

ARCHIEF 2014

WOENSDAG 31 DECEMBER 2014 SYLVESTERRIT

Wegens een blessure van John tekende Huub voor de rit. Dus wij richting het Duits, mede op voorspraak van Henk. Via Berg en Paarlo richting Effeld. Vooraan werd de zweep er flink opgelegd met gemiddelden die eigenlijk niet passen bij zo'n uitbolrit op het eind van het jaar. Na enkele wisselingen vooraan werd het tempo getemperd en kon iedereen goed volgen. Via Effeld begon Huub aan zijn onemanshow onder de titel "overall binnendoor". We toucheerden kort Wassenberg en via het nodige geslalom kwamen we bij Postert weer op het hollands. Een zeer ongebruikelijke entree naar de Heimat want Jo V die wist niet waar we zaten, in Postert nota bene. Vandaar werd rustig doorgebold tot bij Paula waar een bijna voltallig peloton neerstreek. Alleen Lex en Piet waren afgedraaid. Maar John en Leon maakte de groep weer compleet. De oliebolletjes, koffie en alcoholische versnaperingen smaakten prima. Dus was het een prima opmaat voor de jaarwisselingsactiviteiten die later zouden volgen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

WOENSDAG 31 DECEMBER

SYLVESTERRIT

Maar liefst 18 ridders hadden de weergoden getrotseerd en stonden om 10 uur klaar op het Hingen. Ook enkele Suisters met de gewone fiets waren present om de dapperen uit te zwaaien. Het verslag van deze Sylvesterrit zullen we binnenkort op de site kunnen lezen. Hoeveel mensen present waren bij het afsluiten van het seizoen bij Paula onder het genot van een kopje koffie en een oliebol is nog niet bekend.

Het geblesseerde Fluitend Hert

ZATERDAG 27 DECEMBER

SNEEUW

Voor de mensen die niet in de gelegenheid zijn om ook op tweede kerstdag te gaan fietsen viel deze zaterdag niet in het water, maar wel in een flinke laag sneeuw. Het had 's nachts behoorlijk gesneeuwd en de wegen lagen er dan ook zeer slecht bij. Of er toch nog fanatiekelingen zijn geweest die de weergoden hebben getrotseerd zullen we nog wel horen, maar waarschijnlijk heeft iedereen vandaag een rustdag genomen. Hopelijk kunnen we komende maandag wel weer fietsen en voor woensdag, oudejaarsdag, verwachten we goed weer voor de Sylvesterrit. De mensen die, om wat voor reden dan ook, niet mee kunnen fietsen zijn van harte welkom om samen met de fietsers rond 12 uur het jaar af te sluiten met een kopje koffie en een oliebol. Dus ook als er niet gefietst zou kunnen worden worden we rond 12 uur verwacht bij Paula in St. Joost.

Het Fluitend Hert

VRIJDAG 26 DECEMBER

2-e kerstdag 2014 was voor TWC geen aanleiding om niet te fietsen. Enkele Suisters zagen hun kans schoon om deze bonusrit mee te pikken. Fred, Roger, Jo, Michiel en Wil zorgden er voor om 9.30 uur bij de Decorette aan het départ te staan. Verder Ralf, Hans v Montfort, Jan v/d Reijdt, Tom en Patrick Heijnen. Hans tekende voor de route en we togen Zuidwaarts. Baakhoven, Holtum, Born en zo richting Graetheide, Urmond en zo naar Elsloo. Via kleine achterafweggetjes kwamen we halverwege de klim Elsloo - Slingerberg uit, waarna we de klim afmaakten. In het Zuiden waren de wegen duidelijk natter en smeriger dan bij ons waardoor mens en machine het in dat opzicht zwaar te verduren kregen. We daalden vervolgens de Slingerberg af dat wegens de nattigheid toch een hachelijke onderneming was. Maar door behoedzaam te sturen en ook met beleid te remmen, ging het allemaal goed. Daarna zochten we de boorden van het kanaal op en zo vanaf Geulle via de bekende weg terug. Er werd flink doorgereden maar er waren genoeg vrijwilligers vooraan waarachter de rest zich kon verschuilen om toch enigszins op het gemak te kunnen zitten. De bruggen werden "en groupe" genomen. Alleen Patrick reed even voor Roosteren lek maar ondanks de modder en de nattigheid wist hij de klus te klaren. Daarna het slotakkoord tot in Echt waarna eenieder direct naar huis stuurde. Bij Het Genot was het waarschijnlijk ook te druk om een delegatie beslijkte wielrenners te ontvangen, op zich al geen pretje lijkt me. Dus gelijk douchen en fietsen poetsen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 22 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

OPITTER

Na de wijze woorden van de Razende Reporter waren er vandaag, ondanks het alweer miserabele weer, toch 4 ridders die zich de kritiek hadden aantrokken. Wil, John, Henk en Har Valkenburg durfden het, ondanks de zeer straffe wind, aan om hun ritje te gaan maken. Wil stelde voor om de rit van afgelopen zaterdag nog eens over te doen want dit was volgens hem goed te doen, ondanks de forse wind. We gaven hem natuurlijk volmondig gelijk en promoveerden hem meteen tot kopman, maar dit is hij intussen wel gewend. Henk, de andere sterke klepper die best wel weet wat een stukje fietsen tegen de wind in betekent, nam de tweede plaats in op de startrij en zo begonnen we de rit. Har en John hielden zich wijselijk rustig op de tweede rij en zo kon het groepje probleemloos, in een lekker Pensionado's-tempo, de kilometers verwerken. Wil wist uitstekend de weg zodat John nergens behoefde in te grijpen. Ook voor hem eens een lekker rustig ontspannen ritje. De weg lag er goed bij, alleen in het gedeelte door het bos was het oppassen voor de afgevallen takken en de vele bladeren. Maar bedachtzaam zoals het rechtgeaarde Pensionado's betaamt werd ook dit gedeelte gereden zodat we zonder problemen weer op de brede wegen uitkwamen. Met de wind in de rug werd er iets sneller gereden maar geen enkele keer kwam er iemand in de problemen. Zo bereikten we na 65 km. alweer het Hingen en kon iedereen zich gaan voorbereiden op het kerstdiner. Volgende week de laatste rit van dit jaar en hopelijk krijgen we dan weer beter weer zodat we de 500 deelnemers toch nog halen.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 21 DECEMBER

Wederom besloten Fred en Jo zaterdag bij Paula ,onder het genot van de bij het verslag van zaterdag genoemde kloeke pinten, om zondag bij TWC aan te sluiten. Fred besloot Roger een App te sturen aangezien laatstgenoemde al had laten weten zaterdag om 17.00 uur weer thuis te zijn na een weekje skiën op gras voor gevorderen (grapje, er lag sneeuw maar wél heel weinig). Zo gezegd zo gedaan. Bij Hans van Montfort verzamelden zich 15 deelnemers. Naast bovengenoemd drietal waren dat Patrick, Ralf, Sef, Frank Jacobs, Tom, Michiel, Jan van Montfort meen ik, Jan vd Reijdt, en verder nog vier deelnemers waaronder de secretaris van TWC (nam weet ik niet). Jan vd reijdt tekende voor het routeboek van vandaag en verbaasde ons gelijk door "windmee" te starten. Via St Joost, Montfort, Linnerweerd naar Berg, door de Oo, langs de molen in Melick, Herkenbosch, Vlodrop, Posterholt, Hitje, Maria Hoop, Koningsbosch, Reijans, Schalbruch, Isenbruch, Nieuwstad, Susteren en via het Bovens eind naar de finish bij café Het Genot. Onderweg werd behoorlijk doorgekacheld waarbij gelukkig niemand echt hoefde te plooiën; af en toe een beetje temperen om mensen terug in de wielen te laten komen was voldoende om de meute bij elkaar te houden. De weg lag er nat bij waardoor wel behoorlijk beslijkt aan de meet kwamen. Maar desondanks hadden de aanwezigen bij Het genot enkel goede moraal overgehouden aan de rit want er waren louter tevreden gezichten te bewonderen. De Cappuccino en andere genotmiddelen lieten ze zich dan ook goed smaken waarna de douches weer werden opgezocht en waarna ook de fietsen weer "gekuist" moesten worden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

ZATERDAG 20 DECEMBER

Het moge duidelijk zijn, het weer kreeg niet het cijfer 10 maar dat is ook vrijwel onmogelijk eind december. Maar er ligt geen sneeuw, de wegen zijn vrij, geen zout maar het waaide natuurlijk wél fors. Dit had zijn weerslag op het tekenen van de deelnemerslijst. Na de forse aantallen van de laatste weken stokte de teller vandaag al bij zes. Ralf, Leon, Wil, Jan S, Jo en Fred hadden ondanks alles wel zin in een ritje. Het werd het rondje door het Ven achter Maaseik richting Opitter en zo weer terug door de bossages aldaar richting Heppeneert, Maaseik en zo via Susteren terug. Vooraan wist je gelijk hoe laat het was; de kuiten sloegen gelijk op tilt met de straffe wind pal op de neus. Gelukkig hadden we Wil en Leon aan boord. Met name zij, naar vermogen geassisteerd door de anderen, klaarden de klus windtegen met verve. Na Opitter had de wind wat meer compassie met ons. Maar omdat het gas erop ging, kostte ook dat toch de nodige moeite. We bleven verstoken van pech maar Jan had het zwaar omdat hij net de griep had gehad, ook nog gevolgd door buikgriep. Het zal niemand verbazen dat dit de nodige PK's had gekost. Maar we kwamen ook met zes terug aan de meet waarna ieder zijns weegs ging. De weg van Fred en Jo voerde hen nog langs Paula waar genoemde heren enkele kloeke pinten met smaak achterover sloegen. In het donker (maar wel met licht aan) zochten zij uiteindelijk ook een goed heenkomen na een kleine 70 km.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 8 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REGEN

Vanmorgen om 9 uur regende het en de voorspellingen waren niet al te best. Daarom is er besloten om de rit van vandaag niet door te laten gaan. Volgende keer beter.

ZONDAG 14 DECEMBER

Winterrit TWE uit Echt.

Ja, je leest het echt, een verslag van TWE op de site van SUIST. Fred en Jo hadden namelijk besloten om een keer bij TWE aan te schuiven, op voorspraak van Michiel, die dit zaterdag bij het natafelen opperde. Uiteindelijk met 11 man op pad, waarbij onze aanwezigheid geen probleem was (we pasten ons immers naadloos aan de mores van TWE aan). Har v Montfort fungeert daar als routemaster en het ging via Maaseik naar Neeritter, Thorn, Panheel, Grathem, Heelderpeel, stuw Linne, Berg en zo weer terug; een rondje meanderen door beide Limburgen zeg maar. Ralf kuste nog het asfalt toen hij achter Heel op zijn mountainbike onderuit schoof in een bocht . Gelukkig zonder al te veel schade. Dat kon niet gezegd worden van een oudere mevrouw die we bloedend op de grond aantreffen in Linne. Wij hebben nog een ambulance gebeld en ondertussen eerste hulp verleend. Ze had een flinke jaap boven haar wenkbrauw, dus dat zal wel op hechten zijn uitgedraaid. Na Linne ging zo langzaam het gas erop. Tom stookte het vuurtje langzaam op. Patrick Heijnen deed ook nog een duit in het zakje, Sef was gelukkig al afgedraaid en zo denderden we St Joost binnen. Op het Hingen ging het gas er weer af en werd redelijk op het gemak naar café het Genot gekoerst voor een lekkere cappuccino en daarna voor een enkeling een lekker pint. Zo rond de middag was het schluss. Jongens, bedankt voor de gastvrijheid en voel je vrij om ook eens met Suist mee te rijden op de zaterdagmiddagen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 13 DECEMBER

ALWEER ALTWEERTERHEIDE (maar nu andersom)

Volgens de weersvoorspellers zou het in Zuid-Limburg vanmiddag regenen. Van mensen die 's middags in Sittard zijn geweest hebben we gehoord dat dit inderdaad zo was. Henk stelde daarom voor om vandaag weer de Noordwestelijke richting te nemen. Met algemene stemmen (15 deelnemers vandaag) werd hij tot wegkapitein gepromoveerd. Er werd besloten om met **een** groep te rijden, wel natuurlijk in een aangepast tempo, zodat iedereen goed zou kunnen volgen. Henk en Leon namen de taak op zich om de meute aan te voeren, en dat hebben ze de hele rit netjes gedaan,

klasse, mannen. Eerst werd er richting Maaseik gekoerst. Het tempo was inderdaad zodanig dat iedereen, ook de mensen die al een tijdje niet hadden gereden, goed in het wiel konden blijven. Gezellig keuvelend werden de kilometers dan ook verwerkt. Vanuit Maaseik ging het, over de van Henk bekende rustige verkeersarme weggetjes, richting Stramproy. John is 1 keer naar voren gekomen met de vraag of het een ietsje minder kon, want enkelen hadden toch wel wat moeite met het tempo. Aan dit verzoek werd meteen gevolg gegeven en voor de rest van de rit ging het vanzelf. Precies zoals het bij Suist de bedoeling is, in een lekker tempo een ritje maken en ervoor zorgen dat ook de mindere goden, als ze weer thuis aankomen, ook kunnen zeggen dat ze lekker gefietst hebben. De rit voerde verder over Altweerderheide en zo richting Tungelroy en Ell. Binnendoor naar Haler en uiteindelijk kwamen we weer uit in Heel. Erik Stokbroeks was intussen in Panheel meteen richting thuis gereden want hij moest wat eerder thuis zijn. De rest reed netjes de rit uit en na 70 km. werd er besloten om bij Paula nog eventjes een kopje koffie te gaan drinken, ook om te vieren dat we in de totaalstand het respectabele aantal van 100.000 km. hebben gepasseerd. Omdat John over de Sylvestertocht begon kwam Paula op het idee om ons een voorproefje te geven van de oliebollen die op deze 31 dec. op tafel zullen komen. Ze smaakten voortreffelijk, dus een extra reden om deze laatste officiële rit ook aanwezig te zijn. Na enkele consumpties gingen we, om toch nog voor het donker thuis te zijn, alweer snel huiswaarts. Het was weer een heerlijke rit over mooie wegen en inderdaad in een echt "Suist-Tempo". Dus als iedereen van goede wil is kan dit best zo, zeker in de wintertijd.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 8 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WATERVAL

Geluk moet je verdienen, en de Pensionado's verdienen het blijkbaar. We waren nog niet goed en wel binnen vandaag of het begon te regenen. En het heeft de hele middag flink doorgeplensd, maar wij hebben er gelukkig geen last van gehad. Op deze herfstdag stonden om 11 uur 8 rijders klaar. Wel was om 10 uur al een Pensionado klaar voor het vertrek. Sef Laugs wist blijkbaar niet dat we al een hele tijd vertrekken om 11 uur en hij meldde zich netjes om 10 uur. Om nog een uurtje te wachten, daar had hij geen zin in en dus is hij maar alleen op pad gegaan. De 8 mensen die wel het juiste tijdstip van vertrek wisten waren: Wil v. M., John, Piet, Geert, Hub, Annie, Jan en Henk. Omdat der wind voor de verandering nu eens uit het zuiden kwam werd besloten om richting Bunde te gaan. Wel was het de bedoeling om niet teveel over de fietspaden te rijden. Hier lag namelijk meer zout op dan dat er gebruikt werd om de haringen te zouten in een pekeltou. Dus geprobeerd om de grote wegen wat te volgen. Wil en Henk namen het voortouw en in een lekker tempo werd er tegen de wind in gereden. Steeds goed in de gaten houdend of iedereen kon volgen zodat de groep mooi bij elkaar bleef, al ging het dan maar iets langzamer dan wat de heren op zaterdag rijden. Evengoed, chapeau voor deze twee klasbakken. Gelukkig draaiden we in Bunde naar een richting die wat gunstiger was wat de wind betrof. Via Meerssen werd richting Ulestraten gereden en hier beklommen we de helling van Waterval. Allemaal in een tempo wat goed te doen was zodat er boven niet te lang gewacht diende te worden. Door Schimmert en zo richting Grijzegrubben waar we de volgende klim kregen. De helling naar de Vuilnisberg was ons deel. Door Schinnen en zo naar Oirsbeek. Deze plaats is niet zo gunstig voor de Pensionado's. Na Har Fijen een tijdje terug reed nu Hub op dezelfde plaats lek. Het leek wel alsof hij ook het materiaal van Har bij zich had, want het bandje dat uit het tasje kwam was net zo lek als dat van Har een tijdje geleden. De vaste monteur van de laatste tijd, Jan Laugs, zag hier geen brood in en goede raad was duur. Gelukkig was de materiaalwagen van John weer present en ook Hub kreeg van John een bandje dat wel voldeed. Jan had het, samen met Hub, nu snel gefikst zodat we weer verder konden. Wel kwam er meteen een pittige helling want de Beukeberg is toch niet

niks. Boven werd weer netjes gewacht en toen via Hillensberg naar huis. De lucht begon te betrekken maar gelukkig konden we de regen net voor blijven, want ikzelf was ruim op tijd voordat het begon. Hopelijk hebben de anderen ook dat geluk gehad en is iedereen droog thuisgekomen. Toch maar weer ruim 75 km. gereden met een kleine 350 hoogtemeters. Zo krijgen we de kilometers wel bij elkaar, want de Pensionado's hebben dit seizoen samen al meer dan 50.000 km. gereden op de verschillende maandagen. Als het weer een beetje meezit komen we komende maandag ook aan de 500ste start. We moeten er nl. nog 9 en normaal zijn er wel zoveel mensen present.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 6 DECEMBER

ALTWEERDERHEIDE

Vandaag werd er, zoals afgesproken, vertrokken in 2 groepen. Er waren weer veel deelnemers present op het Hingen. Maar liefst 21 rijders kwamen opdagen. Het schijnt dat er 's winters toch veel mensen van andere groepen hun weg vinden naar Suist. Helemaal geen probleem, als ze zich maar aanpassen aan de manier van fietsen zoals bij Suist de gewoonte is. Vandaag ook een flinke delegatie van "De Flesj" uit Susteren. Verschillende nieuwelingen mochten we weer begroeten. Erik Dieteren, een zekere Arjan en een voor mij onbekende rijder vulden de deelnemerslijst aan. In de presentielijst heb ik de deelnemers, voor zover bij mij bekend, vermeld. Als er ergens iets niet klopt of iemand weet de namen van de ontbrekende rijders, dan graag een berichtje naar John zodat hij de lijst kan corrigeren. Wat het fietsen betreft kan ik alleen spreken over de B-groep. Met slechts 4 rijders werd er enkele minuten later dan de grote groep vertrokken. Deze A-groep vertrok, onder aanvoering van Wil v. Montfort, in de richting van St. Joost. De B-groep koos voor een rit richting Stramproy en zo naar Altweerderheide. Jo, Annie, Paul en John waren de rijders die het vandaag wat rustiger aan wilden doen. Afwisselend op de eerste rij werd er in een lekker tempo gereden. Jo voelde zich zo sterk dat hij, net als normaal Wil v. Montfort bij de Pensionado's, de hele weg op de eerste rij heeft gereden. De overige drie wisselden elkaar netjes af zodat iedereen zijn kopwerk deed, met toch wel het meeste werk van Paul, natuurlijk na de geweldige prestatie van Jo. Precies zoals het vroeger bij Suist gebruikelijk was werden de kilometers afgelegd. Lekker peddelend, in een tempo dat zodanig was dat er ook nog onder mekaar kon worden gepraat, ging het over mooie wegen met prachtige natuur richting Altweerderheide. Van hieruit ging het terug naar Stramproy en toen over het "Belsj" naar Maaseik. Via Dieteren werd er door de Doort gereden en toen terug naar het Hingen waar Jo en John besloten om nog eventjes een warme chocomel te gaan drinken. Na een tijdje kwam de A-groep langs rijden en enkele deelnemers kwamen Jo en John gezelschap houden. Het bleek dat de rit van deze groep niet zo lekker was verlopen. Maar liefst 6 lekke banden en ook nog een kapotte spaak was hun deel. Zodoende hadden zij ook maar 65 km. gereden, net zoveel als de 4 langzameren. Van de B-groep kunnen we zeggen dat de splitsing van de groep uitstekend is bevallen en volgende week zal dit, als er voldoende deelnemers zijn, zeer zeker weer het geval zijn. Hopelijk zal dan de pechduivel achterwege blijven zodat iedereen na afloop kan zeggen: "Lekker Gefietst"

Het Fluitend Hert

MAANDAG 1 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÜTTENFORST-KEMPEN

Het was wel koud, maar we hebben weer een heerlijke rit achter de rug. 11 Deelnemers stonden om 11 uur klaar voor deze eerste echte winterrit van de pensionado's. Vorige week zaten we nog buiten op het terras in het zonnetje aan een lekkere trappist, nu was het maar net boven nul en was iedereen goed ingepakt. Wil v. M., John, Piet, Geert, Har v.d. V, Lex, Hub, Annie, Jan, Henk en Har Valkenburg waren de dapperen die de kou durfden te trotseren. Annie was op de crossfiets en voor Har was het de eerste keer na 4 weken, dus deze twee moesten we een beetje in de gaten houden. Na het relaas van John van afgelopen zaterdag ging het vandaag heel anders. Wel werden er meer kilometers gereden, kregen we meer hoogtemeters, en was de wind echt niet minder, toch kwamen we aan een gemiddelde dat hoger lag dan afgelopen zaterdag. Dat kwam door het zeer sociale rijden. Voorin werd steeds in de smiezen gehouden of de groep bij elkaar bleef. Ook als er een helling beklommen moest worden en na het oversteken van een drukke weg bleef de groep netjes bij elkaar. Op deze manier kan iedereen goed volgen wat als resultaat heeft dat iedereen met plezier zijn kilometers maakt. Vandaag waren er dat weer 85, onder de voortreffelijke leiding van alweer Hub. Eerst noordwaarts, waarbij we de Meinweg als eerste klim kregen. In een lekker tempo werd de klus als een groep geklaard. Nu door naar Lüttenforst, een van de mooiste stukjes natuur die er in deze buurt is. Hub gaf ons nog een extra rondje door Schwaam en toen richting Merbeck. Nu kregen we de wind van achteren zodat het tempo iets kon worden opgevoerd. Door het bos naar Birgelen waarbij de weg erg smerig erbij lag, maar poetsen moeten we toch. Vanuit Kempen stuurde Hub ons over alweer onbekende weggetjes. Veel draaien en keren over landweggetjes richting Kirchhoven en toen via Voorst weer terug naar Nederland. De delegatie uit Montfort werd netjes afgezet en de rest reed rustig uit naar St. Joost en zo terug naar het Hingen. Het is de bedoeling dat er komende zaterdag ook een groepje zal zijn dat op deze manier gaat rijden. Dus in een tempo dat voor iedereen goed te doen is en steeds de groep bij elkaar houden, ook als het bergop gaat. De mensen die liever in een sneller tempo willen rijden kunnen dan eerst vertrekken zodat ze geen last meer hebben van de groep die het rustig aan wil doen. Dus komende zaterdag alweer in twee groepen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 29 NOVEMBER

ST. LUDWIG-GERDERATH

Eindelijk is de winter dan toch begonnen. 's Middags om half twee was het nog behoorlijk koud en er stond een straffe oostenwind. Toch waren er weer 19 deelnemers voor onze wekelijkse trip. Ook weer van de partij was een uitgebreide delegatie uit Stevensweert, waarbij alweer een nieuweling zich aan het front meldde. Bert Golsteyn was de nieuwkomer wat het totaal aantal deelnemers nu al op 84 brengt. Hub bood aan om voor de route te zorgen en iedereen was het hiermee eens. Dus er werd eerst noordwaarts gekoerst, tegen de wind in. De kopmannen, Johnnie en Roger, hadden er zin in en ze zetten het tempo meteen boven de 30, tegen de fikse wind in. John gaf al meteen achter St. Joost aan dat dit voor hem te veel was, maar het gevolg was dat er nog een schepje bovenop gedaan werd. Natuurlijk kon hij dit niet bolwerken want zijn hartslagmeter gaf verontrustende signalen. Gelukkig werd er nu wel getemperd en in een meer gematigder tempo werd de rit voortgezet. Maar zoals gewoonlijk duurde dit niet voor lang. Het tempo werd steeds hoog gehouden en vooral als het omhoog

liep moest John lossen. Als je dan steeds royaal in het rood moet rijden om bij te blijven houd je dit niet zo lang vol. Wel werd er iedere keer weer netjes gewacht maar voor John zowel als voor de groep was dit niet fijn fietsen. Daarom besloot John om eieren voor zijn geld te kiezen en hij gaf aan dat de groep kon doorrijden. Hij wist de weg wel en besloot om alleen verder te rijden. Dit werd netjes doorgegeven en bij de eerstvolgende afslag ging hij naar rechts en vervolgde zijn weg alleen. Een korte stop om een banaantje weg te werken en toen in zijn eigen tempo naar huis. Van hieruit heeft hij, zoals Het Fluitend Hert het vaker zegt, "Lekker Gefietst". In zijn eigen tempo, en nu met een hartslag die wel netjes binnen de perken bleef, werd de rit afgemaakt via Myhl en Wassenberg. Na 70 km. kwam hij weer aan op het Hingen en hij besloot om bij Stephanie nog een warme chocomel te gaan drinken. Nog voordat hij zijn chocomel had kwamen Fred en Roger ook binnen. Zij hadden met de grote groep lekker kunnen doorrijden en ook deze groep had iets meer dan 70 km. op de teller staan. Via een iets andere weg waren zij gereden maar een leuke band van Henk had voor wat oponthoud gezorgd. Voor de rest was het hun ook prima vergaan. Het probleem van het niet kunnen volgen werd nog eventjes besproken en iedereen was het ermee eens dat het niet fijn is, zowel voor de mindere rijders als voor de snelleren, als iemand niet kan volgen en dat hierdoor een grote groep steeds moet wachten. Daarom is het beter dat er dan, zeker als we met zoveel deelnemers zijn, we meteen aangeven dat er in twee groepen gereden gaat worden. Dus volgende week zal er om half twee bekeken worden wat er gaat gebeuren, of allemaal samen in een aangepast tempo of meteen in twee groepen, zelf als de langzame groep maar uit een of enkele rijders bestaat.

Het Hijgend Hert (Na de splitsing Fluitend Hert)

MAANDAG 24 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ROERSTREEK-LEVEROY

En alweer een heerlijk weertje. Dit jaar mogen we absoluut niet klagen. Ik denk dat we nog geen enkele keer de maandagrit hebben moeten afdassen, maar we moeten er nog 5, dus nog even afwachten. Vandaag waren er alweer 10 deelnemers. Wil v. M., John, Piet, Geert, Har v.d. V, Lex, Hub en Annie, Jo S. en Wil N. waren om 11 uur aanwezig. Hub nam de verantwoordelijke taak van wegkapitein op zich en hij dirigeerde ons richting Montfort. Omdat Jo had aangegeven dat hij op tijd thuis wilde zijn werd hier natuurlijk de route op aangepast. Het tempo lag een kilometertje lager dan afgelopen zaterdag wat betekende dat iedereen fluitend kon volgen. Geen centje pijn, bij niemand, dus zo kan het ook. Via Vlodrop ging het naar Melick en zo richting Roermond. Wil en Hub bleven netjes voorop en in het peloton werd er gezellig gekletst. Asenray en Boukoul waren de volgende doorkomsten en toen via Swalmen naar Asselt. Prima wegen, bijna geen wind en een lekker zonnetje, dus alweer genieten geblazen. In Asselt hielden we een sanitaire stop en tevens kon er een banaantje weggewerkt worden. Alles netjes op ons gemak, het is tenslotte vakantie, zullen we maar zeggen. Langs het Outletcentrum en zo de Maas over, richting Buggenum. Vooraan bleef Wil natuurlijk steeds doorgaan, maar de rechterkant werd wel geregeld gewisseld. Bijna iedereen heeft vandaag zijn deel van het kopwerk gedaan en zo konden we lekker opschieten. Hub hield het voorin goed in de gaten en stuurde ons in Leveroy via een heel mooi stukje prima weg naar Kelpen. Om te zorgen dat Jo op tijd thuis zou zijn ging het nu rechtstreeks naar Grathem en zo weer de Maas over. Omdat het in Montfort kermis was werd besloten om bij Terry een versnapering te nuttigen. Laatst november, en dan nog lekker in het zonnetje op het terras, wat wil een mens nog meer. Een Pensionado ging zelfs zover dat hij een lekkere Westmalle dubbel bestelde. Het moet niet gekker worden. We hebben er maar geen foto van gemaakt want dit zou er alleen maar voor zorgen dat het aantal deelnemers drastisch zou stijgen. Met ruim 90 km. op de teller kwam er zo weer een eind aan alweer een heerlijke rit.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 22 NOVEMBER

GILRATH-PRUMMERN

Niet te geloven, maar toch waar. Eind november en een temperatuurtje van dik 15 graden. Het lijkt wel niet op te kunnen dit jaar. Het mag dan ook geen verwondering heten dat er maar liefst 24 mensen aanwezig waren op het Hingen. Nu weer verschillende mensen van de "Kiss" groep en ook een flinke delegatie van Wtc Echt. Helemaal geen probleem, als ze zich maar aan de regels houden van Suist. Verschillende mensen dachten hier toch wel anders over en vanaf het begin werd er dan ook weer flink doorgereden. Het is echter de bedoeling dat men, vooral in de wintertijd, rustiger rijdt. John en Jo maakten dit aan de hardrijders meteen duidelijk en anders moest er maar in twee groepen gereden gaan worden. Hier had men echter geen zin in en dus werd er weer in een aangename tempo gereden. De route liep via Birgden naar Gilrath. Omdat niet iedereen zo bekend is met de wegen in de Duitse Selfkant liep het hier eventjes fout. In Birgden moet je nl. rechtsaf om in Gilrath te komen. De mensen achteraan, onder aanvoering van Jo en John, namen wel de goede afslag en reden in een lekker tempo van 27 km. p/u door om de rest bij te laten komen. Toch kregen ze nog op hun donder van de foutrijders, terwijl die zelf steeds het tempo proberen op te voeren. Gelukkig smolt de groep weer samen en kon de weg als compleet peloton vervolgd worden. John moest nog wel eventjes optreden omdat een enkeling, omdat hij z.g. geen tellertje op zijn fiets had, het tempo toch weer wilde opdrijven. Daarom, geen teller, dan maar achterin, dan kun je ook niet te hard rijden. Via Hochheid ging het naar Süggerath waar we moesten wachten voor de gesloten overwegboom. Sommigen dachten dat de machinisten weer aan het staken waren en werden ongeduldig. John, die ervaring heeft met deze overweg, zei dat wachten de enige oplossing was en hij gebruikte de tijd om de troepen te inspecteren, want om zo'n groot peloton met weer een nieuweling en verschillende mensen die maar een enkele keer meerijden goed op papier te krijgen vereist een goed geheugen. Hopelijk is het weer gelukt. Uiteindelijk kwam de trein toch en konden we verder. In Beeck reed Henk lek wat ons weer eventjes rust gaf. In een lekker zonnetje werd het klusje geklaard waarbij de stemming opperbest was en de grappen niet van de lucht waren. De rit werd weer voortgezet en wonder boven wonder bleef de groep compleet. Wat een zelfbeheersing voor de snelle jongens, het kan dus toch, of heeft het misschien te maken met het feit dat men de weg niet zo goed weet? Dit bleek toen we de grens met Nederland weer overstaken. Op bekend terrein werd door enkelen de gaskraan weer helemaal opengedraaid. Dat sommigen dit zo graag willen is hun goed recht maar dat dan de hele groep er als een stelletje eenden achteraan stuift is toch niet normaal. Het welbekende haantjesgedrag stak weer flink de kop op. Wat is het toch mooi als je er een ander af kunt rijden en kunt laten zien hoe hard je wel kan. Daarom geef ik voor deze snelheidsmaniakken een website waar ze zich kunnen oriënteren op echte wedstrijden. Op www.wielrennenlimburgweb.nl kun je informatie krijgen over wedstrijden op donderdagavond en zondagmorgen. Als je werkelijk zo goed bent moet je hier maar eens aan mee gaan doen, dan kun je je meten met "echte" renners, maar ik denk dat deze mannen dat niet durven want dan worden ze zelf aan gort gereden en dat is niet zo best voor hun imago. Toch kunnen we stellen, want de meeste rijders gebruiken toch hun verstand, dat we weer "lekker" gefietst hebben. Dit werd volmondig beaamd door het kleine groepje dat nog eventjes bij Stephanie de rit heeft geëvalueerd. Ook hadden we hier nog het geluk dat Leon een rondje gaf omdat hij pas jarig is geweest. Nog van harte proficiat, Leon.

Het Fluitend Hert (ondanks de hoge snelheid gaat het nog best)

MAANDAG 17 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GILRATH-DOENRADE

Na de twee regendagen op zaterdag en zondag was het vandaag weer droog. Toch stonden er maar 8 rijders klaar voor deze eerste winterrit, dus vertrek om 11:00 uur. Wil v. M., John, Piet, Geert, Har v.d. V, Lex, Hub en Henk waren de matadores. Omdat de wind uit het Zuidoosten kwam werd besloten richting Gilrath te rijden. Hub en John bepaalden de route en in een lekker rustig tempo werden de eerste kilometers afgelegd. Geert dacht dat we 's winters ook nog over slechtere wegen gingen rijden en was uit voorzorg met de mountainbike gekomen. Achteraf een verkeerde keus want de route bleef netjes over goed begaanbare wegen en met een mountainbike heb je toch wat meer moeite met de snelheid. Natuurlijk werd het tempo aangepast aan Geert en overal, vooral na een klim, werd er netjes gewacht. Via Gilrath ging het naar Teveren en van hieruit richting Landgraaf. John en Hub hadden af en toe een nieuw weggetje op het menu staan want als de snelle jongens de weg goed weten zijn ze soms niet te houden. Van Landgraaf ging het de zevenheuvelenweg af naar Brunssum en hier werd weer richting Duitsland, naar Niederbusch, gereden. Door Stahe naar Gangelt en toen over Schinveld naar Amstenrade. Geert vond het nu wel genoeg en samen met John ging hij rechtstreeks naar Oirsbeek en zo naar Doenrade. De grote mannen namen een extra lusje over Thull en in Doenrade werd er gewacht en de groep weer samengevoegd. Hillesberg omlaag en toen via de gewone weg over Hönngen naar huis. Bij Geert was de jus toch wel op en het vals plat naar Koningsbosch was hem nog te veel. Daardoor verbrokkelde de groep en Wil en Henk zaten op een gegeven moment zover voorop dat ze een andere weg namen. Zij reden richting Illbrink en de overige 6 namen de weg naar Sevriens. Zo liepen we ons jammer genoeg mis en elk groepje besloot om huiswaarts te gaan. Met 85 km. op de teller en alweer verschillende nieuwe weggetjes mogen we toch spreken van een geslaagde opening van het winterseizoen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 15 NOVEMBER

Fred, Roger, Michel, Michiel, Johnnie en Jo vormden het startveld op deze zaterdagmiddag waar het weer matig te noemen was. Het had geregend en de wegen begonnen op te drogen maar of het droog zou blijven en de toestand van de wegen elders, bleef ongewis. Eigenlijk ideaal weer voor mensen die graag fietsen poetsen zoals o.a. Annie en John, maar die waren er vreemd genoeg niet bij. Micheil stelde voor het nieuwe asfalt van de Meinweg eens te proberen. Voor Fred, Roger en Jo was dit al oud nieuws omdat zij afgelopen zondag deze inspectie al hadden gedaan. Maar fietsen is fietsen en die Strasse ist das Ziel, maakt kortom niet uit waar je fiets, als er maar asfalt onder de wielen door draait. Langs begraafplaats Bergerbos naar Herkenbosch en zo de Meinweg op. Het nieuwe asfalt loopt inderdaad een klap beter dan het oude, en zo denderden we achter stoomlocomotief Michel naar boven. Even op adem komen en weer in gesloten formatie naar Oberkrüchten waar we voor de verandering linksaf gingen. Door Boscherhausen naar Elmpt gereden met een vaag plan om richting Roermond te sturen en daarna weer wat nieuws te verzinnen. We volgden de borden Roermond maar op een gegeven moment bij een rotonde in Elmpt mochten we niet door want de weg werd een autoweg. Wij dus de 1e afslag op die rotonde gepakt en na 50 m weer links zodat we parallel aan die autoweg bleven rijden. De weg veranderde echter in een zandweg maar volgens Michiel komt alles goed en daarom reden we gewoon door. Werkelijk een prachtig bos in fantastische herfsttooi waren we aan het doorkruisen. Dit duurde ettelijke kilometers en toen kwamen we weer op een asfaltweggetje; maar waar waren we eigenlijk, geen idee, niemand wist het. Daar stond plots een bord met een plattegrond langs de weg. We waren in Swalmen; alles komt dus inderdaad goed. De fietsen zagen er inmiddels al niet meer uit en bij het schakelen was duidelijk

hoorbaar dat we het nodige modderige zand uit het bos hadden meegenomen. Enfin, op een gegeven moment kwamen we uit bij autoweg B52 waar we de parallelweg daarvan volgden richting Nederlandse grens. Daarna volgden we de bordjes Boekoel en daarna via Asselt, Leeuwen, langs de uitpuilende parkeerplaatsen van het Outletcenter, de brug over en zo richting stuw van Linne en naar de finish. We zagen uit als varkens, de fietsen waren amper herkenbaar, maar we hadden toch mooi 65 km gefietst op plekken waar we nog niet eerder waren geweest, hadden lekker getraind, geen lek gehad en waren lekker vroeg terug om bij Paula uitgebreid te kunnen evalueren. Toch weer lekker gefietst.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

MAANDAG 10 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH-STEVENSWEERT

Vandaag de laatste zomerrit gereden met de Pensionado's. Vanaf volgende week, 17 november, beginnen we met het winterprogramma en zullen we vertrekken om 11:00 uur, wel steeds bij John. Omdat Paul vandaag weer eens meereed en hij zaterdag had aangegeven dat hij toch nog wel eens naar de bakker wilde werd natuurlijk aan dit verzoek gevolg gegeven. Met 12 man sterk werd dus koers gezet richting Duitsland. Hub wist ons weer enkele nieuwe stukjes voor te toveren en onder een lekker zonnetje ging het weer voortreffelijk. Alleen had John wat last van een opkomend griepje en hij moest geregeld vragen of het wat minder kon. Natuurlijk werd hieraan gevolg gegeven zodat de groep mooi bij elkaar bleef. Dat het toch niet langzaam ging mag blijken uit het feit dat de gemiddelde snelheid toch nog ruim boven de 27 km. p/u uitkwam. Eigenlijk te hard voor deze oudjes maar dat zeggen we al het hele jaar. De rit voerde dus weer richting Lövenich waar we nu niet het lusje over Kofferen namen maar vanuit Glimbach meteen de afslag Lövenich namen. Dit betekende dat we ruim voor 12 uur al aankwamen bij de bakker. Natuurlijk werd er eventjes gestopt en de koffie en het gebak smaakte weer voortreffelijk. Hub bracht ons hierna via Hückelhoven weer terug naar Posterholt waarna we de deelnemers uit Montfort, Piet, Geert, Hub en Wil, mooi thuis afleverden. De rest vond dat er toch nog te weinig was gedaan en besloot om Wil ook thuis af te zetten in Brachterbeek. Om toch de 100 km. vol te maken nam de rest de route via Stevensweert en Ohé en Laak. In Echt namen we afscheid van Henk, Jan en Annie en Paul moest alleen de terugreis naar Susteren beginnen. Lex reed nog een stukje met hem mee en Har en John reden helemaal tot op het Hingen, 105 km. in totaal. Een prima verlopen rit en een mooie afsluiting van het zomerseizoen. Dus volgende week vertrek om 11:00 uur en wat er gereden gaat worden zullen we steeds op de dag zelf bepalen.

Het Hoestend Hert

ZATERDAG 8 NOVEMBER

BAARLO-ROGGEL

Het blijft maar duren. Ook vandaag was het weer heerlijk fietsweer. Wel wat frisjes, maar daar kun je je op kleden. Het was dan ook helemaal niet verwonderlijk dat er alweer 17 deelnemers klaarstonden

voor de wekelijkse rit. De mensen van de verenigingen uit de buurt die al gestopt zijn met hun fietsprogramma beginnen de weg naar het Hingen weer te vinden. Om niet alweer zuidwaarts te moeten rijden werd er vandaag besloten om maar eerst te beginnen met de wind in de rug. Het tempo was dus meteen vanaf de start behoorlijk. Af en toe vond John het wat te gortig want als er weggetrokken werd vanuit een bocht moest hij achteraan vol aan de bak en snelheden van dik boven de 35 waren geen uitzondering. Dit houdt deze oude knar dus echt geen hele rit vol, dus liet hij wijselijk lopen. Voorin hield Jo echter alles goed in de smiezen en hij gaf meteen door aan de koplopers dat er getemperd moest worden. Dit werd ook meteen gedaan zodat de groep mooi bij elkaar kon blijven. Zo konden we netjes de kilometers in een lekker tempo verhapstukken. Het gekeuvel was duidelijk te horen en iedereen had het naar zijn zin. In Baarlo werd er naar links gedraaid en zo ging het richting Helden. Van hieruit kregen we de wind op de kop maar met mannen als Leon Renet en Johnnie Mols is dit geen punt. Op hun mountainbike hielden ze het tempo goed vast. Waar halen ze het toch vandaan? John dacht aan de afspraak van vroeger dat er in het winterseizoen niet op de grote plaat zou worden gereden. Toen hij een inspectieronde langs het peloton maakte bleek dat er maar 5 rijders waren die dit in de praktijk brachten, de rest had allemaal de grote plaat staan. Of dit te maken heeft met de Compact-crankstellen is een optie, maar in de winter met de grote plaat rijden is echt niet op souplesse. Of zouden ze allemaal zulke bere-conditie hebben? Al met al bleef het tempo behoorlijk aan de maat maar niemand had hier problemen mee. Johnnie reed net voor Wessems jammer genoeg lek maar hij gaf aan dat er niet gewacht hoefde te worden. Ook de Col de la Meusse in Wessems zorgde niet voor een afscheiding. Met een tempo van dik boven de 30 werd dit knobbeltje door de voltallige groep genomen. Na een kleine 90 km. gingen enkele dapperen nog eventjes aan bij Paula maar de meesten vonden het laat genoeg en reden rustig huiswaarts zodat ze nog voor het donker thuis waren. Een leuke rit in een behoorlijk tempo, maar toch alweer "Lekker" gefietst.

Het Fluitend Hert

,

Zaterdag 1 November

Annie - Jo - Fred - Roger - Henk - Wil v. M.- Har V. - Paul - Michel S.- Jan laugs - Leon R. - en Ton R. waren de aanwezige bij deze zaterdagrit.

In onderling overleg werd besloten om het vlak te houden en werd er via de bekende route richting Borgharen gekoerst. In een lekker tempo wat ook goed te volgen was voor de twee renners met de mtb. [voor Leon geen enkel probleem] voor de ander wat meer [Ton] ging het dus Borgharen -Beatrixhaven-Weert-Geulle-Elsloo-Meers-Urmond-B a/d Maas-Graetheide-Guttecoven-Limbrichterbos-Ned Car- Susteren -Echt.

Tevreden fiets gevoel. Zeker als je met de mtb in een groep zit met Jongens die hard kunnen fietsen en je kunt er bij blijven zitten. Wel met een aangepast tempo, maar toch.

Ik heb geen tellertje op de fiets, maar ik denk dat we zo'n 80 km. hebben afgelegd.

Gr. Ton

,

MAANDAG 3 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-SELFKANT

De zomer is nu toch wel voorbij. Na het alweer fantastische weekend was het vandaag een flink stuk kouder. Ook stond er een straffe wind, maar gelukkig hebben we Wil, dus die wind doet ons niet zoveel. Er werd weer eerst naar het zuiden gekoerst. Bijna dezelfde route als afgelopen zaterdag, heb ik me laten vertellen. Wil natuurlijk op de eerste rij, eerst vergezeld van Hub, maar al spoedig nam Henk de kopplaats over. Hij heeft een heel stuk naast Wil volgehouden maar tenslotte nam Roger, die vandaag ook weer eens van de partij was, de eerste stek in handen. Met zulke kleppers op kop mag het geen verwondering wekken dat we toch nog een behoorlijk gemiddelde konden draaien. Wil, Hub, Henk en Roger, bedankt voor het prima kopwerk. In Maastricht kregen we zijwind en er werd besloten om via Meerssen de helling van Waterval te bedwingen. Van hieruit ging het richting Schimmert en toen de Vuilnisberg op. De Beukeberg in Oirsbeek was de laatste echte helling van vandaag en de rit werd vervolgd via Süsterseel en zo "Het Duits" op. Met de wind in de rug ging het tempo drastisch omhoog en nu lieten ook de mindere goden zoals Geert zich op kop zien. Hij draaide de kraan op een gegeven moment zover open dat het tellertje boven de 40 kwam. Dit werd Piet toch te gortig en hij riep Geert dan ook netjes tot de orde. Om toch aan de kilometers te komen werd er via Waldfeucht richting Haaren gereden en toen langs de Timmermansen naar Putbroek. De mensen van Montfort werden netjes thuis afgezet en Lex draaide hier af richting St. Joost. Wil kreeg als dank voor zijn vele werk nog een escorte tot in Maasbracht-Beek van Annie, Henk, Roger, Har en John. Omdat er geen koffiestop was gehouden i.v.m. de buitentemperatuur besloten Annie en John om toch maar eventjes bij Paula binnen te wippen en zo toch nog een stukje vlaai soldaat te maken. Toch weer ruim 100 km. onder de wieltjes doorgedraaid. Niet slecht voor begin november. Als het weer het toelaat zullen we proberen om deze 100 km. vol te houden maar wel zal er iedere keer 's morgens bekeken worden wat de bedoeling gaat worden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 27 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEMELEN-CAUBERG

Wat een weertje voor deze laatste maandag van oktober. Een lekker zonnetje en een temperatuur van ruim boven de 16 graden. Dus stonden de meeste mensen alweer met korte broek aan het vertrek. Wil v. M., Har F., John, Piet, Geert, Har v.d. V., Lex, Hub, Jan L., Wil H. en Annie waren de aanwezigen. Omdat Annie zo graag nog eens de Cauberg op wilde met haar nieuwe Isaac werd hier natuurlijk gehoor aan gegeven. Via Oud-Roosteren, Illikhoven en Schipperskerk ging het richting Geulle a/d Maas. Hier rechtdoor naar Bunde en via Weert naar Rothem. De Bemelerberg werd rustig beklommen en na een korte plaspaauze in Gasthuis ging het richting Valkenburg. Eerst de Daalhemerberg af en toen de wereldberoemde Cauberg op. Iedereen kwam hier gemakkelijk boven waarbij het vooral opviel dat Geert zo ontzettend snel was. Wat had deze Montfortaan vandaag in zijn bidon, zeer zeker geen zuivere koffie. Omdat het langzaamaan koffietijd werd besloten we om via de Brakkeberg terug te rijden naar Valkenburg en dit keer wel op het verwarmde terras onder aan de Cauberg plaats te nemen. Na deze welverdiende pauze ging het via een omweggetje, we moeten

tenslotte toch aan de kilometers denken, richting thuisbasis. De route voerde via de Kleversberg naar Schimmert waar we besloten om de Vuilnisberg erbij te nemen. Verder kregen we ook nog de Beukeberg te verhapstukken maar de Suisters zijn voor geen kleintje vervaard. Via Süsterseel en Hastenrath ging het naar Saeffelen en langs Böhmerwald terug. De mensen uit Montfort gingen via de Boekhorsterweg huiswaarts en een groepje van 5 dapperen besloot om nog eventjes bij Paula op St. Joost een afzakkertje te nemen. Lekker in het zonnetje werd de rit nog eens na besproken. Iedereen gaf aan dat er lekker was gefietst. Als het weer zo blijft zullen we voorlopig nog steeds om 10 uur vertrekken en iedere keer een rit maken van rond de 100 km. Dus komende maandag, bij geen tegenbericht, weer om 10 uur.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 25 OKTOBER

SLOTAVOND SEIZOEN 2014

De mensen van Suist fietsen liever dan dat ze in de kroeg zitten. Dit bleek weer eens op de slotavond van 2014. 's Middags waren er alweer 15 deelnemers voor de laatste officiële rit. In het hele seizoen 2014 stonden er bij de verschillende ritten in totaal meer dan 80 verschillende rijders aan het vertrek en in totaal zijn er al bijna 1100 deelnemers geweest. Daarom was het op de slotavond maar magertjes met slechts 16 aanwezigen, veelal de mensen die al langer bij Suist actief zijn. Jammer, maar het is nu eenmaal zo. De mensen die wel de moeite hebben genomen om te komen hebben in een gezellige sfeer het afgelopen seizoen weer eens kunnen bespreken. Jo kwam weer met zijn traditionele speech, die weer uitstekend in de smaak viel. Treffend wist hij het afgelopen seizoen in zijn bekende stijl samen te vatten. Ook was er weer de verkiezing van de Suister van her jaar. Met grote voorsprong werd het dit keer Wil v. Montfort, die vooral als opmerking kreeg dat hij zoveel kopwerk doet en toch zijn uiterste best doet om de groep bij elkaar te houden. De trofee die bij deze uitverkiezing hoort was weer gemaakt door Chris. Werkelijk een kunststukje wat hij weer gefabriceerd had. Ook de trofee voor de deelnemer met de meeste starts was van de hand van Chris. Roger was diegene die deze plaats overnam van Annie die al 5 jaar op rij de meeste starts op haar naam had staan. Een mooie creatie met trapondersteuning viel Roger ten deel. Jammer genoeg waren de winnaars van de overige prijzen niet aanwezig. Ralf Beunen had de meeste punten gescoord bij de fotopuzzel, Michiel Penders werd uitverkozen als Rookie van het jaar en Cor v.d. Varst was de 1000ste deelnemer van Suist in 2014. De prijzen zullen de mensen tzt uitgereikt krijgen. Het programma voor het komende seizoen kwam ook kort ter sprake. De trip naar Phillippsheim, het afgelopen jaar zeer succesvol, staat weer voor het hemelvaartweekend op het programma. Verder zullen de langere ritten zoals Nideggen en La Redoute weer in twee groepen gereden worden. Als er nog wensen zijn voor het programma, geef dat dan door aan John, dan kan hier rekening mee gehouden worden. Hoe lang de echte doorzakkers het hebben uitgehouden is bij de schrijver niet bekend maar de meeste mensen vonden het rond een uur of tien toch wel welletjes. Zoals echte sprotmensen betaamd zochten ze op tijd hun bed weer op want hoogstwaarschijnlijk werd er op zondagmorgen door verschillende mensen toch wel weer een ritje gemaakt.

Het fluitend Hert

MAANDAG 20 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BANHOLT-BEUTENAEKEN

Na het geweldige weekend was het vandaag behoorlijk kouder. Daarom stonden de meeste rijders dan ook klaar met wintertenu. Toch waren er nog enkelen die gekozen hadden voor de korte broek. Later bleek dat dit een beste keuze was want 's middags kwam zowaar een flets zonnetje te voorschijn. De grote afwezige was vandaag Har Fijen die op vakantie was. Hierdoor verspeelt hij de eerste plaats in het klassement. Wel aanwezig waren: Wil v. M., John, Piet, Geert, Har v.d. V., Lex, Hub, Henk, Jan L. en weer eens Paul, die vandaag vrij had. De wind kwam uit het zuiden dus werd er weer gekozen voor een ritje Zuid-Limburg. Via Graetheide, waar Piet ook nog lek reed, ging het richting Stein en zo de Adsteeg op. In Haasdal ging het omlaag over de Kleversberg en zo naar Valkenburg. Eerst wilde men de Cauberg pakken maar omdat Annie dat zo graag wil werd hier vandaag van af gezien. Als ze weer eens van de partij is zullen we dat varkentje zeer zeker wel eens wassen. We kozen dus voor de Dahlemerweg en van hieruit ging het richting Margraten. Het tempo bleef steeds lekker rustig, de Pensionado's waardig. Hierdoor kwam er niemand in de problemen en werd er lekker gekoerst. In Banholt kozen we vandaag voor de richting Terlinden. De Wolfsberg lieten we rechts liggen en via de grote weg ging het naar Hoogcruts, waar we de Piemert afdaalden. Bij de kapel sloegen we linksaf en door het prachtige Geuldal ging het richting Gulpen. Het binnenweggetje naar Mosaqua werd ook nog genomen, voor verschillende rijders een volkomen nieuw traject maar wel prachtig. In Gulpen begonnen we aan de beklimming van de Ingergrub. Boven begon de roep om een koffiestop steeds grotere vormen aan te nemen. Helemaal niet gek in deze mooie omstandigheden. De bedoeling was om in Valkenburg op het verwarmde terras onder aan de Cauberg te stoppen maar Hub had zijn zinnen gezet op een lekker stuk taart en hij stuurde ons de Sibbergrub af. Hierdoor kwamen we uit bij "Oase", waar ze heerlijke taart hebben. Absoluut een voortreffelijke keuze van Hub. De echte bikkels bleven buiten op het terras zitten en de helft, de "Watjes" zoals er gezegd werd, gingen binnen zitten. De vlaai en de notentaart waren weer uit de kunst en we lieten het ons heerlijk smaken. Na deze welverdiende rustpauze werd de route vervolgd via Schimmert en zo richting Geleen. Om niet verzeild te raken in het Oktoberfeest werd besloten om de terugreis te maken over Guttecoven en langs de Nedcar in Born. Zo kwamen we na een kleine 4 uur koersen weer terug op het Hingen. 105 Prachtige kilometers en alweer een heerlijke dag. Wat kan fietsen toch mooi zijn.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 19 OKTOBER

WANDELEN MET SUIST

Suist bestaat niet alleen uit fietsen. Na verschillende keren samen uit eten en van de zomer een barbeque, was het nu de beurt om samen eens te gaan wandelen. Onder de bezielende leiding van gids Wil Hodzelmans werd om 10 uur gestart bij Café 't Heukske. 15 Volwassenen en twee kleinkinderen van Wil v. Montfort telde de groep. In een lekker tempo, zoals we bij Suist gewend zijn, werd er koers gezet naar de bossen tussen St. Joost en Montfort. Wil gaf prima uitleg over van alles wat we onderweg tegenkwamen. Van paddenstoelen tot verschillende soorten bomen, het ontstaan van het gebied waar we rondliepen, mestkevers, libellen, een mierenhoop en nog veel meer onderwerpen passeerden de revue. Wil leek wel een levende encyclopedie, zoveel wist hij op een smeulige manier te vertellen over de verschillende onderwerpen. Zijn gevolg luisterde met volle aandacht en de tijd vloog voorbij. Zo was het al gauw weer 1 uur, de tijd die we hadden afgesproken met Paula, dus gingen we maar weer terug. We hadden nog lang niet alles bekeken maar wel werd er meteen afgesproken dat dit zeer zeker een vervolg zal krijgen. Bij Paula stond de vlaai en de koffie klaar en buiten op het terras lieten we ons dit goed smaken. Wil, heel hartelijk bedankt voor de geweldige uitleg en deze geslaagde activiteit.

John

ZATERDAG 18 OKTOBER

HOENSBROEK

18 Oktober, maar het leek wel hartje zomer. Het zonnetje scheen lekker en de thermometer stond royaal boven de 20 °. Het was dan ook geen verrassing dat er alweer maar liefst 20 ridders present waren op het Hingen. Na lange tijd was Henrie ook weer eens van de partij. Ook Frank Jacobs kwam het een keer proberen op zaterdag. Verder de meeste mannen en vrouw die normaal ook op het appèl verschijnen. Er werd geopperd om in twee groepen te rijden maar niemand gaf hier gevolg aan. Dus werd er weer, zoals normaal, in gesloten peloton vertrokken. Via erg veel fietspaden door Geleen kwamen we aan bij de beklimming naar Puth. Hier begon eigenlijk pas het mooie gedeelte van de rit. Natuurlijk werd er boven netjes gewacht zodat we weer als een ouderwetse Suist-groep verder konden. Prachtig weer, een leuke route en een gezellige sfeer, wat wil je nog meer zo laat in oktober. Via de Vuilnisberg ging het richting Wijnandsrade. Henrie wist hier prima de weg en zo kwamen we in Hoensbroek. Een flinke omleiding, nodig omdat de weg naar de Zandberg open lag, bracht ons toch weer op de goede weg naar Thull. Henrie wist hier een binnenweggetje want hij was opeens weg. Later, in Oirsbeek, bleek hij voor ons te zitten. De snelle mannen namen hier een andere route met een pittige beklimming maar in Klein Doenrade was de groep toch weer compleet. Henrie en Roger gingen hier rechtdoor en de rest nam de route via Bingelrade. Op de neutrale weg werd eventjes gas gegeven maar toch werd goed gekeken dat de groep bij elkaar bleef. Omdat Ton zijn ketting een keer afliep moesten we ook nog een ploegenachtervolging in gang zetten. Maar met Leon op kop van de tweede groep werd het gat snel dicht gereden. In Koningsbosch vond Roy dat het tijd werd dat hij ook zijn steentje bijdroeg. Met een tempo van dik 40 werden de laatste kilometers afgelegd maar toch bleef de groep bij elkaar. Na 80 km. kwamen we weer terug op het Hingen waar een select gezelschap nog even plaatsnam op het terras. Geweldig dat dit nog kan zo laat in het jaar. Een prima verlopen rit en gereden met de echte Suist-mentaliteit, Daarom terecht: "LEKKER GEFIETST"

Het Fluitend Hert

MAANDAG 13 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SIBBE-BIESENBERG

De voorspellingen waren uitstekend. Het zou 's middags oplopen tot 21 graden. Toch waren de meeste ridders op koud weer gekleed. Dit was een juiste keuze want die 21 hebben we bij lange na niet gehaald. Tevens stond er een straffe wind zodat het toch wel weer pittig was vandaag. Omdat Annie aangaf dat ze graag om half drie thuis zou zijn werd natuurlijk de route hierop aangepast. De negen deelnemers, Har F., Wil v. M., John, Piet, Geert, Har v.d. V., Annie, Lex en Wil H. waren de aanwezigen. Er werd besloten om eerst tegen de wind in te rijden. John stelde voor om de rit van zaterdag 4 oktober in tegenovergestelde richting te rijden. Dus via Süsterseel richting Hoensbroek. In Bingelrade draaiden Wil Hodzelmans en

Lex af. Lex voelde zich niet zo lekker en Wil had thuis doorgegeven dat hij eerder thuis zou zijn. Dus werd de rit voortgezet met 7 rijders. In een rustig tempo, goed rekening houdend met de zwakkeren, werden de kilometers gemakkelijk afgelegd. In Thull reed Har lek door een stuk glas dat in zijn band zat. De twee bandjes die hij bij zich had waren echter alle twee zo slecht dat ook deze niet opgepompt konden worden. Een bandje van John bracht uitkomst zodat we weer verder konden. De klimmetjes lagen nu precies omgedraaid dus kregen we als eerste, na al heel wat vals plat te hebben verteerd, de Sibbergrub. Ieder in zijn eigen tempo, maar de eersten niet te snel, zodat toch ook de laatsten de kop nog konden zien, werd omhoog gereden. Boven werd mooi gewacht en toen konden we beginnen aan het stuk waarbij de wind in het voordeel stond. Het tempo ging hierdoor natuurlijk omhoog maar toch bleef het zodanig dat iedereen lekker keuvelend zijn kilometers kon maken. De Kleversberg en de Biesenberg waren de volgende klimmetjes. Toen kregen we het stuk langs de Maas waarbij de wind vol in de rug stond. Hier deed zich het uitzonderlijke feit voor dat alle Pensionado's de grote plaat konden steken zodat het tempo royaal omhoog schoot. Zodoende waren we weer ruim op tijd terug in Echt waar we Annie netjes om kwart over twee afzetten. 100 Km. op de klok, ruim voldoende voor deze toch wel frisse dag. Als het in het vervolg zo fris is zal de traditionele tussenstop overgeslagen worden en wordt de rit ingekort tot een kleine 100 km., ruim voldoende voor deze tijd van het jaar.

Het Fluitend Hert

.

ZATERDAG 11 OKTOBER

Roger, Wil van M, Leon, Sef, Ton, Annie, Jo V, Bart, Har F., Harrie C, Erwin (Kiss shirt), Har V, Ralf, Michiel, Cor en Jan S waren de deelnemers. Michiel had de route en dus op weg. In Montfort reed Sef lek. Daarna over het "Duits" naar Gangelt enz. Bij het kasteel Hoensbroek lag de weg open en eenmaal weer asfalt onder de wielen bleek Sef wederom lek te hebben. Zijn laatste bandje werd gemonteerd en weer verder. Via Ten Eschen naar Voerendaal en dan door Winthagen. Daar ging het mis. De mannen die elkaar de maat wilden nemen vooraan knalden rechtdoor naar de grote weg maar de route ging rechtsaf de Koekoeksweg op tot boven op het plateau. Daar waren we nog maar met vijf. Na even wachten kwamen de meesten terug uit het achterland maar Leon, Roger en Erwin waren en bleven weg. Harrie C meen ik, belde waar ze waren en er werd afgesproken in Schin op Geul aan de kerk te wachten. Wij via Ransdaal daar naar toe en wel via dat venijnige klimmetje onder het bruggetje door. In Schin op Geul begon het lange wachten. Het drietal zwierf ergens rond, zelfs Oud Valkenburg werd aangedaan. Uiteindelijk arriveerden ze ter plaatse waarna wij met stramme benen weer naar Walem konden klimmen. Daarna werd de route trouw gevolgd, maar omdat we het nodige oponthoud hadden, had het regenfront ons ingehaald en trakteerde ons de laatste 20 km op een nat en smerig pak. Bij terugkomst om 17.30 uur werden dan ook gelijk de douches opgezocht en konden we weer poetsen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 6 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-OPGRIMBIE

Of het aan de kermis heeft gelegen of dat er toch weer verschillende mensen op vakantie zijn, wie weet. Daardoor stonden er deze morgen maar 8 deelnemers klaar. Har F., Wil v. M., John, Piet, Geert, Hub, Annie en Lex waren de aanwezigen. Natuurlijk een mooie groep, maar we zijn het toch wel beter gewend. Lex was terug van zijn vakantie maar hij gaf aan dat hij graag om 1 uur terug wilde zijn. Hij kreeg namelijk nog enkele mensen op de kermis en dan moet alles piekfijn in orde zijn. Natuurlijk werd de route hierop aangepast zodat hij gemakkelijk terug kon draaien, want om met de hele groep al om 1 uur terug te zijn was wel wat teveel gevraagd gezien het prima weer. We besloten om langs de Maas richting Maastricht te rijden. Dan kon Lex altijd gemakkelijk de weg terugvinden want hij hoefde alleen maar terug te rijden waar we net geweest waren. Natuurlijk pakte Wil de kopplaats en het tempo werd op Pensionado's snelheid gezet. Dit betekende rond de 30 wat voor iedereen goed te volgen was. Om de beurt mochten we een tijdje naast Wil rijden wat dan ook door iedereen gedaan werd. Zo bereikten we probleemloos en gezellig keuvelend Borgharen waar we afscheid namen van Lex. Hij draaide om en begon de terugrit. Hopelijk heeft hij de weg goed kunnen vinden en is hij op tijd thuis gekomen. De rest ging door tot Maastricht en draaide toen naar de Belgische kant. Met de wind in de rug wilde Wil het tempo toch weer opvoeren maar John was onverbiddelijk en hij hield het kort. Eventjes boven de 30 was ruim voldoende. Onderweg werd besloten dat we op deze kermismaandag toch zeker een stuk vlaai hadden verdiend en dus werd koers gezet naar De Oude God in Rekem. Maar helaas, vandaag was het hier gesloten. De rit werd nu voortgezet door het prachtige natuurgebied rond Zutendaal en na 3 uurtjes koers kwamen we aan in Maasmechelen bij de Salamander. Hier werd halt gehouden en buiten op het terras werd vlaai en koffie besteld. Allerlei soorten waren er te krijgen maar de rijstevlaai was toch wel favoriet. Alleen John was weer een buitenbeentje want hij wilde kersen met flink slagroom. Het smaakte voortreffelijk en na deze welverdiende pauze ging het verder. De slagroom deed wonderen bij John want hij nam meteen de koppositie in. Hij moest zowaar tot de orde worden geroepen want hij wilde opeens veel te hard gaan rijden. Natuurlijk paste hij ook het tempo aan en zo was de orde weer hersteld. Via de fietspaden langs de Maas, die er wel erg slecht bij lagen, werd richting Maaseik gereden en met 115 km. op de teller kwamen we weer aan op het Hingen. Een mooie rit en alweer prima verlopen. Hopelijk kunnen we nog verschillende keren in zulke goede weersomstandigheden ons wekelijkse ritje maken.

Het Fluitend Hert

De namen zijn veranderd in de lijsten. Ron Peeters, die ik inderdaad lang geleden nog in de klas heb gehad, ik kan het me nog goed herinneren, zag er vroeger wel heel anders uit. Daarom herkende ik hem niet.

John

ZATERDAG 4 OKTOBER AANVULLING

Het meeste is al gezegd door het fluitend hert. Wij hebben vanaf Brommelen koers gezet richting de Makro en via een stukje langs de snelweg kwamen we van de andere kant aan de voet van de

Vuilnisberg. Van daaruit via Schinnen, Oirsbeek, Doenrade, Jabeek, Susterseel naar Waldfeucht. Dan nog over Montfort terug waar we Cor en Piet afzetten op hun deurorpels. Bij Paula nog even met een select groepje geëvalueerd waarna de douches werden opgezocht. Enne John, die Peeters heb je nog in de klas gehad, het betreft namelijk Ron Peeters, broer van Jean en zoon van Rita en Jo vanne Speis (voormalig kapper).

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

ZATERDAG 4 OKTOBER

GEULHEMER-GOUDSBERG

De grote mannen van het Nederlandse Profpeloton hadden geen zin meer in het W.K., maar bij Suist is van vermoeidheid nog helemaal niets te merken. Op deze kermiszaterdag, met een heerlijk weertje, stonden maar liefst 21 deelnemers klaar voor deze laatste langere rit. Nieuw voor dit jaar waren de collega van Roger, Kees Pistorius, die enkele jaren geleden ook al verschillende keren met ons heeft meegereden als voorbereiding op Alp 'DuZes, en twee fietsers die mee waren gekomen met Frank Thoolen, iemand uit Linne en een zekere Peeters uit St. Joost. Graag van Frank de juiste namen, dan kunnen we ze goed opnemen in de tabellen. Zoals de laatste tijd weer gebruikelijk is werd er als een groep gestart. Maar de grote kleppers hadden er zin in vandaag, dus werd het tempo meteen pittig ingezet. John probeerde nog wel aan te klampen, maar na een half uurtje met een hartslag van ruim boven de 90% vond hij het welletjes. Dit houdt zelfs geen prof vol zoals we weten uit de wielerverslagen. Dus nam hij het enige juiste besluit en liet de groep lopen. Har Fijen vond het ook wel goed zo laat in het seizoen en bleef netjes bij John. De grote mannen temperden nog eventjes maar na enige aarzeling reden ze toch door. Een prima beslissing, want zo'n grote groep snelle mannen wil ook wel eens doorrijden, en Har en John konden zo hun eigen tempo blijven rijden. Dit hebben ze dan ook gedaan en de hele rit hebben ze met hun tweeën netjes volbracht. Lekker klimmend in hun eigen tempo en op het vlakke een tempo van rond de 30, zo volbrachten ze de rit. Ze hebben genoten van het natuurschoon, met dit tempo kun je tenminste nog eens rondkijken en zie je van alles. Hun gemiddelde lag toch nog ruim boven de 26 km. p/u, en bij aankomst op het Hingen konden ze alweer zeggen, "Lekker Gefietst". Hoe het de grote mannen is vergaan zullen we nog wel horen. Hopelijk kunnen we de volgende ritten, als er weer eens zo'n grote opkomst is, meteen besluiten om in twee groepen te rijden, dan kan iedereen vanaf de start een keuze maken en hoeft de snelle groep niet te twijfelen of ze door moeten rijden of niet. Komende zaterdag kan ik er jammer genoeg niet bij zijn, dus niet denken dat ik er geen zin in zou hebben, want zoals het vandaag ging vond ik het prachtig.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 29 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH-BIRGELEN

Nadat we vorige week de rit naar Lövenich hadden verkend voor de "Grote Mannen" van de zaterdag bleek het toch moeilijk voor deze kleppers om deze rit zonder de TomTommers Hub en John te vinden. Het schijnt dat men overal is geweest, maar de bakker in Lövenich hebben ze niet gevonden. Ook de GPS van Michiel schijnt rare kuren te hebben vertoond want hij stuurde de groep allerlei wegen in waarvan men dacht dat het nooit kon kloppen. Daarom werd er besloten om voor Jo Vergoosen, die vandaag ook aanwezig was, de rit nog maar eens te rijden zodat hij kon zien waar het fout was gegaan. Alweer 9 rijders aan het vertrek. De mannen van St. Joost nemen het ervan. Een vakantie van een weekje is voor hen toch te weinig. Har F., Wil v. M., John, Piet, Geert, Hub, Jan L., Henk en Jo waren de aanwezigen. John en Hub overlegden eventjes wat de route voor vandaag zou worden. De aanloop ging via Breberen en de lus over Prummern werd erbij genomen. Hier sloot opeens Sjaak Jans aan bij de groep. Hij zag verschillende Mulleners-truitjes en dacht, dat zijn bekenden. Hij heeft de verdere route helemaal meegereden en het beviel hem uitstekend. Hoogstwaarschijnlijk zal hij vaker aansluiten bij de pensionado's. Jo was hier ook overal bekend zodat hij de volgende keer best wel de route zal weten te vinden. In Linnich namen we de weg rechts over het spoor. Zaterdag was men hier links gegaan en van hieruit naar Brachelen, wat ook een mogelijkheid is. Zonder problemen kwamen we in Glimbach waar Jo zich toch nog steeds terugkende. Zelfs in Kofferen was men geweest. De afslag naar Müntz was nieuw voor hem, maar hier staat dan ook geen bordje. In Müntz was hij toch ook al geweest, evenals in Boslar. Hier gingen wij ook rechts omhoog en zo kwamen we weer uit in Kofferen. Hier moet het zaterdag ergens fout zijn gegaan want volgens het verslag ging het van hieruit richting Prummern. Wij reden wel netjes via Kofferen naar Lövenich waar de juffrouw blij verrast was dat we er weer waren. Wel was er dit keer geen vlaai, maar de gebakjes mochten er ook zijn. Na de welverdiende pauze mocht Hub weer een route bedenken omdat we anders te vroeg thuis zouden komen. Hij stuurde ons vandaag richting Birgelen en zo naar Haaren zodat we na 120 km. weer terugkwamen op St. Joost. Hier gingen Jo en John nog eventjes evalueren bij Paula en ze kwamen alweer tot de conclusie: "Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 27 SEPTEMBER DUS

Roger, Fred, Jo V weer eens, Henk, Cor v/d V, Sef, Harrie, Roy, Ton, Michiel, Leon en Wil namen de honneurs waar. Hardnekkige geruchten noemen Cor als degene die de 1000-ste deelname voor zijn rekening nam. Waarschijnlijk was hij deze zaterdag het eerste aan het vertrek; dus Cor, dat kost je een rondje op 25 oktober a.s.). De route stond bij Michiel op de Garmin en dus kozen we het ruime sop richting het Germaanse achterland. De TomTom draaide overuren want eenmaal in de buurt van

Wurm was hij het al kwijt. Route herberekenen, steeds maar weer was de boodschap bij Michiel op het scherm. Ondertussen hadden we zelf het heft in handen genomen en waren we al achter Brachelen. Sef zette even de leesbril op en verder ging het. De plaatsen op de route werden goed gevonden, Minz was het meest zuidelijke punt en de terugweg werd ingezet. Via Boslar ging het even gemeen omhoog en daarna weet deze routemeester van dienst het ook niet meer. Op een gegeven moment stond Prummern rechtsaf aangegeven en dus ging het rechtdoor. Uiteindelijk kwamen we in Ubach Palemberg terecht. Daar ergens rechtsaf over een industrieterrein richting Landgraaf, Brunssum en Schinveld. De neutrale weg was voor eenieder bekend terrein en via Koningsbosch bereikten we na 120 km weer café het Hingen. Onderweg draaiden jubilaris Cor en Sef nog af; Cor al vrij vlug en Sef ergens achter Boslar. Verder reed Wil in de buurt van Teveren nog lek en was 17.30 uur vrij laat te noemen als eindtijd. Evengoed lekker gefietst op plekken die voor een aantal deelnemers compleet nieuw waren.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 25 SEPTEMBER

BÖHMERWALD-POSTERHOLT

Net niet op deze laatste donderdagavondrit. Vandaag waren er, ondanks het prima weer, maar 11 rijders present. Roger, Annie, Wil v. M., John, Cor, Chris, Roy, Har V., Jo S., Bart en Ralf waren de deelnemers. Hierdoor komt het totaal in de brutostand precies op 999. Dus komende zaterdag zal de eerste aanwezige de 1000ste deelnemer van dit seizoen worden. Er werd al geopperd om op zaterdagmorgen rond 6 uur met de slaapzak te komen, maar dit gaat toch te ver. Benieuwd wie deze 1000ste wordt. De rit van vandaag was kort, maar ruim 30 km. Toch werd er heel netjes gereden. John en Wil namen de kopplaats in en zetten, zoals gewoonlijk, het tempo op 30. Na een minuut of tien werden ze afgelost door Roger en Jo, die zich ook prima aan deze kruissnelheid hielden. John en Wil, nu op de tweede rij, hebben verder de hele rit niemand meer naar voren zien komen. Iedereen vond het goed zo en dus werd de formatie niet meer veranderd. Na een uurtje kwamen we zo weer terug op het Hingen en kunnen we stellen dat deze laatste avondrit prima verlopen is. Hopelijk kan het het volgend seizoen ook weer zo op de donderdag, want zo fietsen is werkelijk geweldig.

Het Fluitend Hert.

MAANDAG 22 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH-POSTERHOLT

Alweer maar 9 rijders present om 10 uur op het Hingen. Van Har, Wil en Lex weten we dat ze op vakantie zijn. Wel aanwezig waren: Har F., Wil v. M., John, Piet, Geert, Sef, Hub, Jan L. en voor de eerste keer Paula, de vrouw van Jan. Ze is dit jaar begonnen met fietsen en wilde het ook eens proberen bij de Pensionado's, ook al heeft ze de vereiste leeftijd nog lang niet bereikt. Niemand had hier bezwaar tegen en dus nam ze netjes plaats in het peloton. Omdat Wil graag om 2 uur thuis wilde zijn werd de route enigszins aangepast. We reden netjes via de route die voor komende zaterdag gepland staat richting Straeten en zo naar Brachelen. In Kofferen werd het lusje over Muntz erbij genomen, anders zouden we te vroeg aankomen bij de bakker in Lövenich, wat toch ook niet de bedoeling is. Paula wist zich uitstekend te handhaven in de groep en ze nam zowaar ook eventjes de kopplaats in naast Wil. Het tempo bleef lekker constant en met de wind in de rug was het eerste deel een fluitje van een cent. Toen we in Muntz echter terugdraaiden kregen we de wind van voren, en dat was een behoorlijk briesje. In Boslar draaiden we rechts, meteen een pittige klim. Voor enkelen was dit een complete verrassing zodat ze te laat waren met schakelen. Het gevolg was dat er gelopen moest worden. Parcourskennis is toch wel wat waard. Na 2 uur koers kwamen we aan bij de bakker. Er was een andere winkeljuffrouw maar deze mevrouw heeft ons ook uitstekend verzorgd. Sommigen deelden weer een hele vlaai en met een grote kop koffie was het goed toeven. Na genoten te hebben van het prima gebak en de uitstekende koffie werd de thuisreis begonnen. Om toch op tijd terug te zijn werd aan Hub de taak gegeven om een route te bedenken waardoor Wil op tijd zou komen. Met zijn wegenkennis van deze streek was dat geen probleem. Via Baal en Doveren leidde hij ons door Hückelhoven en zo ging het richting Oberbruch en Posterholt. Hij had het zo uitgekiend dat we om kwart voor twee in Montfort waren, dus mooi op tijd voor Wil. Bedankt, Hub, voor deze geweldige manier van wegwijzen. Omdat het nog vroeg was werd besloten om nog eventjes bij Paula op St. Joost aan te gaan. Konden we meteen de slotavond laten vastleggen. Na enkele consumpties kregen we hier nog een verrassing. Geert was namelijk 65 geworden en om dit heuglijke feit te vieren nam hij de consumpties voor zijn rekening. Geert, nogmaals van harte gefeliciteerd en bedankt voor deze mooie geste.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 20 SEPTEMBER

ULESTRATEN

Voor deze omloop 12 strijders te weten Jo Storms. Henk Swillens. Fred Stoffels. Michel Smolenberg. Michiel Penders. Roger Deckers. Har Valkenburg. Johan Vergoossen. Sef Laugs. Ton Ramakers en Chris Hannen. Om effe over half twee werd vertrokken op het Hingen. In de groep vroeg men zich tijdens het fietsen af zoals aangekondigd "heuvelachtig 4 hellingen" maar niemand kon deze hellingen opnoemen.

Maar ter hoogte van Bunde werd Har vermist, maar met zijn uitstekende parcours kennis kon hij door de afslag in Meerssen binnendoor te gaan gelukkig weer aansluiten in de groep. In Beek kon je op het wegdek zien dat het had geregend, en ter hoogte van Doenrade vielen nog wat druppels en die zorgden voor een korte afkoeling, maar de gehele route is met een lekker zonnetje en weinig wind gerealiseerd.

De omloop is keurig afgelegd volgens het draaiboek en is perfect verlopen met geen noemenswaardige incidenten. Er zijn nog een paar moedige strijders neergestreken op terras bij Stephanie voor de inwendige mens verkoelen.

Lekker gefietst.

Groet.

LGP.

PS,

De verslagen worden toch wel goed gelezen want van 4 rijders kreeg ik de naam van de twaalfde man door. Het was Paul Steskens die zich zo goed had verscholen in het peloton dat hij bij Chris helemaal niet was opgevallen.

Verder kunnen jullie wel zeggen dat er geen hellingen in zaten maar ik kom toch tot 4. Wat te denken van de Kruisberg, Oude Adsteeg, Vuilnisberg en Beukeberg?

Als jullie dat niks vinden mogen jullie de volgende keer mee gaan naar St. Geertruid, dan kunnen jullie klimmen op echte hellingen als je dat wil tenminste.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 20 SEPTEMBER

TOERTOCHT ST. GEERTRUID

Voor deze laatste toertocht van dit seizoen stonden om 8 uur 5 deelnemers klaar. Leon, Roy, Jan S, Stefan en John. Klokslag 8 uur werd er vertrokken naar Mariadorp, ons vaste vertrekpunt. Leon en Roy besloten om te gaan voor de 120 km. en de andere drie hadden genoeg aan 90 km. Zoals gewoonlijk was het weer behoorlijk pittig. Ieder jaar opnieuw weten de routemakers ons te verrassen met nieuwe klimmetjes. Dit keer hadden ze toch wel wat heel speciaals gevonden. De Rue Saivelette stond dit keer op het programma. Een klim zoals het Hijgend Hert nog nooit heeft gehad. Onderaan stond wel een bord met 17 %, maar volgens mij was dit het gemiddelde. Het leek wel alsof de Nijmeegse vierdaagse hier bezig was, zoveel ridders te voet waren er. De meeste rijders moesten hier van hun fiets af. Van onze 5 dapperen bleef natuurlijk Leon rijden, maar zelfs hij moest terugschakelen wat toch wel een unicum is. Verder kwam ook Stefan fietsend boven maar hij heeft bij zijn nieuwe fiets speciale tandwielen laten steken en kan dus 34/32 rijden. De andere 3 moesten van de fiets af, zelfs Roy die toch de Stelvio, Mortirolo en Gavia moeiteloos heeft bedwongen. De Redoute is een eitje in vergelijking met dit pokkeding. Zelfs de Muur van Hoei is een peuleschil als je dit ziet. Voor de rest was het allemaal goed te doen. Een heerlijk zonnetje en weinig wind, dus weer heerlijk fietsweer. De route was perfect aangegeven en moeiteloos werden de kilometers afgelegd. Na 80 km. kwamen we weer terug in Mariahout en de 3 rijders van de korte afstand besloten om de klim naar St. Geertruid er nog maar eventjes bij te pakken. Zodoende kregen ze toch nog ruim 85 km. op de teller. Eenmaal terug hoefden ze niet lang te wachten op Leon en Roy. Na een kwartiertje kwamen deze twee kanjers ook aan in Mariadorp en ze besloten dat het welletjes was. Met 115 km. op de klok was het goed geweest. Een geweldige laatste toertocht en zeer zeker weer op het programma voor het volgend jaar.

Het Hijgend Hert (behoorlijk afgezien vandaag)

DONDERDAG 18 SEPTEMBER

BUCHTEN-ILLBRINK

Na het nogal heftige verslag van John van afgelopen zaterdag waren er, ondanks het regenachtige weer, toch nog 8 ridders present voor deze voorlaatste donderdagavond. Dit waren: Roger, Fred, Annie, Jo, die na zijn operatie weer present was, John, Chris, Cor en Ton. Om half zeven begon het weer te druppelen maar niemand maakte aanstalten om te vertrekken. Dit betekende dus dat er door iedereen gekozen werd om er een rustige rit van te maken. John mocht natuurlijk het tempo bepalen en samen met Chris werd het tellertje op 30 gezet. Mooi afwisselend werden de eerste kilometers afgelegd en warempel, het werd na de beklimming van de Col du Canal droog. Goed samenwerkend en rekening houdend met Jo, die na de bochten voorzichtig moest optrekken, werden de kilometers afgelegd. De afstand was, zoals we wel gewend zijn van John, weer ietsje meer zodat we in totaal alweer 40 km. hebben afgelegd. De route voerde via Montfort zodat Cor vandaag netjes thuis werd afgezet, dachten we. Maar hij wilde kilometers maken en besloot om nog verder te rijden tot St. Joost. Omdat het toch wel donker begon te worden werd er de laatste kilometers wat sneller gereden maar er werd goed gekeken of iedereen kon volgen. Zo kan het dus ook. De mannen van St. Joost, Fred en Jo, besloten om de knie van Jo nog eventjes te gaan koelen en ze landden dus, samen met Roger, aan bij Stephanie. Of ze toch nog droog thuis zijn gekomen waag ik te betwijfelen want even later barstte er een flinke hoosbui los, maar misschien is het hun toch nog gelukt. Zelf kan ik constateren dat ik, ondanks het minder goede weer, heerlijk heb gefietst.

Een tevreden Fluitend Hert

MAANDAG 15 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LUTTENFORST-GANGELT

Voor de gewone mensen is de vakantieperiode voorbij maar bij de pensionado's begint het goede leven nu pas. Verschillende mensen waren dan ook afwezig vandaag en hoogstwaarschijnlijk heeft dat te maken met een late vakantie. Wel aanwezig waren: Har F., Wil v. M., John, Piet, Geert, Lex, Jo, Henk en Wil N. Niemand had een route voorbereid en dus nam John maar het initiatief. Samen met Wil Nissen zouden ze een ritje door Duitsland maken. Het was lekker weer en in een aangepast tempo ging het richting Meinweg. Van hieruit werd naar Luttenforst gekoerst en daarna besloten we om een nieuwe route te gaan zoeken. Via Swaam ging het binnendoor naar Rickenrath en van hieruit probeerden we de weg naar Arsbeck te vinden. Uiteindelijk zijn we hier ook gekomen maar de wegen die we namen waren voor iedereen onbekend. Hier misten we Hub toch wel want in deze streek kent hij ieder weggetje. Hopelijk is hij gauw weer hersteld van zijn valpartij en zien we hem weer vlug terug in de groep. Door het bos naar Birgelen en toen richting Effelt. Omdat de magen toch wel al een klein beetje begonnen te knorren werd besloten om de pitstop te maken bij Loetje, voor sommigen beter bekend als Waldeslust. Om half een werd hier het terras opgezocht. Lex moest eerder thuis zijn en reed meteen van hieruit door naar huis. De rest van de groep zorgde ervoor dat de cafébaas van al zijn vlaai werd verlost. Hij had nog net 8 stukjes over en die werden netjes verdeeld. Na de welverdiende rust werd besloten om nog een lusje over Gangelt te maken, anders kwamen we niet aan onze kilometers. Bij het vertrek merkte Henk dat zijn balhoofd los zat. Verschillende monteurs probeerden dit euvel te verhelpen maar uiteindelijk was het resultaat dat alles los kwam te zitten. Henk besloot wijselijk om ook rustig rechtstreeks naar huis te gaan. Hopelijk heeft hij zonder kleerscheuren de thuisbasis bereikt. De 7 overblijvers reden verder via Waldfeucht richting Breberen en van hieruit de Kievelberg op. In Hastenrath gaf Wil Nissen aan zich niet lekker te voelen en hij besloot af te draaien naar huis. Op de weg naar Gangelt klaagde Har Fijen over dezelfde mankementen, ook hij voelde zich niet lekker. Hierdoor werd het tempo nog wat meer geminderd en

besloten we om zo snel mogelijk naar huis te rijden. Zo kwamen we met 105 km. op de teller weer terug op het Hingen. Hopelijk zijn de mensen die alleen naar huis zijn gereden goed thuis gekomen en voor de zieken geldt, Beterschap.

Voor de volgende week willen we op speciaal verzoek nog een keer naar de bakker in Lovenich rijden, als het weer het tenminste toelaat. Dus voor de liefhebbers van een lekker stuk kakelvers gebak, noteer dit in je agenda en zorg dat je om 10 uur bij John bent.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 13 SEPTEMBER

LEIFAHRT-BREBEREN

Vandaag heb ik duidelijk kunnen voelen wat verschillende mensen de laatste tijd ook hebben gevoeld. Je wordt er gewoon vanaf gereden en niemand die ook maar eventjes omkijkt. Meteen na het vertrek wordt er tegen de wind in met 35 km. begonnen. Helemaal alleen wordt je achtergelaten, of je pech hebt of dat er iets anders aan de hand is, het interesseert niemand iets. Alleen het hard doorkachelen telt. Heel goed te begrijpen dat verschillende mensen hebben besloten om niet meer bij Suist aan de start te verschijnen. Zover wil ik het echter nog niet laten komen. Als een van de laatste rijders die nog over zijn uit de beginperiode van Suist zou ik het jammer vinden als we moeten stoppen omdat er sommige mensen alleen maar het hard rijden in hun programma hebben staan. Daarom zal ik in het vervolg absoluut niet meer met de gewone groep mee vertrekken. Ik rijdt nog wel mijn kilometers en ook de route die voor de donderdag en de zaterdag gepland staat, maar ik zal steeds 5 minuten later vertrekken. Dan kunnen de mensen die zo graag hard willen rijden rustig vertrekken en als er mensen zijn die op de manier willen rijden zoals dat bij Suist altijd gebruikelijk is geweest zijn ze van harte welkom om dit samen met mij te doen. Dus komende donderdag zal er in twee groepen gereden, maar ook vertrokken worden. Lukt dit niet dan heb ik ook de langste tijd meegereden bij Suist.

Een behoorlijk aangeschoten Fluitend Hert

DONDERDAG 11 SEPTEMBER

SUSTEREN-STEVENSWEERT

Ondanks het prima weer waren er toch maar 12 deelnemers vandaag. Het seizoen loopt langzaam ten einde en dat is toch wel te merken. De afstand op de donderdagavond wordt kort en sommige mensen halen hiervoor de fiets niet meer uit de garage. Wel aanwezig waren: Roger, Fred, Annie, Chris, Roy, John, Cor, Jo S., Har V., Michèl, Ralf en Theo. Er werd weer gezamenlijk gestart en in het begin lag de snelheid, zoals afgesproken, rond de 30. Eenmaal Dieteren voorbij kwamen de grote mannen naar voren en was de splitsing weer een feit. Met 4 bleven we het tempo op 30 houden en de rest verdween weer langzaam uit het gezichtsveld. In Buchten liet Cor zich nog terugzakken uit de snelle groep en toen waren we met 5. Annie, John, Cor, Har en Theo. Goed samenwerkend, want nu

kregen we de wind van voren, bleef het tempo steeds rond de 30 km. Af en toe moest zelfs John tot de orde worden geroepen want hij had het op zijn heupen vandaag. Hij wilde, en dat zijn we echt niet van hem gewend, het tempo toch stiekem opdrijven maar de rest liet dat niet toe zodat hij zich netjes moest aanpassen. Een koekje van eigen deeg, zullen we maar zeggen. Op de weg tussen Ohè en Laak en Maasbracht werd de groep op een lint getrokken want Cor en John hielden het tempo behoorlijk strak. Toch kon iedereen goed volgen en mooi afwisselend werd Maasbracht bereikt. Met de wind in de rug werd er nog eventjes doorgedrukt zodat we toen we aankwamen in Echt toch weer ruim 30 gemiddeld hadden. Niet slecht voor de B-groep. Annie merkte nog op dat, als er zo wordt gereden, we ook net zo goed met de A-groep mee zouden kunnen gaan maar ik denk dat het dan toch nog wel een stuk harder zal gaan wat echt niet mijn bedoeling is. Hoe het de A-groep is vergaan zullen we nog wel horen. Wij hebben in ieder geval "Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert,(die het vandaag een beetje op zijn heupen had).

MAANDAG 8 sept.

VALKENBURG-BEMELELEN

Als een verminkt peloton stonden we bij de start van deze maandagrit: geen tomtom, geen voortrekker, geen reserve-tomtomp, oftewel John, Wil vM en Har F niet aanwezig. Bovendien was het mistig weer. De stemming was er aanvankelijk naar. Maar deze sloeg snel om bij de ontdekking van.....er was volop bewondering voor Isaac, het nieuwe karretje van Anny, schitterend uitgevoerd in zwart en wit en eigenlijk te vroeg voor haar verjaardag volgende week. Enigszins aangedaan door al deze belangstelling stelde Anny al ras voor om richting Valkenburg te rijden, een voorstel waar geen man tegenop kon.

En zo togen Har vd V, Michel, Henk, Jo, Jan, Sef (nieuwe oogschaduw?), Geert, Lex, Piet, Wil en uiteraard Anny richting zuiden. Jan en Wil gingen voor in de eerste kilometers door Dieteren, Baakhoven en Holtum. Hier kregen beiden een onbedoelde aanvaring (letterlijk) over de te nemen richting, welke gelukkig goed af liep. Michel nam hierna het voortouw en samen met Henk imiteerden zij prima de afwezige Wil, door bijna niet meer van kop af te gaan. Bovendien profiteerden we van de weggennis van Michel, waardoor we via voor mij af en toe onbekende wegen in Valkenburg belandden. Het tempo was dusdanig hoog, dat iedereen zijn zegje kon doen. Anny bereed de Isaac alsof hij gegoten zat, vertelde over haar voorrijden in de Kernentocht en Sef lichtte zijn blauw oog toe en vertelde over zijn ervaringen in Oostenrijk. In Valkenburg aangekomen werd besloten de bekende pleisterplaats over te slaan (we zijn pas bezig....) En ondanks dat de meerderheid (?) de Cauberg omhoog wou, ging de trip linksaf de Daelhemer op, waar ik even aan een elastiekje kwam te hangen. Maar boven werd keurig gehegroepeerd en zo togen we via de toch altijd lastige Bemelerberg (!) richting Borgharen en Weert, om langs de Maas (met even een ommetje via Maasband) de thuisrichting te aanvaarden.

En of het peloton zo murw gereden was of dat men teleurgesteld was omdat er onderweg geen koffie en vlaai was geweest: iedereen toog huiswaarts zonder afsluiter.

Maar toch lekker (±100 km) gereden door een praktisch windstil Limburg.

(Wil)

ZONDAG 7 SEPTEMBER

KERNENTOCHT ECHT-SUSTEREN

Aan de kernentocht door de gemeente Echt-Susteren hebben weer verschillende Suisters deelgenomen. In de grote groep van een kleine 200 rijders hebben we de volgende personen opgemerkt.

Bij de voorrijders noteerden we: Annie, Roy, Michiel, Ralf en Tom. In de buik van het peoton merkten we nog op: Roger, Fred, Cor, Har F, Bart, Theo en Frits. Al deze rijders hebben de tocht zonder problemen volbracht. Hoogstwaarschijnlijk hebben we enkele rijders van Suist gemist. Als deze dit nog kenbaar maken kunnen we dat nog opnemen in de stand.

Een aandachtige toeschouwer.

Zaterdag 6 september,

Gelre-Gülick

De route vd. 15 stoplichten.

Aan het vertrek 14 sportvrienden. Met name R. Deckers, F. Stoffels, Wil en Roy v. Montfort, J. Storms, H. Swillens, M. Penders, T. Ramakers, P. Steskens, P. Clout, H. Cuijpers, Johan Vergoossen, T. Jacobs en C. Hannen. De Gelre Gulick route was voor de meeste mannen in het peloton een onbekende route, er was maar een tomtommer en vooraf was er helemaal geen overleg geweest, hoe de route zou lopen, dit was jammer voor het aantal RODE stoplichten die we hebben gepasseerd, maar allee alles achteraf.

Gestaag ging het richting Paarlo, en net voor Vlodrop een wel heel knappe reactie van Paul, hij kwam rechts naast het betonnen fietspad, doordat we achter moesten uitwijken voor tegemoet komers.

Helaas de BOODSCHAP van begin vooraan te waarschuwen bij zulke incidenten gebeurde perfect nadat dit incident had plaatsgevonden, en zegt het met NADRUUK voort in de buik van de groep!!!

Heren een gewaarschuwd man telt voor twee, gaat nog altijd op.

Onze Roy boog bij Sevriens af voor de BBQ. met zijn vrienden " een aderlating" voor het vertrouwde kopwerk. De route liep perfect tot we Sittard binnenvielen, hier besepte onze tomtommer niet dat we via de randweg veel beter Limbricht konden bereiken. (zeker opnemen voor het volgend jaar).

In Papenhoven namen we de dijkweg naar Vissersweert en zo langs het kanaal waar we Echt rechts lieten liggen en op naar De Laak, langs de mineraal brekerij door naar Stevensweert. En hier kwamen we Jo van Pol tegen op zijn race fiets, hopelijk gaat het weer de goede kant met hem op. In

Maasbracht hebben zelfs 2 x afscheid genomen van de Pantserwagen (Wil) en door Montfort zo naar Paula waar nog enkelen een welverdiende verkoeling hebben verdiend.

Binnen 3 uur rond.

Met vele fietsgroeten.

LGP.

DONDERDAG 4 SEPTEMBER

KLEIN MEERS

Nu de mensen weten dat het Fluitend Hert weer present is op donderdag, is de opkomst weer flink omhoog geschoten. Het schijnt dat er toch behoefte is om ook eens wat rustiger te rijden. Maar liefst 16 deelnemers op deze donderdagavond. De vraag om in twee groepen te gaan rijden leverde niets op want niemand nam aanstalten om te vertrekken. Dus gingen de "rustige" rijders maar weer op kop van start. Tot aan de brug van Buchten bleef de groep mooi bij elkaar maar toen voelden sommigen zich toch geroepen om te versnellen. Langzaam liepen ze weg van het selecte gezelschap dat het rustig aan bleef doen. Steeds meer mensen maakten de oversteek zodat in Schipperskerk de schifting een feit was. Met 5 rijders, Cor, Har V., Stefan, John en Annie was er zo een groepje dat besloot om het tempo niet op te voeren. In een lekker tempo, waarbij Annie het meeste kopwerk deed, ging het richting Klein Meers. In de verte zagen we de grote mannen nog rijden, dus veel sneller ging het vandaag niet. De afwisselingen liepen lekker en iedereen deed zijn werk, de een wel wat meer dan de ander maar toch kwam iedereen aan de beurt. Met de wind in de rug ging het na de lus over Maasband terug. Het tempo bleef goed te doen zodat we, met toch wat meer kilometers dan in het programma stond, om kwart over acht weer terug waren op het Hingen. Nog maar 3 keer op de donderdagavond. Als er zo gereden kan worden zullen deze 3 keren best nog wel druk bezocht worden.

Het Fluitend Hert

,

MAANDAG 1 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KEVELAER

Vandaag hadden we onze traditionele bedevaartsrit naar Kevelaer. 11 dapperen stonden om negen uur klaar. Har, Wil, John, Piet, Har, Geert, Jo, Wil, Jan, Annie, en ook weer eens van de partij Michiel Penders, die vakantie had. Omdat Michiel afgelopen zaterdag de lange rit naar Baraque Michèl had gereden een prima prestatie van deze kilometervreter. Het weer was weer prima en Wil nam weer de kopplaats in. De hele rit van 170 km. is hij hier niet weg geweest. Waar haalt hij het toch vandaan. We moesten hem zelfs geregeld intomen want hij is zo sterk dat hij de neiging heeft om toch te hard te

rijden. In een strak tempo werden de kilometers afgelegd. Gezellig keuvelend waren we in een vloek en een zucht in Venlo en zo door naar Grubbenvorst. Wil Hodzelmans probeerde nog om een extra stopplaats in te lassen maar vandaag lukte dat niet, dus we moesten jammer genoeg door. In Lottum staken we de Maas over en toen ging het richting Duitsland. Via de nieuwe weg die John vorig jaar heeft gevonden kwamen we, zoals gepland, om kwart voor twaalf aan in Kevelaer. Natuurlijk werd er een kaarsje aangestoken en toen ging het naar de bekende Konditorei waar we ons de taart goed lieten smaken. Na deze welverdiende rustpauze stuurde John zijn troepen weer een nieuwe weg in. Om niet over het slechte fietspad langs de grote weg naar Walbeck te moeten rijden had hij een route uitgedokterd over Wetten en Veert. Hier was de weg veel beter maar dit betekende wel dat er een tiental kilometers meer gereden moest worden. Maar de onverschrokken pensionado's malen hier niet om en binnen de kortste keren waren we toch weer in Walbeck waar we de bekende route weer oppikten. Nu ging het over de prachtige Duitse wegen door prachtige natuurgebieden zoals bv. De Krickenbecker See. Bij John begonnen de vele kilometers van de vorige week toch behoorlijk op te spelen en de jus was er wel vanaf, zodat het tempo iets geminderd moest worden. Hiervoor had hij een mooi trucje. Pas op het laatste moment zeggen waar afgeslagen moest worden zodat de kopmannen twee keer al rechtdoor waren en om moesten draaien. Moeten ze maar niet zo hard willen rijden. Parcourskennis is toch wel wat waard. Toch kwamen we probleemloos aan boven op de Meinweg waar bij sommigen de ketting helemaal naar rechts ging, dus ze hadden snode plannen. De vlam sloeg dan ook in de pan en alsof het echt koers was stookte de meute naar beneden. Hierdoor werd niet opgemerkt dat Geert lek reed. John reed gelukkig nog achter hem en kon assisteren bij het depanneren. Wel jammer was dat er niemand de moeite nam om even terug te rijden om te kijken wat er aan de hand was. Nadat het bandje was verwisseld en het wiel opnieuw ingestoken was kregen we pas telefoon om te vragen wat er aan de hand was. Rijkelijk laat, zullen we maar zeggen. Volgende keer wat collegialer gedrag, heren hardrijders. De thuisreis kon nu worden voortgezet en rond de klok van 4 uur waren we weer terug op het Hingen, 170 km. op de teller. Afgezien van het akkefietje met Geert was de rit weer prima verlopen.

Het Fluitend Hert

,

ZATERDAG 30 AUGUSTUS

Ritverslag Baraque Michèl

Met de 6 overgebleven renners zetten we koers richting Baraque Michel. Ondanks het routekaartje dat Michel van Annie had gekregen, was het toch nog even zoeken naar de juiste weg. Via het indrukwekkende oorlogskerkhof van Henri Chapelle ging het naar Welkenraedt en dwars door Eupen. Op enig moment zagen we gelukkig het bruine bordje 'Baraque Michel' staan. Nou ja....gelukkig!! Toen begon de ellende van de lange klim. Michel had er duidelijk zin in, want hij hield er een stevig tempo in. Roger, Chris en Roy konden net het wiel van de 'tempobeul oet ut Gebrook' houden. Harry en Michiel ondergingen de lijdensweg in hun eigen tempo. Ca. 1 km voor de top, bij de afslag naar Jalhay werd er netjes op elkaar gewacht. Aanvankelijk wilden we rechtsaf buigen, maar Harry wilde toch echt

doorrijden tot de top! De planning was om bovenop de top bij restaurantje even de inwendige mens te versterken. Dat hadden we immers wel verdiend! Maar..... het restaurant was wegens vakantie gesloten. Toen maar even iets verderop genoten van de exquisite culinaire voorzieningen: een onvervalste Belgische frietkot. Daar werden de inmiddels lege bidons weer gevuld. Bij Roy was de bidon nog redelijk gevuld, maar de maag daarentegen begon te knorren! Een heerlijk broodje curryworst op een bedje van ajuinen en voorzien van de nodige zelf ging er dan ook goed in.

Na deze korte pitstop konden we beginnen aan de terugweg. Met bergaf en wind in de rug ging dit aanzienlijk makkelijker dan de heenweg. De snelheid ging geregeld dik boven de 40 met uitschieters tot 50 en zelfs 60 per uur. Roger heeft met zijn 'valsnelheid' zelfs de 70 aangetikt. In Bilstain was het weer even klimmen, maar gelukkig waren de beentjes inmiddels wat hersteld.

Michel en Roger hadden allebei nog een afspraak na het fietsen en wilden duidelijk op tijd terug zijn, gezien het tempo. We waren dan ook snel weer bij de grensovergang bij De Planck. Maar bij km 127 kreeg Roger achter een klapband. Na een kort oponthoud kon de rit worden voortgezet. Helaas niet voor lang, want Roger had weer lek. Na weer een bandje wisselen konden we lekker door naar huis rijden via de bekende route. Boven bij de 'Col de Canal' in Echt zijn Harry, Chris en Roy afgebogen richting Maasbracht. Roger, Michiel en Michel reden door naar Echt. Moe, voldaan en gelukkig fijn binnen de tijd zodat Michel de keel kon smeren bij het topevenement van het Gebrooker Bloaskapeltrefte.

Gelegenheidsreporter Ohne Moos nieks Loos

HENRIE-CHAPELLE

Buienradar gaf regen. Om negen uur zou er een pittige bui over Limburg trekken. Toch waren er nog 14 ridders die het aandurfd. Roger, Annie, Wil en Roy, John, Leon, Har V., Jan S., Michiel, Michèl, Paul, Piet, Harrie en alweer een nieuwkomer, Chris Ruiters uit Linne. Samen met Roy en Harrie zullen ze binnenkort naar de Stelvio gaan, dus wat extra training is nooit weg. Leon en Roger namen de koppositie in en dan weet je het wel. Binnen het half uur waren we, tegen de wind in, al in Sittard. Iedereen kon goed volgen dus er werd flink doorgereden. Klokslag negen uur, we waren net voorbij Spaubeek, begon het te regenen, en niet zo'n beetje ook. Buienradar had het vandaag bij het juiste eind. Er werd al voorgesteld om naar huis te gaan, maar eenmaal op pad zal dat niet gauw gebeuren. We willen toch niet uitgemaakt worden voor watjes!! Dus regenjasjes aan en verder. Gelukkig duurde de bui niet lang en in Valkenburg was het alweer droog. In Wittem werden de regenjasjes alweer opgeborgen en zo konden we "Normaal" verder. Het tempo bleef behoorlijk want echte klimmen waren er nog niet geweest. Wel moesten Leon en Roger af en toe gemaand worden om toch iets te temperen. Waar ze het allemaal vandaan halen mag Joost weten maar wind voelen deze mensen schijnbaar niet. De groep bleef toch netjes bij elkaar en zo bereikten we zonder problemen Teuven. De weg naar Henrie-Chapelle werd ook dit keer niet juist genomen. Meteen onder de spoorbrug moeten we dan naar links, richting Hombourg, maar nu werd er rechtdoor gereden richting Remersdaal. Hierdoor kwamen we op de weg richting de Plank uit. Volgende keer maar weer eens opnieuw proberen. Eens moet het lukken. Bij de grote weg naar de Plank volgde de splitsing. 6 dapperen kozen ervoor om door te rijden naar de baraque Michèl. Miechiel en Michèl, Roger, Roy, Harrie en Chris durfden het aan om voor de lange afstand te gaan. Ze mogen dus met recht de titel "FLANDRIÉN" dragen want het weer was echt niet zo geweldig. Hoe het ze vergaan is zullen we nog wel horen. De 8 anderen bogen af richting de Nederlandse grens en koersten spoorstrags naar Chrisje aan het stoplicht in Margraten. Net toen ze hier binnengingen begon het weer te regenen, dus een juiste beslissing om deze stop te maken. Vlaai en apfelstrudel kwam op de tafel en bij de koffie werd een lekker likeurtje geserveerd. Na deze welverdiende pauze werd de thuisreis begonnen. In Bemelen kregen we nog eventjes een buitje dus maar weer de regenjasjes te voorschijn gehaald. De regen duurde maar eventjes maar de jasjes bleven toch aan. Het was namelijk helemaal niet zo warm. Langs de Maas ging het, met de wind in de rug, naar huis. Zelfs John stak hier de grote plaat en dat gebeurt echt niet zo vaak. Het tempo lag echter ruim boven de 30 en dan kan dat wel. In Grevenbicht kreeg Jan een platte waardoor we eventjes oponthoud hadden. Annie voerde het schaap dat ook eventjes kwam kijken haar krentenbollen en na de depannage konden we verder. Door het oponthoud misten we net het vertrek van de middagrit want we waren om 5 over half twee terug op het Hingen. Of er mensen gestart zijn hebben we dus net niet meegekregen maar als dat wel zo is zullen we dat ook wel horen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 28 AUGUSTUS

MARIA HOOP-EFFELD

12 Ridders aan het vertrek op deze donderdagavond. De erkende hardrijders van de laatste weken: Roger, Fred S., Wil en Roy v. M., Jo S., Bart, Fred K., Chris, Annie, Jan S., Ralf en ook weer eens aan het vertrek John, Het Fluitend Hert. Zoals bekend is John echt niet van plan om de snelheden die de laatste weken werden ontwikkeld mee te gaan rijden en dit gaf hij voor het vertrek duidelijk aan. Tot zijn grote verbazing bleken de meeste ridders van plan te zijn om samen met John er een rustig ritje

van te maken. Heeft men toch nog een beetje respect voor deze oude knar of is het misschien medelijden? Al met al, het tempo werd door Annie en John bepaald op 30 km. Gezellig keuvelend bleef de hele groep netjes achter dit tweetal. In Montfort sloot Cor nog aan zodat we met 13 waren. Na enkele aflossingen kwamen de zwagers Jo en Wil op kop. Het tempo bleef constant eventjes boven de 30 en niemand voelde zich geroepen om de knuppel in het hoenderhok te gooien. De wijze woorden van Jo van vorige week schijnen goed te zijn aangekomen want binnen de bebouwde kom werd zowaar geminderd zodat de veiligheid gewaarborgd was. Zo kan het dus ook. Omdat het zo lekker liep stuurde John de twee kopmannen in Waldfeucht rechtdoor en er werd nog een ommetje over Saeffelen gemaakt, zodat we bij aankomst op het Hingen 55 km. op de teller hadden staan. Een voor John heel mooi gemiddelde van ruim boven de 30 en hopelijk iedereen tevreden. Wel vielen er nu enkele druppeltjes en of iedereen droog thuis is gekomen is de vraag. Of dit de trend gaat worden zullen we volgende week wel zien want hopelijk kan Het Fluitend Hert vanaf nu weer elke donderdag aan de start verschijnen. Natuurlijk mogen de snelle jongens, als ze dat willen, hun gang gaan maar zoals er vandaag werd gereden is met de echte SUIST gedachte.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 25 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WIL HODZELMANS (REKEM)

In het voorjaar hebben we de rit, door Wil Hodzelmans uitgedokterd, al een keer gereden. Omdat Wil toen door ziekte niet mee kon gaan besloten we om hem een tweede kans te geven en deze prachtige rit nog een keer op het programma te zetten. 12 Rijders waren present om 10 uur. Har, Wil, Har, Piet, Geert, Lex, Hub, Jo, Wil, Annie, Peter en John. Het weer was prima en Wil en John namen de kopplaatsen in. In tegenstelling tot wat er de laatste tijd op donderdag en zaterdag gereden wordt werd het tempo vandaag weer heel goed in de gaten gehouden. Het was zelfs zo dat John, toch bepaald geen hardrijder, zelfs een vol uur op kop mocht rijden. Over de prachtige Belgische fietspaden ging het richting Niel bij As. Gezellig keuvelend werden de kilometers onder de smalle bandjes doorgedraaid. Iedereen had het naar zijn zin wat duidelijk te horen was door het gekwebbel. Na een uurtje vond John het welletjes en hij werd afgelost door Har v.d. Vorst. Alweer hetzelfde liedje, een rustig tempo en iedereen tevreden. Via de volop in bloei staande Mechelse hei kwamen we aan in Oud-Rekem, waar "De Oude God" speciaal voor ons open had gedaan vandaag. Onder de bomen op het buitenterras kwam de specialiteit van Rekem, Miserable genaamd, op tafel. Ook werd er door sommigen gekozen voor appeltaart waarbij John weer de volledig gestoffeerde uitvoering met ijs en slagroom voor zijn rekening nam. Na het vele kopwerk had hij dat wel verdiend. Het was heerlijk toeven maar jammer genoeg moesten we toch weer verder. Har Fijen nam nu het commando over en stuurde ons langs het kanaal richting Eisden. In Berg a/d Maas werd het veer genomen en omdat we toch nog tijd genoeg hadden, het zou pas om 3 uur gaan regenen volgens Annie, werd er besloten om nog een lusje extra te maken. Via Limbricht ging het richting Guttecoven waar we er nog een plaatselijke ronde aan vastknoopten. Toen via Graetheide naar huis want het begon toch wel donker te worden. Om half drie waren we weer thuis en Annie had gelijk want nadat de fietsen verzorgd waren begon het te regenen. Op het moment van schrijven, 's avonds 9 uur, is het nog steeds volop bezig. We kunnen dus wel stellen dat we weer van geluk mogen spreken want we hebben weer een heerlijke, droge rit kunnen rijden.

Het Fluitend Hert

,

ZONDAG 24 AUGUSTUS

EDDY MERCKX KLASSIEKER

Wat een baaldag. Om 8 uur stond LGP. te trappelen om te kunnen beginnen aan de Merckx klassieker.

Om effe over acht nog steeds niemand die met me deze ervaringen wilde delen. Toen helemaal alleen vertrokken, en zoeken naar bordjes van de Merckx klassieker, op de Sleik niets te bekennen en geen trimmers te zien vanuit Roermond. Niet lang getreuzeld, ben toen maar aan mijn eigen klassieker begonnen en na 80 km had ik dit karwei voltooid, in Vissersweert op de terugweg kwam ik Fred Knoops nog tegen op zijn racekarretje en thuis aangekomen was ik moe en voldaan. Vraag: Is er wel een Eddy Merckx klassieker geweest vanuit Roermond?

Groet.

Le Grand Plateau.

Volgens de sites is er deze zondag dus helemaal geen rit geweest. De rit zou gepland zijn voor zondag 17 augustus maar we hebben nergens hierover iets gelezen of gezien. Voor de moeite wordt de dappere Grand Plateau toch met deze rit opgenomen in de stand.

ZATERDAG 23 AUGUSTUS

Omdat de vaste verslaggevers deze zaterdag niet aanwezig waren hadden we graag een kort verslag van de rit van een van de deelnemers.

Foutje bedankt, want de Razende reporter was wel degelijk van de partij. Wil en Roy, Roger, Fred, Paul, Jo V, Peter, Annie en Ralf waren de Suisters van dienst. En op ging het richting Brakkeberg.... en richting de donkere buien in het Zuiden. Ergens in Obbicht of daaromtrent nog een hachelijk moment met een mercedesrijder die rechtsaf wilde terwijl wij er gewoon naast reden. Luid geroep voorkwam gelukkig erger maar Roy had door het flinke remmen wel een "flatspot" op zijn bandjes want als kopman had de auto hem bijna te grazen. Had ik al gezegd dat het oerend hard ging? Nee?, nou het ging oerend hard want met name de gebroeders Bever (Wil en Roy :)) kachelden met ruim boven de dertig tegen de wind in. Maar met nog meer sterke mannen en vrouw in de gelederen viel het tempo niet terug. Maar na de Adsteeg begon het in Oensel te hozen. We besloten de jasjes aan te trekken maar Roy en Jo waren snel klaar want niks bij zich. Jo had geluk dat Peter twee jasjes bij zich had en Roy had dat geluk helaas niet. We bleven even schuilen en nadat het droog werd, volgde even overleg. We besloten de rit te vervolgen maar bij de rotonde in Schimmert werd alsnog naar Spaubeek gestuurd, richting drogere oorden. Die opzet slaagde en een nieuwe route werd geboren. Via de "Stammenhof light" naar Doenrade, richting Schinveld, via Jabeek naar Saefelen, Waldfeucht, Haaren, Karken, Effeld, Rotenbach, Vlodrop, Maria Hoop en Sevriens weer terug na 100 km en omdat de familie van Montfort, Roger D en Ralf ook een aardige duit in het zakje deden, zaten diegenen die niet zo gewend zijn aan dat hoge tempo er behoorlijk doorheen. Zozeer zelfs dat bij Steffanie gestopt moest worden om te rusten. Dit was tevens het moment om hetgeen Fred tijdens de rit al had aangekaart, voort te zetten. Er werd wel zo ongenadig hard door de dorpen gekacheld dat dit achteraan weer eens tot gevaarlijke situaties had geleid. Nog maar eens geconcludeerd dat hard door

woongebieden kachelen vroeg of laat tot ongelukken zal leiden. Min of meer afgesproken om langzamer re rijden binnen de bebouwde kom. Dit is echter al vaker afgesproken maar in de praktijk komt daar nog niet veel van terecht. Maar misschien gaat het nu wél lukken; laten we het hopen. Na een paar versnaperingen kwam in elk geval de moraal weer terug en kon in een opperbeste stemming de douches worden opgezocht.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 21 AUGUSTUS

STEVENSWEERT-REUTJE-SUSTEREN

Aan het vertrek 14 zadelridders. Met name: Roger Deckers, Fred Knoops, Fred Stoffels, Annie vd, Venne, Wil en Roy v. Montfort, Jo Storms, Har Valkenburg, Bart Rams, Michel v. Smoorenburg, Ralf Beunen, Stefan Goldstein op zijn nieuwe Wilier, Lyon Ohlenforst en Chris Hannen. Effe na half zeven werd er koers gemaakt richting de Laak, langs de mineraalbrekerij en vervolgens door Stevenweert, beide zwagers Jo en Wil bepaalden hier het tempo en in Maasbracht werd Jo afgelost door Roger, maar het tempo en de route werd wel heel goed in de gaten gehouden door de prinses van Suist. Een klein minpunt is dat we in Maria-Hoop de weg verkozen boven het fietspad tot aan de "friettent" de driesprong. Op dit kruispunt werd nog effe getwijfeld over de route maar Annie kan deze route op haar duimpje en verwees ons liniarecta richting Bömerwald. Langs Hommelheide kwamen al wat andere matadores aan het venster kijken, en in De Doort werd de zweep erover gegooid, met een lekker tempo aangevoerd door de zegekoning van Suist "Lyon Ohlenforst" bereikten we Echt. Bij Stefanie werd het eea. doorgenomen en de rit afgesloten. Lekker gefietst en in het bijna duister naar huis.

Groet.

Le Grand Plateau.

MAANDAG 18 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-WIJNANDSRADE

Ondanks de minder goede voorspellingen waren er toch weer 12 pensionado's aanwezig. Annie en Peter hadden zelfs hun vakantie een dag uitgesteld om mee te kunnen fietsen. Ook Jo Vergoosen was weer eens van de partij, want hij had nog steeds vakantie. Verder waren de vaste deelnemers present: Wil v. M., Har F., John, Geert, Lex, Har v.d. V., Jo S., en de geblesseerden Wil H. en Hub, die het alweer wilden proberen en een eindje mee zouden fietsen. Omdat er een straffe Zuidwesten wind stond werd er besloten om langs de Maas richting Maastricht te gaan. Wil v. M. nam zoals gewoonlijk de koppositie in en om beurten mochten de overigen proberen om naast hem te blijven. Bij het stoplicht in Dieteren werd en nog gezongen voor de jarige John, die gisteren 66 is geworden. In Geulle namen we afscheid van Wil en Hub die van hieruit weer naar huis fietsen. Toch weer 60 km.

gereden. Langzaamaan komt het weer terug bij de beide pechvogels. Zonder problemen, want het tempo werd netjes in de hand gehouden, werd Maastricht bereikt en toen was het Hard Labour gelukkig afgelopen. Met de wind in de rug ging het nu richting Valkenburg waar we besloten om de Goudsberg maar eens te nemen. In Klimmen wilden we een koffiestop maken maar het cafeetje wat John op het oog had was dicht. Omdat het de bedoeling was om na afloop bij John een stukje vlaai te gaan eten werd besloten om de stop dit keer over te slaan en rechtstreeks naar huis te rijden. Via allerlei omzwervingen kwamen we uiteindelijk uit in Wijnandsrade waar Jo Vergoosen met zijn arends-blik ontdekte dat er iets mis was met de ketting van Har v.d. Vorst. Een schakel bleek half doormidden gebroken te zijn. Prima gezien van Jo, die niet alleen de lichamelijke staat van de fietsers in de gaten houdt maar dus ook nog de materiële kant bekijkt. Goede raad was duur want Chris, de kettingexpert, was er niet bij. Har besloot om voorzichtig, zonder al te veel kracht te zetten, rustig naar huis te fietsen. Dus werd de route weer aangepast en zo vlak mogelijk werd de terugweg aanvaard. Met dichtgeknepen billen reed Har in het begin maar gaandeweg bleek dat de ketting het hield en kon het tempo weer wat worden opgevoerd. Zo bereikten we om 2 uur, na 100 km., alweer het Hingen waar Bets de tafel klaar had staan. De koffie was bruin en de vlaai gesneden. Annie hielp eventjes mee en binnen enkele minuten zaten we achter een lekker stuk vlaai. Na de tweede ronde werd de palm nog uitgehaald, dus het was goed toeven op de Kasteelweg. Dit als dank voor het uit de wind houden, zullen we maar zeggen. Dat we een goede greep hebben gedaan door geen tussenstop te maken bleek uit het feit dat het na een kwartiertje ook nog begon te regenen. Maar gelukkig zaten we lekker droog onder het afdak en kon ons niks gebeuren. Nadat de inwendige mens weer was versterkt werd na een tijdje toch maar besloten om huiswaarts te gaan en zo hadden we weer een mooie dag.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 AUGUSTUS

LANGERWEHE

Alweer 3 ritten op deze zaterdag. 's Morgens het vertrek van de 190 km. en de 120 km. en 's middags een kort ritje van 80 km. Op de vroege morgen stonden er om 8 uur maar liefst 13 rijders klaar. Roger, Fred, Annie, Peter, Jo, Leon, Wil, Henk, Roy, Michiel, Paul, Harry en John. Om 8 uur begon het nog eventjes te regenen, dus de vooruitzichten waren niet zo best. Vol goede moed gingen we samen op pad voor het eerste gedeelte van de rit. Leon en Wil namen de koppositie in en bleven zo de hele weg netjes vooraan. In een lekker tempo dat door iedereen goed te volgen was werden de kilometers afgelegd. Af en toe was de weg nat zodat we toch smerige fietsen kregen, dus 's avonds weer poetswerk. De route werd goed gevonden dankzij de Gps en zo kwamen we zonder een centje pijn aan in Langerwehe. Hier werd de groep opgesplitst. Maar liefst 9 rijders kozen ervoor om de lange route naar Nideggen te rijden. Wil, Henk, Paul en John kozen voor de korte route en bogen hier dus af. Eerst werd er een klein stukje onverhard gereden want de weg naar Inden is niet meer zo best. Toch kwamen we weer aan bij het uitzichtpunt waar we weer vol verbazing keken naar de monsterlijk grote machines die hier onze moeder aarde aan het wegvreten zijn. Het werk was al zover gevorderd dat het dorpje Pier helemaal van de aardbodem was verdwenen. Hierdoor moesten we een stuk omrijden maar uiteindelijk kwamen we door rondom het grote gat te rijden aan in Schophoven. Hier waren we weer op de route en onder aanvoering van Wil en Henk werden, met een pittige tegenwind, de kilometers afgelegd. John koos in Brachelen voor een andere route en via Randerath en Ueterath ging het naar Straelen. Nu werd er gekozen voor de richting Birgden en Saefelen en na 125 km. kwamen we om kwart voor een, zonder ook maar een drupje regen, aan op het Hingen. Er werd nog even een drankje genomen om de goede afloop te vieren en om half twee werd de thuisreis aanvaard. Op dat tijdstip stonden voor de middagrit twee rijders klaar. Bart Rams en Har Valkenburg gingen met hun tweeën de uitdaging aan. Hoe het hen is vergaan en hoe de kleppers van de lange afstand het

ervan af hebben gebracht zullen we nog wel horen. Over twee weken hebben we weer zo'n lange rit met een afkorting, de rit naar Baraque Michèl. Hopelijk is de opkomst dan weer zo goed.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 14 AUGUSTUS

ALTERNATIEVE ROUTE

Voor deze route stonden 10 pedaalridders op het depart. Met name: Bart Rams, Roy en Wil, Roger Deckers, Ralf Beunen, Michel Smoorenberg, Fred Stoffels, Jo Storms, Harry Cuijpers (Zlpp) en Chris Hannen.

De buienradar werd doorgenomen en Ralf had wel het beste alternatief en kwam met het voorstel om niet de route te volgen maar richting Meinweg te pedaleren, iedereen was enthousiast. Om klokslag half zeven werden de zadels beklommen voor wel een heel mooie ervaring. De route werd vanaf het begin hard gemaakt, beide generaties van M. weten wat planken is en dat hebben we ervaren.

Aankomend op de Meinwegpukkel werd de ketting op het ideale verzet gekletst en zo werd er naar boven geblazen alla groupetto. Boven werd het resultaat doorgenomen en meteen weer koers naar de Oosterburen. In Posterholt had Bart een langzame leegloper, deze werd snel verwisseld en de draad van de dag werd weer opgenomen. Richting Sevriens werden de ruggen nog eens gekromd en voor we het wisten stonden we bij Stefanie. De koers werd hier nog eens doorgenomen door een vijftal, en ieder had pretoogjes. Eenduidig klonk het: " lekker gefietst" met meer dan een gemiddeld gemiddelde.

Gr. Le Grand Plateau.

MAANDAG 11 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ULVEND

Het was eerst de bedoeling om deze dag met de auto op stap te gaan, maar omdat verschillende vaste deelnemers geen vervoer hadden werd hiervan afgezien. John had wel een mooi alternatief voor de pensionado's in petto. Hij had uit de krant een route opgepikt richting Ulvend. Om 10 uur meldden zich op het Hingen: Har F, Wil v. M., Piet, Har v.d. V., Geert, Lex, Hub, Jo S., Annie en Peter, Henk, Wil N., Jan S. en John. De barbeque van afgelopen zaterdag werd nog eventjes doorgesproken en iedereen was vol lof over de perfecte verzorging. Wel merkte Wil Nissen op dat sommige personen er toch niet meer zo getraind uitzagen als vroeger. Wat overtollige kilootjes, maar daar zou hij wel wat aan doen beloofde hij ons. Vol goede moed werd er, tegen de straffe wind in, vertrokken. Wil v. Montfort nam zoals gewoonlijk de kopplaats in en nu kwam ook alweer afwisselend iemand hem vergezellen. Via Sittard en Spaubeek ging het richting zuiden. In Spaubeek draaide Hub af. Omdat hij enige tijd geleden ook op zijn "Klitzten" is gevallen wilde hij voorzichtig beginnen. Tijdens de rustpauze hebben we nog geprobeerd, samen met Piet, om te achterhalen waar die "Klitzten" nu toch zitten. Piet meende het te weten maar Annie dacht dat het toch iets van een vrouw moest zijn. Wie het weet mag het zeggen. De route ging via Schimmert richting de Geulhemerberg, de eerste serieuze klim van deze dag. Er zouden er nog vele volgen, maar de kilo's zullen er toch weer van af moeten. De

volgende klim was de weg naar St. Antoniusbank, een vervelend bultje. In Banholt kregen we opeens een fikse regenbui te verwerken maar de luifel van de plaatselijke bakker bracht uitkomst. Als dank gingen verschillende mensen nu al een lekker stuk taart halen. Jan was eventjes van het toneel verdwenen maar Annie reed even terug en spoorde hem weer op. Even later was het weer droog en konden we onze weg vervolgen. Door Noorbeek en toen de klim naar Schei en zo richting Ulvend. In de plaatselijke uitspanning, het "Bakhuys", werd halt gehouden. Dit moest ook wel want dit is de thuisbasis van de supportersclub van het Hijgend Hert. Heerlijke appeltaart, warm of koud, met of zonder ijs en slagroom, van alles was er te krijgen. Na de welverdiende rustpauze ging het omlaag de Voerstreek in. Wil Nissen kent de weg hier op zijn duimpje en hij bracht ons netjes in Mesh waar we weer een fikse klim voor de kiezen kregen. In Moerslag omlaag, maar als de weg omlaag loopt gaat hij even latertoch weer omhoog. Een wijsheid die staat als een klok. Dus weer een klim naar St. Geertruid en toen naar Eckelrade. Hier kregen we het toetje van de dag, een pittige klim naar Cadier en Keer. Onbekend maar wel behoorlijk stijl. Bij sommigen was het beste er nu toch wel van af zodat het tempo aangepast moest worden. Na nog een aantal kleine, onbekende klimmetjes kwamen we aan in Gasthuis. Hier nam Wil Nissen het roer weer over en hij bracht ons via de Daelhemerberg naar Valkenburg. De klim naar Ravensbosch was de laatste, dachten we, maar we hadden buiten de waard gerekend. Wil maakte zijn belofte waar en bracht ons via de Vuilnisberg naar Schinnen. Hier pakte hij het smalle paadje rechtdoor naar de grote weg. De verwensingen waren niet van de lucht want wie doet dit zo'n oude mensen nu nog aan na zo'n lange rit. Met veel gekreun en gevloek werd ook dit varkentje nog maar gewassen en toen ging het richting Hillensberg. Jammer genoeg was het tempo zodanig dat de groep in stukken brak en zo hebben we een hele tijd met zelfs 3 groepen gereden. Aan de kopmensen het dringende advies om beter om te kijken en meteen als het nodig is tempo te minderen. Het motto van de Pensionado's is: gezellig fietsen en het tempo is niet het hoofddoel. Iedereen moet na de rit kunnen zeggen, lekker gefietst, en het moet niet zo zijn dat er mensen zijn die moeite hebben met het tempo. Op donderdag en zaterdag wordt er al flink doorgereden, dus op maandag is dat echt niet meer de bedoeling. Nadat er weer gehegroepeerd was ging het richting Koningsbosch en zo door de Haeselaar naar Sevriens. Hier namen we afscheid van de Montfortanen en de rest ging richting Hingen. We hadden het de hele dag droog gehouden en om niet de Goden te verzoeken werd besloten meteen naar huis te gaan want de lucht was op plaatsen toch wel zwart. Ondanks dat het af en toe iets te snel ging kunnen we toch zeggen: "Een prachtige route en Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 9 AUGUSTUS

BARBEQUE

Het idee van enkele Pensionado's om in de zomertijd, in navolging van het etentje in de wintertijd, een barbeque te organiseren viel meteen goed in de smaak. Om de overige Suisters de sfeer van de pensionado's ook eens te laten proeven werd besloten om er een open inschrijving van te maken. Dit bleek een schot in de roos. Maar liefst 38 aanmeldingen kregen we binnen zodat het bij Stephanie volle bak was. Met Stephanie werd afgesproken dat zij voor alles zou zorgen. In overleg werd er een menu samengesteld en voor een grillmaster werd gezorgd. Zo konden we op deze zaterdagavond rond 8 uur aanschuiven. Het rook al heerlijk en na enkele drankjes konden we aan tafel. Het vlees was voortreffelijk en de salades en sausjes smaakten ook prima. We lieten het ons goed smaken en de voorraad eten slonk snel. De drank vloeide ook rijkelijk en de stemming werd steeds beter. Overal werd er gezellig gekletst en iedereen had het naar zijn zin. Na enkele uurtjes was het rond twaalf uur voor de meesten toch wel tijd om huiswaarts te gaan al waren er natuurlijk enkele diehards die het wat later maakten. Een mooie avond, heerlijk eten, prachtig weer, wat wil een mens nog meer. Je krijgt

wat je verdient, zullen we maar zeggen. Deze barbeque zal zeer zeker een vaste plek gaan krijgen op onze agenda want het is niet alleen fietsen wat bij Suist op het programma staat.

ZATERDAG 9 AUGUSTUS

VISWEG-GANGELT

Voor deze zaterdag stond er voor de verandering weer eens een kort ritje (75 km) op het programma. 16 Suisters waren present om half twee. Omdat de Belgische fietspaden hoogstwaarschijnlijk slecht erbij zouden liggen na het weer van de afgelopen dagen werd besloten om de rit om te gooien. Iedereen was het ermee eens dat er richting Waterval zou worden gereden. Natuurlijk nam Leon Renet meteen zijn plaats in op kop van het peloton en het tempo werd netjes op 30 gezet. Of hij de wind, die toch behoorlijk sterk was, niet voelt is dan de grote vraag. Om beurten mocht iemand anders hem op de eerste rij vergezellen, maar steeds na een minuutje of tien moest de dappere weer terug om plaats te maken voor een verse kracht. Op een gegeven moment kwam iemand op kop die meende dat het tempo iets hoger mocht, maar John, terug na een weekje of twee, greep resoluut in en verwees de snelheidsduivel meteen naar achteren. Afspraak is afspraak, niet harder dan 30. Via de Kruisberg ging het richting Ulestraten. John had voor verschillende Suisters alweer een verrassing. Hij stuurde resoluut na de afdaling van de Biesenberg de grote weg recht over, de Visweg op. Voor sommigen een totaal nieuwe helling. Boven werd natuurlijk netjes gewacht op John want bij hem begon de twee weken niet fietsen toch zijn tol te vragen. Het commando werd nu overgegeven aan Roger die ons naar huis mocht leiden. Via Schimmert en Spaubeek ging het richting Stammenhof. Of Jo bang was voor deze helling, wie weet, maar hij verkoos het om rechtdoor te rijden richting Geleen. Gelukkig lieten we Stammenhof links liggen en namen we de helling die er meteen achter komt. Zo ging het via Puth naar Bingelrade en door Jabeek kwamen we op Duits terrein. Door de bossen bij het wildpark kwamen we in Gangelt en zo ging het richting Saefelen en Waldfeucht. Teruggekomen op het Hingen nodigde Fred ons uit om zijn nieuwe tuinhuis te komen bezichtigen. Een heel mooi optrekje waar we, onder het genot van een pilsje of iets fris, de rit nog eens konden evalueren. Na enkele versnaperingen werd huiswaarts gereden want het merendeel moest zich gaan voorbereiden op de barbecue van de Suisters bij Stephanie.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 7 AUGUSTUS

Op basis van de ietwat gedateerde informatie van afgelopen donderdag is onderstaand verslag in elkaar geflanst. Annie, Jo V, Jo S, Fred, Roger, Cor, Harrie Kuipers, Roy, Wil van M, Frank Jacobs, Frank? Heythuysen (neef van Fred S), Fred K, Sef en Har V vormden de line-up. Het koersgebied bestond uit Nederland en België. Dus wij naar Maaseik en via Aldeneik door het Ven aldaar. Jo stuurde de meute nog een stuk over de knooppuntenroutes maar zat toch fout dat Kinrooi bereikt wordt door linksaf te slaan op de grote weg die dan op een gegeven moment wordt bereikt. Rechtaf was de juiste keus en door tijdig ingrijpen in de snode plannen van Jo werd deze omissie voorkomen. Wil ging er eens goed voor zitten en met alles op een lint, waren we in een vloek en een zucht in Kinrooi. De trein denderde voort naar Molenbeersel en Stramproy waar we ook spoedig arriveerden. Daar rechtsaf via Haler naar Hunsel, althans dat was de bedoeling maar omdat we daarna naar Grathem moesten, zijn we uiteindelijk via Ell gereden om daar de snelweg over te steken (waar anders?) en dan via Kelpen naar Grathem te rijden. Misschien liep de route wel via het fietspad langs de Napoleonsbaan naar Grathem, wie zal het zeggen maar we kwamen in elk geval waar we zijn

moesten. Op de Maasbrug werden de alle duivels ontbonden; de registers gingen vol open waarna even later de rust gelukkig weer terugkeerde. Via Putbroek naar Maria Hoop en naar Sevriens werd de gaskraan ook weer royaal opengedraaid. Wil en Roy aanvankelijk over de weg, de rest op het nieuwe fietspad. Na de hergroepering stormde Annie naar voren om er een deftige aflossing voor haar rekening te nemen en dat terwijl ze in het begin van de rit al het nodige kopwerk had verricht! Toen was het schluss en ging ieder zijn weg. Enkelen ploften nog op het terras bij Steffanie want het was nog zomers warm. De eega van Roger schoof nog aan, en zo werd het allengs later en later. Uiteindelijk hebben we er een punt achter gezet en werd het hoog tijd om de douches op te zoeken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 4 AUGUSTUS, PENSIONADO-TIME

John niet, maar wel Henk, Geert, Piet, Har v/d V, Wil H, Sef, Jo V, Lex, Wil van M, Har V en Har Feijen. Henk had een plannetje dat in goede aarde viel, nl richting Valkenswaard, die hoek in elk geval; omdat we daar niet zo vaak komen, voor de variatie dus. Via het Ven in Maaseik begon het geslinger over de knooppuntenroutes aldaar. Dit werd Sef te machtig, zozeer zelfs dat hij lek reed. Sef had overigens, ter voorbereiding op het WK in St Johann, in Beegden het WK aldaar meegereden. Hem waren daar de ogen opengegaan meldde hij, heel veel geleerd daar, dingen die hem in St Johann goed van pas gaan komen. Bochtenwerk, op de kant zetten, het gedrang in het peloton en het hoge tempo, allemaal dingen die je moet leren. In St Johann zal de trukendoos nog verder opengaan met ploegentactieken en grappen en grollen van uitgenaschte oud -renners die het métier nog niet verleerd zullen zijn. Hij kreeg de gouden tip om alleen de laatste 20 meter op kop te zitten, dan is een korte uitslag gegarandeerd. Tijdens het oponthoud stelde Jo in elk geval de vraag waar men eigenlijk naartoe aan het rijden was. Dit wist men niet waarna Henk de spreekwoordelijke koe bij de horens vatte en probeerde te redden wat er te redden viel van de route. Hierna ging het via Stramproy, Altweeterheide richting Ijzeren Man en Sluis 16. Budel kwam in zicht maar Piet raakte bij een oversteekplaats met zijn voorwiel naast het pad, zakte weg en viel op zijn klitzen, waar die ook mogen zitten. Gelukkig geen schade waarna we de bordjes Maarheeze gingen volgen. Het zal niemand dan ook verbazen dat we uiteindelijk in.... jawel Maarheeze aankwamen. Het was lunchtijd en we knepen de remmen dicht bij een uitspanning die gewag maakte van zelfgemaakt gebak. Deze uitspanning lag in het verlengde van de weg die parallel aan de A2 loopt richting Eindhoven. De bestelling was snel geplaatst maar het uitserveren duurde vrij lang. Wij vermoedden dat ze dat zelfgemaakt (chocolade) gebak nog moesten maken. Maar eenmaal gearriveerd bleek het erg lekker, wel behoorlijk machtig maar we kunnen het hebben, vinden we althans zelf. De koffie was zo mogelijk nog beter. Heerlijk vers, exact de juiste sterkte en lekker heet. Nadat we de schade vergoed hadden, vervolgden we onze weg richting Someren. Het weer vandaag was echt een cadeautje, er was regen gemeld maar de zon scheen uitbundig, om te fietsen zou ik een weercijfer 9 of meer geven. Maar toen begon Geert ruzie te krijgen met zijn achterband. Drie keer maar liefst reed hij lek waardoor het later en later werd. Maar na de derde keer depanneren was de geest weer in de fles. Het laatste lusje via Ell naar Neeritter ging evenmin vlekkeloos. In Neeritter plots een enorme klap. Wil H was hard ten val gekomen omdat hij vol op een varkensrug klapte met zijn voorwiel. Wonder boven wonder mankeerde hij zo op het oog niets, geen schrammetje, had alleen dorst zei hij voor de grap. Wel een lekke voorband (nummer 5 vandaag) maar we konden gelukkig verder. Het restant leverde geen akkefietjes meer op waarna we

na zo'n 125 km weer terug waren. Vrijwel iedereen naar huis; alleen Har V en Jo moesten bij Paula nog even van de "schrik" bekomen.

A Vous Hilversoem

Gastschrijver De Razende Reporter

ZATERDAG 2 AUGUSTUS

DE MAGISCHE LA REDOUTE...OF NIET NATUURLIJK

Lyon tot de grens mee, Leon, Michiel, Roger, Annie, Stan, Ralf en Jo V voor de hele en Henk, Paul, Piet, Jan S, Har V, Wil van M en Peter voor de korte versie. Lyon en Leon het hele eind, nou bijna helemaal tot Eysden op kop met weinig wind. Deze km kregen we bijna kado en cadeautjes kun je het beste in ontvangst nemen en koesteren.. en dat deden we ook. Na de schifting nog met zeven en het schoot aardig op. Geen oponthoud met de weg zoeken of lekke banden en zo kwame we alras aan de klim naar Banneux. Allemaal redelijke benen maar toch kwam er tekening in de strijd. Boven stonden Leon, Stan en Ralf te wachten maar geen Roger. Hij was al doorgereden naar ????? Wij trokken ons plan en stuurden bij de kerk linksaf naar Banneux voor koffie en vlaai. Maar eerst belde Jo Roger op. Hij kreeg Joost aan de lijn en deze stuurde me het andere nummer. Dat dus gebeld en wat bleek; Roger was teruggereeden en ons natuurlijk niet meer gezien. Hij was al op de weg terug naar huis. Tot zover dus de verslaggeving over Roger. We zullen nog wel van hem een terugkoppeling krijgen, maar als hij gewoon bij de rest had gewacht, was er niets aan de hand geweest. Na de versnaperingen dus verder naar die Redoute, waar de donder al zijn aankondiging maakte. In de klim klonken al een paar donderklappen en wij bereidden ons op het ergste voor. Maar eenmaal boven bleef de regen en meer gedonder gelukkig uit. Wel was de weg kletsnat dus nat werden we toch nog en ook smerig uiteraard. Maar nadat de laatste klimmen in Sprimont en naar Fleron achter de rug waren, was het ergste leed geleden. Het enige probleem vormden de benen die toch wel erg vermoeid raakten. Maar Leon was onvermoeibaar en ook Stan gaf blijk van een puike conditie. Met een tempo van even boven de dertig werd enigszins op het gemak de terugreis aanvaard. Bij de Hafenstube reed Ralf nog lek en na dit oponthoud het laatste zware stuk vanwege de benen waar het beste duidelijk vanaf was. Maar alles kwam goed en op de Col de Canal begon het dan toch te druppelen. Dit deed dit kloeke kwintet, want die andere geweldenaar was in Roosteren afgedraaid naar Maaseik, besluiten om gelijk de douches op te zoeken. Maar eenmaal thuis bleef de regen uit, dus toch niet de beste keuze gemaakt. Maar evengoed 190 km gefietst met 27+ gemiddeld, een puike prestatie van deze Suisters die niet malen om een paar extra km of een regenbuitje...of de kans daarop. En nu lekker uitrusten.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VERSLAG VAN DE KORTE VERSIE

Bij Montroux werd linksaf gebogen door Henk, Wil v M, Piet, Paul, Har V, Jan S en ondergetekende. De echte kleppers reden rechtdoor naar Banneux om voor ons allen een kaarsje op te steken. We

hoopten dat bij hen het kaarsje niet uit zou gaan en dat zij gelet op de dreigende weersvoorspelling heelhuids thuiskwamen. De razende reporter zal ons vast en zeker van hun belevenissen op de hoogte brengen.

Wij reden met onze routeplanner Jan door het prachtige Belgische landschap. Het duurde niet lang of er wachtte ons de eerste klim. Jan zei al dat het een lange klim was. Boven werd steeds netjes op elkaar gewacht. De klimmetjes volgden elkaar in rap tempo op. Met schitterende vista's voor ons kwamen we langzaam op bekend terrein. Na een schitterende afdaling met werkelijk een prachtig uitzicht kwamen we via St. Pietersvoeren in St. Martensvoeren aan. Daar werd de bekende klim naar Ulvend genomen (de klim waar we in het voorjaar zo lang naar moesten zoeken). Vandaaruit dalend naar Noorbeek en bij de stoplichten in Banholt werd bij de daar en ook bij ons bekende pleisterplaats een pauze ingelast. Koffie met formidabele stukken vlaai op onze borden waren het presentje en zeker niet te versmaden. Piet blijkt daar vaker te komen, de ober noemde hem meteen bij zijn naam. En hij kreeg een speciale mixdrank in zijn thermobidon gegoten. Ik las weleens in vorige verslagen dat Piet soms niet te houden is en het wel lijkt of hij een of ander toverdrankje genuttigd heeft. Nou dat recept komt dus uit Banholt. De Montfortanen lijken in dat opzicht wel op de Galliërs die ook beschikten over een eigen brouwsel en over buitengewone krachten beschikten. Na de pauze was het pleit beslecht en in een rap tempo over bekende wegen werd de terugreis, met een uitstapje via de Selfkant, snel afgelegd. Dus een ware Drielandentocht! Paul boog in Susteren af, Henk en Jan te Sleik. Wil ging bij het Hingen naar huis. Piet, Har en Peter besloten even aan te wippen bij Stephanie om te kijken of er rijders klaar stonden voor de middagrit. Om 13.15 uur zaten we op het terras maar niemand gezien. Te dreigende lichten wellicht? Sowieso navrant dat bij onze vereniging de mogelijkheid bestaat bij verre tochten te kiezen uit drie afstanden. Waar vind je zo'n ruime keuze, met voor ieder wat wils? Resumé, lekker gefietst, prachtige route!

Isaac, reporter van de dag.

,

31 juli

Rimburg

Op deze wederom mooie en warme donderdagavond stonden 15 renners aan de start om een ritje richting Rimburg te maken. Roger D, Fred S en Fred K, Tom M, Ralf B, Har V, Chris H, Bart R, Cor V, Stan K, Jan L, Jo S, Wil v M, Ton R en reporter Annie. Roger (de wegkapitein) en Jo zetten zich op kop en met een voor iedereen te volgen snelheid gingen we richting Spaanshuuske. Om aldaar niet af te buigen naar de lekkerste friture in de regio maar de weg te vervolgen via diverse kleine dorpjes naar Ubach Palenberg. Inmiddels had Wil zich op de voorste rij gezet en met wat hulp van enkele andere renners werd het fietspad langs het spoor naar Rimburg gevonden. De snelheid bleef nog steeds haalbaar voor iedereen. En indien dit niet het geval was, werd er even gewacht zodat het gehele peloton de route kon vervolgen. Op de neutrale weg reed Chris lek. En zoals een ervaren monteur betaamt zaten we snel weer op de fiets. Cor nam van deze situatie de gelegenheid om al langzaam door te rijden. Voor de kruising in Koningsbosch stond hij te wachten en met z'n allen maakten we de rit naar het Hingen af. Chris, Roger, Fred S, Har en Annie besloten nog om bij Stefanie de rit na te bespreken. Maar al snel ging het over heel wat andere onderwerpen en zo kwamen we tot de conclusie: collegiaal lekker gefietst.

Annie

MAANDAG 28 JULI PENSIONADO-TIME

Jo S, Sef, Piet, Geer de Bekker, Wil v M, Jo V, Paul, Har v/d V, Wil H, Lex en Henk verzamelden bij John. Geen John de laatste tijd, verhuisperikelen van een van de dochters, vandaar. Wegens de onweersdreiging besloten we om één uur terug te zijn want daarna zou het loos gaan. Naar het Zuiden richting Borgharen werd het en zo dus op weg. Van Pensionado tempo was niets te bespeuren want Wil had zich op kop genesteld en dan is het 30 of meer. Maar nauwelijks klachten dus schoot het lekker op. Jo V loste Paul af maar er veranderde niets. Via de Noorderbrug naar de andere kant van Moder Maas en van daaruit naar Smeermaas en zo knooppunten volgend naar Oud Rekem, Belgisch Eisden en Leut enz. Dus eigenlijk de omgekeerde weg van een route die we wel vaker rijden. Bij het veer in Berg a/d maas maakten Jo S en Sef de oversteek om zo een nat pak te vermijden... dat dus niet kwam. Over de dijk naar Maaseik hielden we het droog en na 95 km waren we op tijd terug en zonder nat te worden. Maar het wordt wel tijd dat enig schrijftalent binnen de pensionado's opstaat want om de meerrijdende schrijvende pers die nota bene als gast meerijdt, gelijk met de verslaglegging op te zadelen, is wel al te straf :) Er werd nog een stop gemaakt bij Paula en dat smaakte prima en naar meer.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter, die nu echt uitgepierd is (want geschreven na de rit naar de Redoute)

A Vous Hilversoem

MAANDAG 28 JULI

“vlucht voor de regen”.

Geen John, geen Har, het voelde bijna naakt aan vandaag. Aangezien de buienradar (deze heeft ALTIJD gelijk!?) rond 13.00 u van het zuiden uit regen voorspelde, leek eerst naar het zuiden rijden de gunstigste optie. Er werd voorgesteld om via Maastricht en de oostkant van België rechtstreeks naar Paula te rijden.

Wil v M, Har, Sef, Henk, Lex, Piet, Geert, Paul, Jo en Jo Vergoosen als gastrijder (had weer eens vakantie) en Wil H zoefden in gesloten formatie via de Doort langs onze schone Maas richting Borgharen. De lucht werd donkerder en de zonnebrillen konden af, maar nog geen regen. Via de noordrand van Maastricht ging het aan de Belgische kant de dijken op, waar we zowaar al ‘gewone’ fietsers tegenkwamen. (hebben die niets anders te doen?) ‘De oude God’ in Rekem lokte, maar daar aangekomen bleek deze niet thuis te geven

Closet, sorry closed stond er op de deur. Geen koffie, geen vlaai, nog te zwijgen van slagroom vandaag. Het leven kan hard zijn!! Met gezwinde rugwind dus maar huiswaarts, voor de buien uit? Bij Stokkem namen Sef en Jo het veer naar Berg aan de Maas, (de Belgische buienradar voorspelde al eerder regen?)

In Roosteren ging Paul rechtdoor richting Susteren en in Echt bogen enkele af de rest landde na ruim 90 km (droog) aan bij Paula, waar met een lekkere versnapering deze mooie rit (zonder regen) af werd gesloten.

Wil H.

MAANDAG 21 JULI

TLL (TOERTOCHT DER LAGE LANDEN)

En alweer net niet. Nadat gisteren in de etappe van de ronde van de Tour de France Jack Bauer het net niet haalde, lukte het de Suisters vandaag ook net niet om droog thuis te komen. Op 5 km. voor het einde kregen we de eerste bui, maar wel een pittige, want je kon door de regen geen hand meer voor je ogen zien. We moesten zelfs schuilen onder het viaduct van de autoweg, zo heftig was het. Maar 's morgens vroeg stonden er toch, ondanks de voorspellingen van een zeer slechte dag, maar liefst 10 Suisters klaar voor de traditionele rit der Lage Landen op de Belgische Nationale feestdag. Uit Montfort was present, Piet, Geert en Hub. Uit Maasbracht Wil. Lex uit St. Joost. Annie en Michiel uit Echt. John van het Hingen en Sef uit Koningsbosch. Allemaal vaste deelnemers van de Pensionado's, dus natuurlijk werd er afgesproken om dit ook in de rit tot uiting te laten komen. Omdat er toch wel hevig weer voorspeld was besloten we om, zodra het zou gaan regenen, meteen de kortste weg terug naar huis te nemen. In een lekker tempo werd er richting Maaseik gepeddeld waar op de brug Paul uit Susteren de tiende deelnemer werd. Later hebben we nog gehoord dat Har Fijen om 8 uur klaar stond bij John maar omdat dit geen Pensionado'srit was had hij bij Stefanie moeten staan. Jammer maar helaas. Vandaag hebben we de officiële route zo snel mogelijk proberen op te pikken zodat we richting Wurfeld reden. De route was uitstekend uitgepijld en zonder enige moeite konden we de route overal gemakkelijk vinden. Ze liep dit keer op sommige plekken weer iets anders dan voorgaande jaren maar met Sef en Wil als kopmannen was dat helemaal geen probleem. Sef had voor vandaag iets nieuws bedacht. Omdat hij gewend is om harder te rijden had hij voor vandaag een ander plannetje uitgevogeld. Hij had zijn achterrem zo strak afgesteld dat het wiel aanliep. Hierdoor moest hij harder trappen en zo kreeg hij toch zijn training die hij nodig heeft voor het W.K. waar hij in augustus aan gaat deelnemen. Na twee uurtjes zo te hebben gefietst vond hij het wel goed en besloot hij zijn rem wat verder open te zetten zodat het wiel weer normaal liep. Misschien een idee voor de mensen die altijd zo hard willen rijden op donderdagavond? Zo krijg je toch je training en kun je je eens lekker moe maken. Ondanks dat zijn wiel nu weer normaal liep bleef het tempo binnen de perken en lekker kletsend werden de kilometers afgelegd. De regen bleef achterwege en zo bereikten we na 95 km. de startplaats in Munsterbilzen. Een bewaakte stalling, dus we konden met een gerust hart naar binnen gaan. Hier werd koffie en vlaai besteld. Voor maar € 2,70 had je een flinke kop koffie en een lekker stuk vlaai. Het is best goed toeven in de Belgische toertochten. Na de welverdiende pauze ging het, met de wind in de rug, weer richting Maaseik. Af en toe moesten de twee kopmannen, Wil en Sef, gemaand worden om het iets langzamer te doen want voor sommigen begon de afstand toch wel te tellen. Maar zoals het bij de Pensionado's gebruikelijk is werd hier meteen op gereageerd. Zonder problemen werd Maaseik weer bereikt en in Roosteren namen we afscheid van Paul en Sef. De 8 overblijvers koersten richting Echt en net voor de klim van de Col du Canal begon het te regenen. Een flinke hoosbui zorgde ervoor dat we toch nog doornat werden maar dat was voor niemand een probleem. Blij dat we het toch aangedurfd hadden sloten we kletsnat een mooie rit af. De thuisblijvers hadden weer eens ongelijk want met recht mogen we zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

Zaterdag 19 juli

Meinweg-Merbeck-Waldfeucht

De matadores voor vandaag waren Roger, Piet, Har Valkenburg, Stan Kraut, Ralf Beunen, Ton Ramakers Henk en Michel Smoorenburg. Ondanks de waarschuwingen van het thuisfront waren deze heren met deze hitte toch aan de start verschenen. Voor de start werd nog even nagebabbeld over de knappe prestatie van Ralf in de Marmotte. De wegkapitein voor vandaag was Roger met zijn assistenten Michel en Henk. Roger en Stan namen de kop en zetten het klokje op 32. Op de meinweg moesten Har en Piet de rest laten gaan en gingen in hun eigen tempo omhoog. Boven werd gewacht.

De drank in de bidons werd warmer en warmer. Op een gegeven moment werd er bij een supermarkt gestopt en de drinkflessen werden gevuld met koele drank uit de koeling. Piet gaf aan dat de hitte hem teveel werd en dat hij graag de kortste weg naar huis wilde nemen. Iedereen stemde hiermee in. In de buurt van Vlodrop moesten we in de ankers door wegwerkzaamheden. Gevolg twee lekke banden. Henk en Michel waren de pechvogels. De afslag naar Paula werd gemist. Geen probleem dacht Har bij Steffanie is ook wel wat lekkers te krijgen. Helaas pindakaas, iedereen ging naar huis. maar Harrie niet. Twee heerlijke amstel radler werden nog achterover gekloekt. De teller stond op 76 km. De webmaster mag er overigens ook 80 km van maken want die stonden immers op het programma.

Har Valkenburg

Donderdag 17 juli: rit Onderbanken

Op deze mooie warme avond stonden 14 renners klaar om 18.30 uur voor een rustige rit: Cor vd V, Michel S, Fred K, Jan S en schoonzoon Stefan G, Roy v M en buurman Harry C, Stefan G, Roger D, Jo S, Chris H, Har F, Sef L en gelegenheids rapporteur Annie. Van te voren werd afgesproken om als 1 groep te fietsen en op elkaar te letten zodat we het gedachtengoed Samen Uit Samen Thuis konden oefenen. Roger nam de taak van wegkapitein op zich. En met een, voor iedereen te volgen snelheid, werd de weg naar de eerste klim ingezet: Hillensberg. Deze puist werd door iedereen op zijn/haar manier verteerd. Op het moment dat de groep weer compleet was werd de rit vervolgd naar Amstenrade. Daar is Jo gestopt om zijn bidon te vullen. Want met de temperaturen van deze avond is goed drinken een vereiste. Wat er toen met Jo is gebeurd is nog steeds een raadsel. Enkele renners reden in een gezapig tempo door. Enkele renners bleven even verderop wachten totdat Jo zijn bidon gevuld had. Echter niemand heeft Jo meer gezien. Blijkbaar een eerdere weggetje ingeslagen? Er zat niets anders op dan doorfietsen en de rit vervolgen. Zo gedacht zo gedaan. Via Thull, Schinnen gingen we naar de Beukenberg. Even van te voren waren we overeengekomen dat we niet via Sittard naar huis wilde. Dus Roger zette zich op kop en loodste ons via Mindergangelt, Hastenrade, Saeffelen en Waldfeucht naar Echt. Omdat langzamerhand de snelheid omhoog ging, de stal werd blijkbaar geroken, werd regelmatig gevraagd door Annie of iedereen kon volgen. Van achteruit werd dit beaamd. Vreemd is het dan dat we bij Keydoek Cor mistte. Ook zijn verhaal zullen we spoedig vernemen. Bij Stefanie gingen nog 5 renners een lekkere verkoeling halen om wat later in de avond terug te keren naar huis.

Annie.

MAANDAG 14 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GEILENKIRCHEN-BRUNSSUM

Piet, Geert en Wil oet Moffert, Wil en Roy oet Maasbrach, Jo oet Zustere, Lex oet St.Joost en Annie, Henk en Har en Jan oet Echt hawwe de waarsjuwingen van Thijs Zeelen, weerprofeet van L1,neive

zich neer gelag. Volgens Thijs zou ut vandaag gein fantastisch fitsweir zeen. “ Bewolkt en buuje in de mörge oere, mer sjmiddigs waal dröög”. Dit elftal haw meer vertroewe in de buujeradar: Allein ten noorde van Remunj zou ut ein bietje goan reigene.

Oetgezweijd door John- in zien vakantietenuue -ging ut rigting ut Dujts. Wil en Jo gave ein strak tempo aon en in eine zuch en vloek ware weer in Geilenkirchen. Van dao oet ging ut langs de Worm nao Rimbürg. Weer weite noe det ut hobbelig paedje langs de Worm en vandaag aug nog vol sliiek door de reige van de letste daag neit gesjik is veur reesfitters. Effe veur Rimbürg begoos ut te reige en kaumedede reigejeskes teveurschien (teveul vertroewd oppe buujeradar?). In Brunssum veil de reige mit bakke oet de hemel; de straote sjtonge blank en oppe ut fitsepaad has ut geveul detse door ein baek reejs. In Gangelt koos Jo veur de korste waeg nao hoes en warempel wie weer in Walfeucht aan de grens kaume waas opgehört mit reigene. Daorum woord nog ein luske euver Moffert gemaajkt , wao aafschied genome woord van Piet, Geert en Wil. Bie St.Joost sloog Lex aaf en oppe ut Henge versjpreide de euvergebleve groep zich.

Thoesgekomme eesj de fits zuuver gemaajkt; ut voel van ut lief gespeult en doe michzelf op ein lekker tas koffie (zonger vlaai) , die ich ongerwaeg toch waal gemis haw, getrakteiert. Tot volgende waek en dan hoopelik mit baeter weir.

Har

ZATERDAG 12 JULI

TRINTELEN-ELKENRADE

Hier een korte samenvatting van 12 juli. Blijkbaar zijn er een boel mensen die bang zijn voor het hemelse vocht. Maar er waren toch 5 dappere strijders die er voor wilden gaan, namelijk Sef L, Michel S, Michiel, Jan S en Roger. We hebben de route goed kunnen vinden omdat Roger de route had uitgeprint en de rest van de heren genoeg kennis hebben van ons mooie zuiden om alle genoemde weggetjes te kunnen vinden. Michel is hier echt een meester in moet ik toegeven. Hij kent de namen van elk heuveltje en alle binnendoor weggetjes weet hij probleemloos te vinden.

Voor wat betreft de regen, die viel 100% mee want we hebben alleen maar een beetje miezel regen gehad en het over grote deel droog weer en een dreigende lucht. Ook nog een diepe buiging voor Jan Sevriens die ongelooflijk goed mee ging, en zelfs weinig moeite had met de beklimmingen want voor we goed en wel de voeten aan de grond hadden stond Jan weer achter ons. We hebben ons natuurlijk aan het SUIST motto gehouden en boven netjes gewacht na iedere beklimming al vorens de route weer te vervolgen.

Samenvattend lekker gereden met geen noemenswaardige bijzonderheden.

Gr. Roger

,

DONDERDAG 10 JULI

WÜRM- BRAUNSRATH

Inderdaad kregen we bij Waldfeucht een splitsing. John bij groep 2 en Jo bij 1 en zo ging ieder zijns weegs. Wil en Jo onderhielden een tempo waarin iedereen zich in kon vinden en na Randerath werd

de terugreis aanvaard. Even daarvoor in Honsdorf had Roy verdacht op lek. Er werd bijgepompt en zo konden we vlot verder. Zo langzaam meldden zich meer mannen aan het front maar op het weggetje in Utherath dat onder de grote weg doorloopt richting Straeten moest hij alsnog van de fiets want hij had toch een lekke band. Wij hebben niks gezien van een vrachtwagen op de weg, dus toch nog eens vragen waar John zijn mannen naartoe heeft gedirigeerd. Tijdens het wisselen begon het te onweren en eenmaal onderweg konden we het onweer en de regen niet ontvluchten want de buurman van Bart Rams reed ook lek. Het depanneren gebeurde in de regen en eenmaal klaar begon het zonnetje weer flets te schijnen. Na nog even gewacht te hebben, was het weer droog maar doordat de weg nog kletsnat was, werden we toch nog kletsnat. Men wilde de kortste weg naar huis dus Braunsrath en verder hebben we niet meer gezien. Er werd vooraan steeds harder gereden, lekker kunnen sparen het eerste uur en nu volle bak naar huis. Dit werd Annie en Jo toch wel al te gortig en in Waldfeucht gaven ze aan iets te minderen. Dit was aan dovemansoren gericht want vooraan ging het onverminderd hard door. Laatstgenoemden vonden het nu wel welletjes en lieten het lopen. Er werd door deze of gene nog wel eens omgekeken maar temperen was er niet bij. Ondanks de goede voornemens om het pelotonnetje compleet te houden, was men dat kennelijk al weer vergeten. Jammer, want nu was er eens een grote eerste groep en had men reclame kunnen maken voor deelname daarin, en dan is 35 km/uur nog niet hard genoeg. Dit was namelijk het tempo dat Annie en Jo nog bij tijd en wijle ontwikkelden maar ze kwamen geen klap dichterbij. In Echt heeft men ook niet meer op of omgekeken want de hele Brugweg was akelig leeg. Bij het Hingen was er dan toch nog een lichtpuntje; Fred en Har Valkenburg hadden de remmen dichtgeknepen zo kwamen we met zijn vieren weer terug. Tja, wat moet ik er van zeggen, misschien moet ik niet zeuren en gewoon meekachelen en het is natuurlijk zo dat iedereen vrij is om te doen wat hij wil maar het saamhorigheidsgevoel krijg je er op deze manier niet in. De achterblijvers kunnen ook pech krijgen, vallen of iets dergelijks en dan zijn ze toch op zichzelf aangewezen en zo is het net als bij "de Klink", ieder voor zich en God voor ons allen. Kennelijk interesseert het ook niemand om de zaak bij elkaar te houden, want het is echt niet zo moeilijk om af en toe even om je heen te kijken of om te kijken, om te controleren of iedereen er nog is en dat naar voren door te geven. Dit was even een persoonlijke mening die je gewoon naast je neer kunt leggen maar ik hoop dat het hier en daar toch stof tot nadenken geeft.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 10 JULI

WÜRM-BRAUNSRATH

Volle bak alweer, ondanks de dreigende lucht. Maar liefst 20 rijders waren om half zeven present. Hierbij verschillende rijders van TWC Echt, waarbij ook Frank Thoolen die afgelopen week goud haalde bij de Marmotte. Proficiat Frank, een geweldige prestatie. Ook weer eens van de partij Patrick Heinen uit St. Joost, die vroeger ook al eens bij heeft gereden. Bij de start was er een probleem, Er zijn verschillende rijders die wel hard kunnen rijden, maar als Roger er niet is weten ze de weg niet. Heren, raadpleeg van te voren eventjes het Roadboek, dat is er niet voor niets. Omdat Jo geen zin had in het snelle rijden van deze heren werd er maar besloten om in een groep te rijden. Maar het blijkt dat hiervoor een ijzeren discipline en een grote zelfbeheersing nodig is. Want als er enkele rijders bij zijn die al een tijdje niet mee hebben gereden op donderdag is het de kunst om ook deze mensen lekker te laten fietsen. Dus hielden John en Har de snelheid consequent op niet meer dan 30. Als dan

de rest op een honderd meter voor je blijft rijden is de verleiding groot om het gat dicht te rijden maar de twee wegkapiteins van de B-groep hielden voet bij stuk en bleven bij hun 30 km., zodat iedereen dit tempo zonder problemen kon volgen. Cor liet zich heel collegiaal terugzakken uit de A-groep en sloot netjes aan bij de langzameren. De rijders van de A-groep zagen tenslotte in dat de tweede groep toch niet te verleiden was en ze verdwenen langzaam uit het zicht. Hoe het ze vergaan is zullen we nog wel horen. Mooi afwisselend zodat iedereen zijn kopwerk kon doen werd de route gevolgd. Het weer was nog steeds perfect en de sfeer was geweldig. Maar in Uterath was de weg versperd door een vrachtwagen zodat we om moesten rijden. Hierdoor kwamen we in slecht weer terecht. Een pittige regenbui kregen we op ons dak en bovendien begon het ook nog te onweren, dus niet zo mooi. Fred nam zijn verantwoordelijkheid en zette zich op kop. Hij stak een tandje bij en in een lang lint ging het richting heldere lucht. Wonderwel lukte zijn opzet en in Selsten was het zowaar weer droog. Het tempo bleef, omdat iedereen netjes zijn deel van het kopwerk deed, heel goed gehandhaafd en na iets meer dan 2 uur kwamen we aan op het Hingen. De 65 km. net niet gehaald door de regenbui maar toch een lekker gemiddelde van ruim 29. Niet slecht voor een klein groepje dat het motto van SUIST uitstekend in de praktijk wist te brengen. Want niet het hoge gemiddelde is heiligmakend maar het gezellig fietsen en ervoor zorgen dat iedereen met plezier weer terugkomt op het Hingen is het motto. Dus, ondanks de fikse regenbui, "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 7 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GEMMENICH-RIMBURG

Op het moment van schrijven van dit stukje, (dinsdagmorgen), valt de regen werkelijk met bakken uit de hemel. Wat hebben we weer een geluk gehad gisteren. Op maandag was het heerlijk fietsweer. Een lekker zonnetje, bijna geen wind en een temperatuurtje om van te genieten. Dus was het weer volle bak om 10 uur op het Hingen bij John. Har F., John, Wil v. M., Piet, Sef, Lex, Jan, Jo, Wil H., Annie, Henk, Wil N., en ook Peter, die extra een vrije dag had opgenomen om met dit illustere gezelschap te gaan fietsen. Grote afwezige was vandaag Har v.d. Vorst die, hoe gek het ook mag klinken, vandaag moest werken. Har Fijen bood aan om voor de route te zorgen. Hij stuurde zijn troepen richting Valkenburg en van hieruit zou hij verder aanwijzingen geven. Het tempo was alweer zoals vanouds, aangepast aan de oudjes van de Pensionado's. Lekker keuvelend werden de kilometers afgelegd. Net achter Sittard was er eventjes oponthoud want Wil Hodzelmans reed lek. Met hulp van John, die er niet zoveel verstand van had, werd geprobeerd om het klusje te klaren. Na het haspelen kwam Jan Laugs, een echte expert op het gebied van lekke banden, zich er eventjes mee bemoeien en toen was het leed zo geleden. In Valkenburg kregen we de volgende opdrachten. Via Wittem richting Mechelen en over Vijlen naar Vaals. Geen probleem, in een lekker tempo werd dit deel ook gereden. Bij Vaalsbroek begon het echte werk. Via het kleine weggetje rechts ging het richting Gemmenich. Een pittige klim waar de kleine molen gestoken moest worden. Meteen hierna kwam de achterkant van de Vaalserberg, ook geen gemakkelijke opgave. Boven werd weer netjes gewacht en toen had Har weer een verrassing voor ons. Het ging nu over Lemiers richting Duitsland naar het plaatsje Orsbach. Hier kregen we een voor bijna alle deelnemers nieuwe klim, de Lemierser berg. Een echte kuitbijter waar het kleine blad weer goed van pas kwam. Nu was het nog maar een klein stukje richting Simpelveld waar de stop gepland was. Buiten, lekker in het zonnetje, was het genieten. De koffie was prima en de vlaai lieten we ons ook goed smaken. Na deze welverdiende rustpauze ging het richting Kerkrade. Via het paadje achter langs het Gaiapark kwamen we in Landgraaf. Hier was het de beurt aan Peter die lek reed. Jan wachtte nu niet af en vatte de koe meteen bij de horens. Het klusje was nu dus in een vloek en een zucht geklaard en zo konden we verder. Har voerde ons richting Rimburch en zo ging het, in een lekker tempo, weer terug naar

Koningsbosch waar we afscheid namen van Sef en Wil. Jo stuurde ons nog eventjes over wat nieuwe veldwegen maar toch bereikten we weer Susteren waar Jo afboog. Op de Sleek bogen Henk en Jan af en zo kwamen we met 8 man weer terug op het Hingen. Omdat we ruim 125 kilometer hadden afgelegd en twee keer oponthoud hadden door panne was er geen tijd meer voor een afzakkertje, dus iedereen ging naar huis om te kunnen genieten van de aankomst van de Tour in Londen waar Marcel Kittel weer eens liet zien wie op dit moment de snelste is.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 5 JULI

ROUTE DES VERGERS

Buienradar voorspelde niet veel goeds. Het zou 's middags beginnen te regenen. Toch waren er om 8 uur maar liefst 15 ridders present, een teken dat het in twee groepen rijden bij deze langere tochten ook heel goed werkt. 8 ridders kozen ervoor om vanuit het Hingen per fiets deze rit te gaan maken, een ritje van een kleine 200 kilometer, en dat met zulke vooruitzichten. Werkelijk klasse, mannen. Hoe het deze dapperen is vergaan zullen we nog vernemen van de razende reporter. De rest van de deelnemers, 7 man sterk, koos ervoor om per auto naar Withuis te rijden en van hieruit de rit te rijden. De 7 deelnemers voor de kortere tocht waren: Annie, die gisteren door haar rug was gegaan, Peter, Wil v. M., Piet, Jan S., Har F. en John. Er werd gereden in een rustig tempo met de bedoeling om de groep, ook op de vele hellingen, zoveel mogelijk bij elkaar te houden. Dit lukte prima waardoor Piet en John steeds bijna tegelijk met de grote klimmers boven kwamen. Jammer genoeg begon het na een uurtje, rond 10 uur, al te regenen. De regenjasjes werden aangetrokken en, omdat het niet hard regende, gingen we gestaag door. De route was prima aangegeven, zowel via de bordjes als met de GPS. De vele hellingen waren goed te doen en zo bereikten we probleemloos na vier en een half uur alweer Withuis. 100 km. op de teller en alweer genoten van een prachtige rit. Als afsluiting hebben we, nadat we eerst droge kleren hadden aangetrokken in een café vlak bij de kerk in Withuis nog een kopje koffie gedronken en toen weer naar huis.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 3 JULI

LINNERHEIDE

En alweer is het gelukt. Maar liefst 17 ridders stonden om half zeven klaar voor de donderdagavondrit. Ditmaal sloten er enkele mensen, die de vorige week bij de B-groep mee hadden gereden, aan bij de A-groep, die zo uitkwam op 8 personen. Hierbij weer een nieuwe loot aan de Suist-stam. Een oud-collega van Wil v. Montfort wilde het ook eens bij ons proberen. Hoe het hem vergaan is zullen we nog wel horen. Voor de B-groep bleven er dus nog 9 ridders over en hier ook een nieuweling, de zoon van Fer, Sander Naus. Vorig jaar heeft hij al eens bij ons meegereden dus helemaal nieuw is hij niet meer. In het bekende tempo van John werd er, weer enkele minuten na de A-groep, vertrokken. Vandaag lukte het wisselen weer eens als vanouds. Mooi om de 10 minuten werd er doorgedraaid zodat iedereen zijn portie kopwerk kon doen. Dit beviel prima zodat het tempo iets kon worden opgevoerd. Maar John hield goed in de smiezen dat het niet te snel werd, dus geregeld klonk zijn commando,

Minderen. Zo werden de kilometers probleemloos afgelegd en na iets meer dan 2 uur waren we weer terug op het Hingen. Hier zaten de mensen van de A-groep al na te genieten met een lekker drankje en verschillende B-rijders sloten zich hierbij aan. Als er op deze manier in twee groepen wordt gereden is er geen enkel probleem, dus volhouden zo.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 30 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRUBBENVORST

Vandaag hetzelfde idee als vorige week. De rit naar Grubbenvorst van afgelopen zaterdag heeft niemand gereden. Daarom besloten de Pensionado's om dat varkentje dan maar op deze maandag te wassen. 8 Deelnemers meldden zich aan om 10 uur. Har F., Har v.d. V., Wil v. M., Wil H., Henk, Piet, Paul en John. De andere vaste deelnemers zullen nog wel hoofdpijn hebben gehad van het voetbal van gisteravond of misschien is voor sommigen de vakantie al begonnen, wie weet. Omdat de oorspronkelijke rit gepland was voor 95 km, wat voor de Pensionado's natuurlijk te weinig is, werd er een andere aanloop gereden. Via Montfort en St. Odiliënberg naar Linne en hier over de stuw naar Heel en door naar Grathem. Van hieruit volgden we de oorspronkelijke route. In Baexem kregen we een licht regenbuitje te verwerken. Eventjes werd er gestopt om de regenjasjes aan te trekken maar voordat we verder reden was het alweer droog. Dus jasjes maar weer uit en gewoon verder. We bleven, onder aanvoering van Henk en Wil, de bui mooi volgen. De weg was wel hier en daar een beetje nat maar regen hebben we niet meer gehad. Alweer veel geluk, maar dat moet je verdienen. Zo bereikten we zonder problemen Grubbenvorst waar we bij ijssalon Clevers plaatsnamen op het terras. Er werd gevraagd wat voor vlaai er voorradig was maar gelukkig wist John dat ze er ook heerlijke appeltaart hadden. Op dit punt hoef je hem niets meer te leren. Hij weet bijna van alle café's in Limburg welk gebak het lekkerste is. Dus ging bijna iedereen voor de appeltaart. Wil Hodzelmans en John kozen zelfs de uitgebreide versie, met ijs, slagroom en vanillepudding. Je moet tenslotte ook en beetje genieten van deze tripjes. Nadat iedereen het gebak en de koffie verwerkt had moesten we, met enige tegenzin, weer verder. Henk en Wil namen weer de kopplaats in en zetten er meteen goed de pas in. Natuurlijk werden ze meteen tot de orde geroepen door John, misschien ook wel omdat hij de volledig gestoffeerde appeltaart toch wel voelde. Het tempo werd weer netjes op 30 gezet en zo ging het, langs de Maas, richting St. Joost. Het leek nu echter wel een echte kermiskoers te worden want twee keer moesten we, in Grubbenvorst en in Kessel, tussen de kermisattracties door laveren. Omdat Jan er vandaag niet bij was zijn we maar nergens gestopt want zonder Jan is het in de rups niet zo gezellig. Zo kwamen we rond kwart voor 3, na 125 km. gefietst te hebben, aan op St. Joost waar Wil, Har en John nog eventjes bij Paula binnenwipten voor een afzakkertje. Het bleek dat de afstand niet helemaal klopte met wat in het programma stond maar de Pensionado's zijn niet bang voor een kilometertje meer. Dus alweer een prima verlopen rit.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 JUNI

MATH SALDEN TOERTOCHT

De voorspellingen waren niet al te best. Na de fikse buien van gisteravond beloofde het vandaag ook niet veel goeds. Toch waren er om 8 uur 12 rijders present. Het zou 's middags pas beginnen met regenen en als we geluk hadden zouden we niet al te nat worden. Er werd gekozen om gezamenlijk het eerste deel van de rit te rijden en bij de splitsing kon dan een keuze gemaakt worden. Vol goede moed werd koers gezet richting Limbricht. In Buchten kregen we al de eerste tegenslag te verwerken. Michèl reed lek. Onder het genot van verse kersen van een boom waar we net stonden werd het akkefietje vakkundig opgelost met assistentie van Jan Sevriens. Na dit korte oponthoud werd de rit hervat. Eenmaal aangekomen op het parcours werd vlug een groepje opgezocht en in een lange rij reden we, probleemloos, in een lekker tempo richting Denneberg, de eerste klim van vandaag. Boven werd natuurlijk gewacht en zo ging het richting klim 2, Waterval. Hier waren de gevolgen van de hoosbui van gisteravond nog goed te zien want de weg was op plaatsen helemaal bedekt met een flinke laag modder. Voorzichtig hierdoor laverend bereikten we de top en konden we richting Valkenburg, waar de Cauberg op ons lag te wachten. Hier weer hetzelfde beeld. De snelle jongens stonden boven netjes te wachten op de langzameren, zo hoort het dus. In Vilt was de splitsing. 3 rijders kozen voor de korte route van in totaal 105 km. Har F., Jan S. en John waren deze mensen. De 9 anderen, Leon, Henk, Roy, Michèl, Jo V., Roger, Michiel, Paul en een nieuweling bij Suist, Harry Cuijpers, de buurman van Roy, kozen voor de langere route van 145 km. John, Har en Jan bleken ineens helemaal alleen te rijden want er waren op deze afstand nauwelijks rijders te bespeuren. Omdat het huiswerk goed was gemaakt en de pijltjes goed werden gevolgd kwamen we netjes aan bij de Fromberg. Hier vergisten we ons eventjes want we dachten dat we de hele Fromberg moesten hebben. Dit was niet zo want de route liep rechtdoor richting Colmont. Gelukkig werd dit snel opgemerkt en de juiste route werd weer opgepikt. Rustig doorpeddelend werd de laatste beklimming bereikt, de Holle Weg richting Puth. Hier werd het besluit genomen om de route de route te laten en via het "Har Fijen" paadje ging het richting Sittard. Har besloot nu om, eenmaal over het bruggetje, naar links te gaan waardoor we uitkwamen bij het ziekenhuis. Van hieruit werd de oude rijksweg gevolgd tot Echt waardoor we op een totaal van 105 km. kwamen. Op de Slek was de weg behoorlijk nat want hier was net een fikse bui gevallen. Zelf hebben we op de hele rit nog geen druppel regen gehad. Je krijgt wat je verdient, zullen we maar zeggen. Eenmaal weer thuis begon het tenslotte toch te regenen. Het schijnt dat de groep die de langere route heeft gereden hier wel last van heeft gehad want zij zijn wel nat geworden. Hoe het hun verder is vergaan zal de Razende Reporter hoogstwaarschijnlijk nog wel doorgeven, maar zeker is dat de 3 van de kortere route heerlijk hebben gefietst. Of er 's middags nog mensen zijn vertrokken voor de rit naar Grubbenvorst is nog niet bekend. Als er mensen zijn die de regen hebben getrotseerd horen we dat graag.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 26 JUNI

HILLENBERG-HOBBELRADE

Gelukkig waren de vaste deelnemers van de donderdag weer aan het vertrek. Om half zeven werd afgetrapt richting de Slek, te weten Bart, Roger, Michel, Fred en Chris en in cadans bereikte we ons buurland. Het leek wel een autoloze donderdag, in Havert zagen we nog een Pool (gastarbeider) werken als tuinman, maar Duitsland was totaal aan de buis gekluisterd. Zo moest het immer zijn. In Hillesberg schoten de klimgeiten als afgeschoten projectielen omhoog, boven werd netjes gewacht op de oudste bediende. Niet lang getreuzeld en op naar de volgende beklimming kop over kop werd het tempo boven de dertig gehouden en zo stonden we alweer voor de beklimming van Hobbeldrade, met de wind in de rug was dit voor

ieder een peuleschilletje. Via Meers de kortste weg naar huis, maar in Grevenbicht moest Michel nog effe zijn nieuwe remblokjes testen, gelukkig werkten ze perfect, plotsklaps stonden er een paar auto's stil op de rijbaan hierdoor moest Michel vol in de ankers. Col de Canal werd in de juiste cadans genomen en met de voltallige groep kwamen we boven. In Echt op de Diepstraat nam Chris afscheid van de pedaleurs, of de groep naar Stefanie is afgezakt weet ik niet.

Groet.

Le Grand Plateau.

Om de woorden van Asterix en Obelix maar eens te gebruiken: "Rare jongens, die Suisters". Nadat ze de vorige week alles uit de kast haalden om iedereen er van af te rijden gedroegen ze zich vandaag als werkelijk lamme schaapjes. Van te voren werd duidelijk gesteld dat er een groep "rustig" zou rijden. Enkele rijders kozen voor de optie om toch lekker tempo te maken. Deze groep, 5 man sterk, Roger, Fred S., Michèl, Chris en Bart, vertrokken om even over half zeven en ze waren meteen uit het zicht verdwenen. Hoe het ze vergaan is zullen we nog wel horen. De anderen, 10 man sterk, Annie, Jo V., Jo S., Cor, Jan S., Roy, Wil v. M., Fred K., Fer en John, vertrokken even later en het tempo werd netjes op even onder de 30 gezet door Jo en Jo. Lekker keuvelend volgden de anderen en het was werkelijk een genot om zo te fietsen. Geen wind, een lekker zonnetje en gezellige mensen om je heen, wat wil je nog meer. Vooraan werd geregeld afgelost zodat steeds weer andere mensen het kopwerk deden. De snelheid bleef netjes binnen de perken en iedereen had het naar zijn zin. De klimmetjes, Hillensberg en Hobbelrade, werden door iedereen in eigen tempo gedaan en boven werd er netjes gewacht. Zo bereikten we Beek en konden we via Elsloo langs de Maas beginnen aan de terugweg. Het tempo werd iets opgevoerd maar echt hard ging het vandaag gelukkig niet. Het kan dus wel, als we het maar willen. De Col du Canal in Echt werd in gesloten formatie bedwongen en zo kwamen we allemaal samen, zonder een centje pijn, terug in Echt. Tijdens het rijden werden er volop plannen gesmeed voor komende zaterdag. Aan de Math Salden toertocht willen verschillende mensen gaan deelnemen. Een groep zal vanuit het Hingen in totaal ongeveer 100 km. rijden en een andere groep zal de iets langere tocht, in totaal een kleine 140 km. gaan rijden. Er wordt wel samen vertrokken om 8 uur en bij de splitsing na de Denneberg zal de groep die de langere afstand rijdt zijn weg alleen vervolgen terwijl de rest rechtstreeks richting Valkenburg gaat. Dus heb je zin om mee te gaan, vertrek om 8 uur op het Hingen, per fiets natuurlijk.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEDEVAARTTOCHT WITTEM

Omdat er verschillende deelnemers van de pensionado's op Hemelvaartsdag niet mee konden rijden met de Bedevaarttocht naar Wittem werd er besloten om dit op deze maandag nog een keer over te doen. Om 10 uur stonden de volgende bedevaartgangers klaar: Piet, Har F., Har v.d. V., John, Sef, Annie, Wil v. M., Henk en Jo S. Na kort nog eventjes de problemen van afgelopen donderdag te

hebben besproken werd aan Piet de opdracht gegeven om de route aan te geven. Resoluut nam hij dan ook de kop, samen met Har v.d V. Het tempo kwam, zoals normaal bij de Pensionado's, maar net boven de 30, ook met de wind in de rug, zodat er gezellig gekletst kon worden en iedereen genoot van het heerlijke weertje. Na een kwartiertje werd er vooraan gewisseld en kwamen Wil en Sef op kop. Ook deze twee grote kleppers hielden zich perfect aan de snelheid en zo werden de kilometers langs de Maas in volstrekte harmonie afgelegd. Na alweer een kwartiertje was het de beurt aan John en Har F., en alweer hetzelfde liedje. Het blijkt dat het dus toch kan, in een tempo rijden dat voor iedereen goed te doen is. Na een uurtje koers kwamen de hellingen. Eerst de Slingerberg en meteen hierna de Schiefersberg. Omdat iedereen nog fris erbij zat was dat voor niemand een probleem. Natuurlijk werd de groep wel royaal uit elkaar getrokken maar boven werd netjes gewacht en de laatsten kregen hier ook even de kans om een krentebol weg te werken. Vervolgens ging het door naar Amby waar we de Zonneberg kregen. Een lange klim, maar gelukkig niet zo steil. Hierna naar Sibbe en toen richting Wittem. Gezellig babbelend werden de kilometers verslonden en in een mum van tijd kwamen we aan bij de Gulpenerberg, het klapstuk van deze tocht. Hier kraakte het bij verschillende mensen toch wel eventjes want dit is echt geen kattedepis. Natuurlijk kwam iedereen toch weer goed boven en na alweer eventjes een kleine pauze ging het terug naar Wittem. In de kapel werd er een kaarsje aangestoken en toen konden we plaatsnemen op het terras. Het was weer ouderwets gezellig en menig keer werd en smakelijk gelachen om de rake opmerkingen die er geplaatst werden. Na deze welverdiende pauze ging het, via de klim naar Trintelen, terug over Voerendaal, Hoensbroek en zo naar Merkelbeek. In Jabeek passerden we de grens en door "Die Grosze Heimat" reden we richting Saeffelen. Hier kreeg Har v.d. Vorst de pech dat hij een stukje ijzer in zijn band kreeg waardoor hij lek had. Met hulp van Annie werd de klus geklaard en toen richting Breuchelchen en Montfort. Annie, Piet en John besloten om nog eventjes een afzakkertje te pakken bij Terry en in het zonnetje was het goed uit te houden. Een geweldige rit van 120 km, lekker rustig gefietst, zo kan het dus ook.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 JUNI

DODE MAN

Aan de start vandaag de volgende 13 coureurs: Fred, Roger, Henry, Cor, Annie en Peter, Har F, Jo S, Leon, Wil, Ton, Paul, Jan L. Lekker fietsweer, mooie route, en wel zonder onze koerskapiteins John en Jo. Dus hadden sommigen huiswerk gedaan en de route van vandaag ingestudeerd. Bij de start werd afgesproken een tempo te rijden dat voor iedereen te volgen is. Het belooft een pittig 100 km tochtje te worden met de nodige klimmetjes. Waarbij de 'Dode Man' sommigen onder ons toch wel angst inboezemde. Voor velen van ons een relatief onbekende berg, de achterkant van de Keuteberg (dat zegt al genoeg). 13.30 op pad met zoals gewoonlijk Leon en Wil op kop. Bij de Boerenbond sloot Ton aan en gezwind werd koers gezet richting Ilbrink en via de neutrale weg naar Schinveld. Binnendoor naar Merkelbeek om vandaar uit richting Hoensbroek te fietsen. Voorbij het kasteel boog Henry af. Lekker kletsend en met een bleek zonnetje vlogen de kilometers voorbij. Op naar het eerste klimmetje van de dag, de zijkant van de Ubachsberg, richting Winthagen. Wil riep al 'daar komen de klimmers'. Een lekkere klim om erin te komen, niet te stijl, zodat je flink tempo kunt maken. Boven netjes op elkaar gewacht. Op naar Mingersberg om die af te dalen. Plots kneep Roger in de remmen. Weer een spaak kapot, nu het voorwiel. Roger baalde, boog de spaak om en na kort overleg toog hij richting Jean Habets in Schin op Geul. Misschien dat ze daar een nieuwe spaak voor hem hadden. Om vandaar uit linea recta naar huis te rijden. Afgesproken dat wij onze tocht konden vervolgen. Nadat we de Mingersberg hadden afgedaald even getwijfeld

hoe nu verder. Iedereen die we raadpleegden om ons de weg te wijzen naar Elkenrade verwezen ons naar de Eijserenbosweg. Maar daar hadden wij allen geen zin in met de Dode Man in het vooruitzicht. Behalve Leon natuurlijk, die maalt niet om een paar kuitentertjes. Dus via Wittem naar Wijlre. En daar loodste Har F ons voorbij de brandbrouwerij (waar sommigen, toch smachtend naar gerstenat, de koperen brouwketels bewonderden) richting Stokkem. Daar wachtte ons de achterkant van de Keuteberg, de beroemde Dode Man. En ja hoor met 16% op de steilste stukken voor onze voeten en dat bijna 1 km lang! De lichtgewichten onder ons hadden hier merkbaar voordeel. En toch kwamen allen relatief fris boven, geen dode mannen gezien. Boven heel even gewacht en toen koers gezet richting Valkenburg. Maar we waren nog geen 100 meter op pad of het woordje 'lek' was weer hoorbaar. Jan L was de ongelukkige, volgens hem al de 11e keer sinds hij met de nieuwe fiets op pad is. Met een vloek en een zucht het bandje gewisseld en toen wind tegen noordwaarts gekoerst richting huis. De Geulhemmer af, via Meerssen de Kruisberg op. Dan Kasen, Geulle, Slingerberg voor de variatie eens een keer af, en de Maasberg op. Wat een kloteberg is dat toch, althans volgens ondergetekende. De laatste 25 km het bekende parcours naar huis. De kleppers Wil en Leon, met ook een tijdje Fred naast zich, zetten wederom het slotakkoord: tegen de wind in 33km gemiddeld per uur. In Grevenbicht boog Jo S af. In Roosteren Paul en Ton. Gezamenlijk nog de Maasbrug op en toen naar huis. Het 'terrasje pikken' bewaren we maar voor een volgende keer (als geen voetballen is) Lekker gefietst!

Isaac, reporter van de dag.

VERSLAG DONDERDAG 19 JUNI

Ondanks een dreigende lucht toch een redelijk grote groep. Jo S, Fred, Roger, Michel, Annie, Har F, Har v/d V, Har V, Roy, Jo V, Bart en Chris waren de fietsers van dienst. Har v/d V en Michel namen de kop en koersten via het Kranenbroek naar Montfort en Berg. Op de Meinweg Nam Fred en Bart het stokje vooraan over en samen met Michel ging het zeer snel naar boven. Iedereen in het wiel en volgens de redactie is de Meinweg nog nooit zo snel als complete groep beklommen. Met dik boven de 30 km/uur denderde de SUIST trein naar boven. Allen Har V moest een paar meter laten maar dat was het dan ook. Dan via de bekende weg naar Arsbeck en Rödchen. We hopten al transmediterend langs de Maharishi en zo de afdaling naar Rothenbach in een deftig tempo maar ook met een compleet peloton. Via Vlodrop naar Posterholt naar de grote weg naar Koningsbosch schroefde Jo S het tempo flink op en iedereen op een lint. Later rechtsaf naar Maria Hoop waar op een gegeven moment het nieuwe fietspad begint. Links vooraan koos men de weg, rechts vooraan het fietspad. Er werd stevig doorgereden, Annie nam nog een grote aflossing voor haar rekening en bij Sevriens kwamen beide groepen weer samen. Pas in de Kalverwei merkten we dat Har V en Har v/d V er niet bij waren. Op de kranenbroekerweg werd door enkelen gestopt en achterom gekeken. Daar kwamen de twee verloren zonen aangesneld; Har V deelde mee dat hij naar huis ging vanwege nachtdienst en Har v/d V gaf aan dat dit zijn laatste rit bij Suist was geweest. Roger, Annie en Jo gingen nog even bij Steffanie naar binnen om te evalueren. En zo kwam een einde aan deze historische rit want nog niet eerder bedankte iemand zich bij Suist.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 16 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SMOKKELAAR

Het spreekwoord luidt: Wie niet horen wil, moet maar voelen. Dit kwam vandaag helemaal uit. Wil Nissen werd door de 11 aanwezigen aangewezen als wegkapitein en hij had een geweldige rit voor ons in petto. De mensen van Montfort kennen de beruchte "Smokkelaarsrit" van Wil. Of hij dit gedaan heeft om ons eens flink te laten afzien nadat we hem donderdag hebben laten staan zal wel niet de bedoeling zijn geweest maar dat we afgezien hebben is een feit. De rit voerde ons over heel wat hellingen en met de afstand van 120 km. was dit beslist geen makkie. Maar wel een prachtige rit. We hebben werkelijk genoten, bedankt Wil. Via de Duitse Selfkant ging het richting Jabeek en van hieruit naar Hoensbroek. We reden over wegen die we normaal niet zo gauw nemen, maar het was voortreffelijk. Vlak voor de afdaling van de Vrakelberg kreeg Jo eventjes problemen met zijn versnelling waardoor hij van de fiets moest. Gelukkig was het euvel vlug verholpen zodat we verder konden. Naar Eysersheide via een nieuwe klim en toen omlaag naar Eys. Hier kregen we de achterkant van de Kruisberg die ikzelf nog nooit had gefietst. Door Mechelen en toen naar Brommelen. Gelukkig niet alweer de Camerig op want het begon al behoorlijk pijn te doen. Na een paar minuten met een plaatselijke boer over de overlast van de vele toerfietsers gesproken te hebben werd de rit vervolgd. Door Epen naar Sippenaken en toen kwamen er weer twee pittige hellingen. De klim naar Beusdahl en de klim door het Bovenste Bos. Gelukkig waren we nu aangekomen bij de Smokkelaar waar we ons tegoed deden aan de koffie en de appeltaart. Na de welverdiende pauze ging het verder. De Koning van Spanje omlaag en richting Ingbergrub. Omdat hier een afsluitingsbord stond werd rechtdoor gereden. Ondanks de waarschuwingen van de plaatselijke bevolking werd toch doorgereden. Een pittige klim met als resultaat dat we boven konden omkeren. Het liep niet meer verder. Ondanks dat John dit wist, want hij was hier vroeger al eens geweest, wilde hij geen spelbreker zijn en ook hij maakte dit extra rondje Gulpen. Toen toch maar de afslag Ingber genomen en gelukkig konden we toch door. Wel eventjes door het gras langs de machines maar we kwamen toch boven. Door naar Valkenburg en via Schimmert naar de Vuilnisberg. Har reed in Schimmert nog lek maar dit had hij zo verholpen. Bij de Vuilnisberg was ook weer de weg afgesloten maar alweer gokten we goed. We konden ook hier door en zo kwamen we in Schinnen waar Wil het toetje voor ons had bewaard. Hij koos voor het fietspad rechtdoor, een rot klimmetje waar de kleinste versnelling maar net genoeg was om boven te komen. Toen gelukkig richting Hillensberg en omlaag. Hierna kregen we ook nog eventjes wat regen te verwerken maar dat mocht de pret niet drukken. Na 120 km. met ruim 1150 hoogtemeters kwamen we weer op het Hingen aan. Een werkelijk fantastische rit. Nogmaals bedankt, Wil. Als je nog meer van zulke verrassingen voor ons hebt houden we ons aanbevolen, ook al is het behoorlijk afzien voor het Hijgend Hert. Maar als de snelheid aangepast wordt kan iedereen zulke ritten verwerken, ook al is het af en toe wel eens pittig.

Het Hijgend Hert

Van de rit op zaterdagmiddag hebben we zelfs 2 verslagen binnengekregen.

Middagrit zaterdag 14 juni 2014

Hingen-Borgharen –Hingen.

Om 13.30 uur waren 5 rijders aanwezig: Henk Swillens, Roy van Montfort, Ton Ramakers, Jo Storms en Har van der Vorst. De lage opkomst zal wel te wijten zijn aan de Eifel rit bij Frits. Met ons vijven reden we richting Borgharen, met de wind in de rug waren we vrij snel in Borgharen. Daarna terug met de wind vol van voren. In Borgharen riep Henk hier naar rechts, maar Har riep rechtdoor. Met als gevolg kwamen we voor het kanaal stil te staan, de weg hield op. Niet lang getreurd en de weg vervolgd die Henk had aangegeven. Dank zij het kopwerk van Henk en Roy , viel de wind in de tweede rij mee. Na 80 km kwamen we zonder valpartijen in Echt aan en ging iedereen tevreden naar huis.

De reserve reporter uit Sint Joost.

Borgharen

14juni

Een vijftal renners onder wie Henk S-Har v.d vorst-Ton.R-renner op Carrerafiets uit Susteren en nog iemand waar ik de naam niet van ken, dacht op een wat ouder type pinarello. Zal wel komen door mijn afwezigheid dat ik niet iedereen meer ken. In een lekker tempo van 31 tot 32 km.p/u richting borgharen, met de nodige aflossingen aan kop. In de beatrixhaven was het keerpunt, maar nu met de wind van voren. Hier moesten alle zeilen bijgezet worden om in het wiel te blijven van Pinarello en Henk. Hier werd het kopwerk een tweemanszaak. En de gem.snelheid werd er niet minder om, integendeel. En toch lekker gefietst, maar was blij dat ik in Roosteren kon afbuigen richting Susteren.

Eenmaal thuis toch nog 80 km. op de teller

Ton R.

ZATERDAG 14 JUNI 2014: EIFELRIT FRITS

De traditionele Eifelrit is ook dit jaar verreden. Wil, Michel, Paul, Annie, Peter, Leon, Har V, Fred, Roger en Jo waren de deelnemers. Frits had zich als voorbereiding flink uit de naad gereden want een verkenning van het parcours van bijna 150 km in zijn eentje valt hoegenaamd niet mee. Frits dirigeerde ons fluks door de stadjes rond Sechtem om vervolgens het weidse land in te trekken. Het ging met een lekker windje in de rug richting Rheinbach en van daaruit naar Altenahr waar we een lekker toeristisch stukje langs de Ahr hebben gereden terwijl we volop konden genieten van de prachtige rotspartijen die zich langs de wegen ontvouwen. Je blijft je iedere keer weer verbazen waar de wijnboeren hun stronken hebben kunnen planten; werkelijk iedere meter die enigszins afvlakt, is beplant. Voor het oogsten moet je volgens mij meer alpinist dan wijnboer zijn. Van daaruit ging het volgens mij weer langzaam noordwaarts maar ondertussen bleven we hoogtemeters verzamelen. De twee langste beklimmingen waren maar liefst 8 km lang maar gelukkig niet al te steil: ideaal om wat klimritme op te doen. Op deze flanken ontsponnen zich flinke koersen in de koers. Op Leon na bleven de groepjes binnen schootsafstand maar achterstanden goedmaken bleek nog een hard labeur. Fred en Jo kunnen hierover meepraten want ze hebben op de laatste lange klim zagezegd hun edele delen er bijna moeten afrijden om het groepje Roger, Michel, Peter, Paul, Wil te achterhalen. Nog bijna vergeten te zeggen dat we ook nog een stukje de toerist hebben uitgehangen langs de oevers van de Rijn waarbij we ook langs de restanten van de brug bij Rehmagen reden. Hier is in WO II het nodige gebeurd, genoegzaam bekend denk ik zo. Daarna ging het serieus terug richting Sechtem. Het werd nu tijd voor de grote kleppers Wil en Leon om de wind te splijten die behoorlijk was aangewakkerd en pal op beide neuzen stond. Wij zochten in allerijl een veilig heenkomen achter de ruggen van deze twee geweldenaars. Frits had halverwege een lus weggelaten waardoor we in totaal ongeveer 130 a 140 km zouden rijden. Na zo'n dertig km achter de "Dernies" bereikten we redelijk versleten Sechtem. Daar ploften we, na inderdaad zo'n 135 km in het tuinmeubilair van de familie Verheesen en werden de eerste flesjes Kölsch ontkurkt. Peter was jarig (38 jaarringen) en had vlaai meegebracht. De vlaai en de pasta die Frits, of eerder Susanne, had geprepareerd gingen erin als koek (was voor een deel ook koek natuurlijk :)) en samen met dat heerlijke Kölsch of iets anders maakte het tot een compleet feestmaal. Dat alles, en dat ook nog na een lekkere douche (Frits en Susanne ook bedankt hiervoor) zorgden voor louter "feel good" momenten. Wij hadden uiteraard voor onze gastheer ook enkele

versnaperingen meegebracht waaraan hij hopelijk veel plezier zal beleven maar dat komt wel goed. Daarna was het uit met de pret en werd de thuisreis aanvaard. Wat ons betreft tot volgend jaar.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 12 JUNI

VUILNISBERG-DOENRADE

Eindelijk weer eens een “normale” opkomst. Maar liefst 20 renners stonden aan het vertrek om half zeven. Cor ventileerde eventjes zijn mening aangaande de manier van rijden van de afgelopen donderdagen. Volgens hem werd er steeds vanaf het begin royaal doorgeknald. John gaf aan dat hij dit keer in een rustiger tempo ging rijden. Als er mensen waren die wel stevig wilden doorrijden dan hadden ze zijn zegen. Maar wat bleek, als John erbij is kan opeens iedereen in een “normaal” tempo rijden. Dus Cor en John op kop en het tempo kwam niet boven de 31. Achter deze twee oudjes was het een spektakel van jewelste. Iedereen had adem genoeg om te vertellen wat dan ook volop werd gedaan. Paul kwam zijn deel van het werk ook doen aan de kop en vergezeld van Fer Naus nam hij de tweede beurt over. Het tempo bleef netjes binnen de perken en iedereen was in zijn sas. Wel moest John goed blijven opletten want af en toe wilden de kopmannen een verkeerde afslag nemen. Jo Storms wist door Geleen prima de weg en zo kwamen we aan bij de eerste klim, de Putherberg. Hier miste John Wil Nissen maar volgens de anderen bleek hij in Einighausen afgedraaid te zijn. Boven werd netjes gewacht en zo ging het richting Vuilnisberg. Hier hetzelfde verhaal, voorbij Grijzegrubben stonden de kopmensen netjes te wachten. Of dit kwam doordat men de route toch niet zo goed kende? Via Helle naar Nuth en toen in Thull omhoog. In Schinnen nam de sterkere groep de afslag naar rechts. De langzameren, waarbij natuurlijk John, volgden de geplande route en gingen via Wolfhagen richting Beukeberg. Boven aan de Beukeberg kwam de “snellere” groep weer netjes aansluiten. Zij hadden de Boompjesweg genomen. Een pittige klim schijnt het volgens de verhalen. Jammer genoeg waren ze hier Cor kwijtgeraakt. Even wachten boven bij een klim is toch nog moeilijk, schijnt het. Af en toe lukt het maar nu ging het weer eens fout. In gesloten formatie ging het nu richting Neutrale weg. Vooraan werd nog eventjes geprobeerd om het tempo toch wat op te voeren maar de meerderheid hield voet bij stuk en bleef netjes in het gezelschap van John doorrijden. Zo kwamen we aan bij Koningsbosch waar we warempel Cor weer zagen staan. Hij was via Duitsland gereden en zo kwam toch weer alles samen. Langs Böhmerwald naar Sevriens en met 65 km. op de teller kwamen we eventjes voor negen weer terug op het Hingen. Een grote delegatie stopte bij Stephanie. Of het was voor een pintje of om het voetbal te bekijken, ik weet het niet want ik vond het laat genoeg en ging netjes naar huis. Wel mag ik stellen dat er dit keer naar mijn mening heel netjes is gefietst. Er werd goed rekening gehouden met de anderen en iedereen kon vandaag goed volgen. Dus het kan wel maar dan moeten we het ook willen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 9 JUNI

MAASEIK-BUDEL-MAASEIK

De weersverwachting gaf aan: Erg warm en later kans op onweer. Toch waren er om 9 uur 13 dapperen die het aandurfd. De Pinkpopgangers waren nog niet boven water en verschillende vaste deelnemers van de ritten van de pensionado's op maandag lieten ook vandaag verstek gaan. Er werd koers gezet richting Maaseik waar Stan Kraut ook nog aansloot. Van hieruit werden de knooppunten gevolgd maar zoals de laatste tijd wel meer voorkomt klopte dit allemaal niet meer zo precies zoals het in het programma stond. Het schijnt dat er in België verschillende nummers bijgekomen zijn dus iedere keer weer even controleren of het nog klopt. John had zijn huiswerk goed gedaan en zijn lijstje klopte. Wel kwam er af en toe een stukje onverhard in voor maar dit was goed te doen. Het is tenslotte Vlaanderen en daar vindt men dit heel gewoon. Voorin werd er weer flink de zweep over gelegd. Het schijnt dat het een schande is als men minder dan 33 rijdt. De mensen achterin moeten hierdoor, vooral na de bochten, flink aanpoten en snelheden van tegen de 40 zijn dan heel normaal, anders krijg je het gaatje niet meer dicht gereden. Of dit zo bevorderlijk is voor de veiligheid waag ik te betwijfelen. Gelukkig ging het vandaag goed maar als er zo wordt door gekacheld gaat het nog eens goed fout. Als men nu voorop niet harder rijdt dan 31/32, dan is het voor de mensen achterin ook nog te doen. Maar dit is al zo vaak gezegd, het schijnt niet binnen te dringen bij sommige mensen. Via de mooie Belgische knooppunten kwamen we probleemloos in Hamont aan. Wel reed Hub op een gegeven moment lek. Als je zijn achterband eens goed bekeek was dat helemaal niet gek. Het bandje was totaal op. Op tijd controleren en vervangen, Hub, zeker als je nieuwe bandjes in de garage hebt liggen. De route werd netjes gevolgd maar in Weert werd een knooppunt gemist. We hadden richting Ell moeten gaan maar omdat iedereen de wegen rond Weert goed kent werd niet zo goed op de nummertjes gelet. Er werd besloten om via Maaseik, de route die Henk zo goed kent, naar huis te rijden. Even voor Maaseik werd de hemel opeens pikzwart en het begon hard te waaien. Er zat wat in de lucht en dat was niet pluis. Tot overmaat van ramp knapte bij Roger ook nog een spaak in zijn achterwiel. Het wiel liep hierdoor zo aan dat verder rijden niet zo best leek. Hij nam dan ook contact op met het thuisfront en ook Roger werd netjes opgehaald. De rest mocht doorrijden van Roger en met een schuin oog op de hemel gericht ging het richting Roosteren. Gelukkig was het allemaal loos alarm want de hemel klaarde weer mooi op. Toch werd uit voorzorg de afsluiting maar afgeblazen want het was echt nog niet te vertrouwen. Dus iedereen naar huis en om een uur was deze rit, na 105 km. weer afgelopen.

Het FHijgend Hert

ZATERDAG 7 JUNI

ROND DE MAAS

Voor deze tweede keer dat we om half een vertrokken was de opkomst niet zoals verwacht. De eerste half-een rit ging niet door vanwege de regen en ook dit keer hadden we pech. Har v.d. Vorst maakte een flinke smak waarbij zijn voorwiel finaal doormidden brak. We moeten toch nog eens bekijken of we op dit tijdstip gaan vertrekken de volgende keren want de wel aanwezige rijders vonden het maar niks. Of de lagere opkomst aan het tijdstip van vertrek lag of dat er meerdere mensen een kaartje hadden voor de Rolling Stones. wie weet. Misschien hield het warme weer ook nog mensen tegen, wie zal het zeggen. Toch waren er om half een nog 10 mensen present op het Hingen. Fred, Roger, Wil en Roy v. M., Leon, Henrie, John, Henk, Jo S. en Fer Naus. In Echt sloot Michiel nog aan en in Maaseik stond Paul op de brug te wachten zodat we met 12 waren. Met de wind op kop werd het tempo op 30 gezet. Leon, Henk en Wil deden het kopwerk en John hield goed in de gaten dat er niet te hard werd gereden. Wil wilde op een gegeven moment nog groter schakelen maar dit lukte niet. Zijn ketting schoot over het grote blad heen en zo werd hij ridder te voet. Natuurlijk had hij dit vlug gerepareerd zodat we snel verder konden. Wel was het erg druk op de fietspaden wat het rijden er niet gemakkelijker op maakte. Veel tegenliggers en ouderen die netjes naast elkaar reden, maar als iedereen rekening houdt met elkaar is het best te doen. Zo bereikten we probleemloos Maastricht.

Henrie gaf aan dat hij het toch wel een beetje gehad had dus werd er besloten om iets rustiger te rijden. Met de wind in de rug werd er niet harder gereden dan rond de 32, wat best te doen was. Maar in Bunde besloot Henrie om niet de gebruikelijke weg te nemen en hij reed alleen verder. Hoe het hem vergaan is zullen we nog wel horen. De overigen reden in hetzelfde tempo door en net voor Geulle a/d Maas kwamen we Har v.d. Vorst tegen. Hij meende dat het vertrek om half twee was en besloot, toen hij alleen op het Hingen stond, om de groep tegemoet te rijden. Hij draaide meteen om en sloot netjes aan. In Meers kreeg John verschrikkelijk last van branderige voeten door de warmte. Toen de groep linksaf sloeg om de lus door Maasband erbij te nemen besloot hij om in zijn eentje rustig rechtdoor te rijden want de pijn was niet te harden. Net voor Roosteren, bij de rotonde, kwam de groep weer bij John en daar gebeurde ook het ongeval met Har. De weg is opnieuw gemaakt en er is een afscheiding van betonblokken tussen fietsstrook en rijweg. Har knalde, terwijl het tempo toch laag lag op dit punt, vol op zo'n betonblok met de bovenvermelde gevolgen. Gelukkig viel de lichamelijke schade mee. Alleen wat schaafwondjes en misschien morgen een blauwe plek, maar zijn fiets was er erger aan toe. Zijn voorwiel lag helemaal dubbel en de velg was finaal doormidden gebroken. Verder rijden ging absoluut niet meer. Telefonisch nam hij contact op met het thuisfront en zijn zoon Erik kwam hem oppikken. De rest reed even later weer verder en na deze niet zo geslaagde rit werd er toch nog eventjes gestopt op het terras bij Stephanie. Hier werd ook nog even gesproken over de vertrektijd. Komende maandag zullen we dit nog een keer terugpakken en dan besluiten wat we doen met de 4 nog te rijden ritten met start om half een.

Het Fluitend Hert

,

DONDERDAG 5 JUNI

SELFKANTRROUTE

Met 9 vertrekkers bij Stefanie is het aan de magere kant. De namen R. Deckers, H. Fijen, H. Janssen, Roy en Wil van Montfort, Jan Sevriens, Fred Stoffels, Cor vd. Varst en Chris Hannen.

De buien waren net aan het wolkendek verdwenen, maar hier en daar nog wat opspattend water van het achterwiel van je voorganger. De koers werd gestart via Kranenbroek naar Montfort, wat bleek, een afvaller met pech, Har kreeg de ketting niet meer geschakeld en hij had in de staart van de groep meegedeeld " ik draai me om" effe getreuzeld maar de kanjers kwamen naar voren en wel vader en zoon van Montfort en Roger met good old Fred die ook de neus aan het venster stak.

Ter hoogte van Haaren had Henry een langzame leegloper, hij liet ons weten dit euvel zelf op te knappen en wilde zo lang mogelijk op de leegloper blijven rijden. Net achter Haaren gaf Cor er de brui aan, en vervolgde zijn eigen tour. Met z'n zessen hebben we de route heel zorgvuldig afgelegd, hier en daar wat last van de wind en laagstaande zon, maar met een wegkapitein als Roger is het een leuk ommetje geweest over Duitse bodem. De parcours kennis van Roger kwam ons heel goed van pas nergens hebben we hoeven te keren, Chapeau. Ieder is direct gaan douchen er was geen tijd meer voor een versnapering bij Stefanie.

Groet,

Le grand plateau

MAANDAG 2 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRASHOEK-GRATHEM

Na het drukke weekend met allerlei ritten op het programma stonden er toch weer 12 Pensionado's klaar voor het wekelijkse ritje. Har, John, Wil, Har, Geert, Piet, Hub, Lex, Jo, Wil, Henrie en Wil waren de deelnemers. Omdat het voor sommigen een pittig weekendje was geweest werd besloten om er een vlakke rit van te maken. De rit naar Grashoek, die enkele weken terug door de regen niet door was gegaan werd gekozen. Wil Nissen en Hub namen het voortouw en het ging richting St, Joost. Ze zetten er meteen goed de sokken in want het tempo was behoorlijk hoog. Natuurlijk kregen ze meteen van John op hun donder want dit is niet de bedoeling van de Pensionado's. Ietsje geminderd ging het verder richting Stuw in Linne, waarna Wil v. Montfort en Jo de kop over namen. Van deze twee zijn we ook gewend dat ze een aardig stukje kunnen fietsen, dus het tempo lag alweer behoorlijk hoog. John had er de handen vol aan om de groep rustig te houden maar gelukkig heeft ondertussen iedereen zo'n goede conditie dat er niemand in de problemen kwam. Via alweer een iets andere route dan eerder werd gereden, een sterk punt van de Pensionado's, kwamen we precies na twee en een half uur aan bij "De Grootte Peel". Zoals gebruikelijk werd dus hier een stop gemaakt en in het zonnetje lieten we ons de koffie en de vlaai alweer goed smaken. Na deze pauze ging het verder, maar Har v.d. Vorst stuurde ons nu via Kelpen richting Grathem. We kregen nog gezelschap van een fietser met een ligfiets, die netjes bij ons aansloot. Het bleek ook een oudere rijder te zijn, maar liefst 71 jaar. Hij deed aan lange afstand fietsen. Zo had hij al twee keer Parijs-Brest-Parijs gereden, een tocht van 1200 km. die binnen 80 uur moet worden volbracht. Dit was hem beide keren gelukt. Verder had hij al 3 keer de Elfstedentocht gedaan, maar dan echt op de schaats. Ook Santiago had hij al gereden, dus met recht een krasse heer. De Pensionado's besloten om als afsluiting toch nog maar eventjes op St. Joost aan te gaan. Door het hoge tempo hadden ze wat meer speling dus met 9 personen werd bij Paula buiten in het zonnetje nog eventjes naverteld. We moeten er echter voor waken dat het niet iedere week alweer sneller gaat. De bedoeling van de Pensionado's is om in een rustig tempo de kilometers te maken. Ook al heeft iedereen op het ogenblik een bereconditie, het hoeft daarom echt niet harder te gaan.

Het Fluitend Hert

EIFELTRIP 2014 PHILIPPSHEIM

DONDERDAG 29 MEI

DAUFENBACH-ZEMMER

Na een voorspoedige reis waren we om kwart over tien in Philippsheim. Hier wachtte echter een teleurstelling. We konden pas om 3 uur beschikken over de kamers en er was ook geen plekje om ons om te kleden. We kregen zelfs geen koffie om mee te starten. Dus werd de openlucht maar gebruikt als kleedhokje en naast de auto's werden de fietskleden aangetrokken. Het weer werkte wel voortreffelijk mee, een lekker zonnetje, geen wind en niet te warm. Om 11 uur waren we startklaar en vertrokken voor de eerste rit. Meteen een lekkere klim van een kleine 5 km., gelukkig niet al te steil.

Ideaal om lekker warm te draaien. Hierna kregen we een afdaling over zeer slechte weg en jawel hoor, Leon reed lek. Binnen 10 km. al het eerste pechgeval. Dit werd vakkundig opgelost en toen besloten we maar, na pas 10 km. gefietst te hebben, meteen het terras op te zoeken. Geweldige cappuccino en een heerlijk stuk taart. De toon was gezet, het genieten stond voorop. Na deze pauze moesten we de weg langs de Kyll nemen maar we kozen de verkeerde kant. Dit was een zeer slechte weg en na een tijdje wilden we zelfs omdraaien. Een plaatselijke wandelaar vertelde ons dat even verderop een bruggetje was en dus reden we door. Toen we inderdaad het bruggetje gevonden hadden staken we over naar de goede kant, maar de weg was hier niet veel beter. Vanaf Daufenbach begon het echte genieten. Geweldige hellingen, lange afdalingen en prima wegen met een prachtig landschap. Zo werden de kilometers snel onder de wieltjes doorgedraaid en zonder een centje pijn kon iedereen probleemloos volgen. Nergens moesten we het kleinste blad steken, dus het was heel goed te doen. Om half vier kwamen we, na 75 geweldige kilometers, weer aan bij het hotel in Philippsheim. De fietsen werden weggezet, iedereen onder de douche, en toen klaarmaken voor het diner. Dit smaakte voortreffelijk en hierna volgden er aan de bar nog enkele "Bitburger". Rond half elf zochten we ons bed op want we moesten morgen fit zijn voor de koninginnenrit.

VRIJDAG 30 MEI

PHILIPPSHEIM-VIANDEN

Voor vandaag stond de koninginnenrit gepland. We wilden, via een behoorlijke omweg, Jean en Maria een bezoekje brengen in Vianden. Na het voortreffelijke ontbijt stonden we om 10 uur allemaal klaar. Wel behoorlijk ingepakt want het was nog frisjes. Enkelen hadden zelfs de volledige winteruitrusting aangetrokken. Vol goede moed gingen we op weg. De eerste kilometers gingen prima maar de afslag naar het vliegveld in Röhl hebben we gemist. Omdat de routes goed waren voorbereid en er zelfs een kaartje aanwezig was werd, via een klein omweggetje, de juiste route weer opgepikt. Het was behoorlijk pittig vandaag. Er waren steile hellingen, lange hellingen en ook een paar steile, lange hellingen. Maar goed getraind als we waren ging het allemaal goed. Al keken sommigen af en toe toch wel een beetje boos naar John die dit allemaal voor hen had uitgedokterd. De laatste 30 km. voor Vianden waren behoorlijk pittig. Verschillende hellingen van ruim boven de 15 % kregen we te verhapstukken zodat we, na 85 km, met al ruim 1700 hoogtemeters, pas om 2 uur aankwamen bij Jean en Maria in Vianden. Jean was niet aanwezig en ondanks dat de keuken al gesloten was zorgde Maria toch nog voor een lekkere lunch. De "Strammer Max" was voortreffelijk en het zonnetje begon zowaar te schijnen. Na deze werverdiende rustpauze werd het tweede deel gestart. We zouden nog maar 8 hellingen krijgen, waarvan 2 echt pittig, volgens John. Maar hij heeft ons wel vaker iets voorgespiegeld wat niet uit bleek te komen. Het begin liep lekker en we schoten goed op. Maar toen kwam de Wolfsbergerberg. Wat een pokkeding. Ruim 4 km. lang en nergens onder de 15 % met uitschieters tot 20 %. Natuurlijk werd hier het kaf van het koren gescheiden. Leon was in zijn element maar achteraan moesten John, Hub en André alle zeilen bijzetten. De kleinste versnellingen werden aangesproken en zo lukte het toch om boven te komen. Na deze zware beproeving werd het gelukkig wat gemakkelijker maar nu liet de G.P.S. ons in de steek. Net zoals enkele jaren geleden in Clervaux stuurde hij ons nu ook weer een veldweg in. Door de ervaring van toen wijs geworden draaiden we meteen om maar hierdoor kregen we wel weer wat extra kilometers. De rest van de rit verliep voorspoedig en zo kwamen we na ruim 145 km. weer aan in Philippsheim. Ruim 2700 hoogtemeters en dik 7 uur op de fiets. Geen slechte prestatie, zullen we maar zeggen. Het avondeten was weer geweldig en de Bitburger smaakte extra lekker, zodat we rond half elf weer tevreden ons bedje opzochten.

ZATERDAG 31 MEI

MOEZEL

Een heerlijk zonnetje 's morgens. Eindelijk. Dat gaf de burger moed. Na het alweer voortreffelijke ontbijt stonden we om kwart voor tien klaar voor een rit van 100 km. Maar de heren en dame vertrouwden John niet meer zo, dus rekenden ze op allerlei verrassingen. En gelijk kregen ze. Het begon al meteen bij de eerste kilometers. John kreeg zijn G.P.S. niet goed ingesteld zodat er een afslag werd gemist. Dit betekende een klim van ruim 2 km. aan 10 & extra, want boven merkten we dat we fout zaten. Dus omdraaien en weer terug. In Dudeldorf werd nu de juiste afslag genomen en hierna kregen we een prachtige route richting Moezel. Geweldige wegen en een fantastische natuur. Na anderhalf uur heerlijk fietsen bereikten we de Moezel. Natuurlijk werd er gestopt om een foto te maken en hierna vervolgden we onze weg over de Moselradweg. Een fietspad vlak langs de Moezel tussen de wijndruiven door. Wel veel draaien en keren dus het gemiddelde was weg, maar wie geeft daar wat om op zo'n prachtige rit. In Schweich maakten we de tussenstop en alweer kwam de "Strammer Max" op tafel. Na ruim een uur lekker in het zonnetje te hebben gezeten moesten we toch weer verder. Een geweldig mooie weg langs de Kyll richting Kordel stond op het programma. Vlak achter de plaats Kordel toverde John weer een verrassing uit de hoge hoed. Bij de afslag Ittel klonk het bekende commando "Rechts". Een klim van ruim 4 km., nergens onder de 10 % met alweer stukken van ruim 18 %. Hoe verzint hij het toch. Boven kregen we meteen scherp links een lange afdaling en toen kwamen we weer op de hoofdweg uit, een paar honderd meter van de plek waar we aan de beklimming waren begonnen. Leon vond het natuurlijk prachtig maar John had toch diep in de reserves moeten tasten om boven te komen. Eigen schuld, Dikke bult, zeker als je zelf weet dat het helemaal niet nodig is. Het sap was hierna toch wel een beetje uit de kuiten weggevoerd en in een iets rustiger tempo ging het nu richting Sölm. Hier kregen we van een plaatselijke bewoner het advies richting Speicher Bahnhof te gaan. Een geweldige afdaling, maar zoals gewoonlijk moesten we hierna ook weer omhoog. Dezelfde slotklim als gisteren alleen liep het vandaag wat beter. Zo kwamen we na 110 km. met alweer ruim 1400 hoogtemeters aan in Philippsheim. Een lekker ritje om de stijve spieren wat los te schudden na de zware rit van vrijdag. Na het lekkere diner werd het aan de bar nog even gezellig. Als afsluiting werden er weer enkele Bitburger soldaat gemaakt. Verder werd er ook nog Erdinger gedronken en als klap op de vuurpijl kwam de "Obsler" op tafel. Ideaal om te zorgen voor een goede nachtrust.

ZONDAG 1 JUNI

ZEMMER-HÜTTINGEN A.D. KYLL

Voor deze laatste dag stond er een korter ritje op het programma. Na het ontbijt werden eerst de koffers gepakt en toen afgerekend. Om half elf waren we klaar voor het vertrek. John had beloofd dat het niet zo zwaar zou worden, maar niemand geloofde hem nog. De klim naar Speicher zorgde ervoor dat de stramme spieren weer goed los kwamen. Het zonnetje scheen lekker en er werd in een rustig tempo gereden. Via Ohrenhofen en Zemmer ging het naar Daufenbach. Hier kregen we weer het fietspad langs het spoor en de Kyll en zo kwamen we uit in Auw a/d Kyll. Iedereen was ervoor om weer te stoppen bij het Pharrerhaus en we lieten ons de koffie en de taart alweer goed smaken. Maar hierna was het uit met de pret. De weg naar Idenheim liep alweer flink omhoog en was weer ruim 4 km. lang. Hierna kwam er een afdaling naar Dahlem en toen weer pittig omhoog. John kreeg verschillende boze blikken toegeworpen maar voor deze klimmetjes waren we toch gekomen. In Sölm alweer pittig omhoog door het dorp. Nu namen we de goede route naar Röhl en van hieruit naar Hüttingen a/d Kyll, een geweldige afdaling. Maar in de Eifel is een ding zeker, als je een mooie afdaling krijgt kun je er vergif op nemen dat er hierna weer een pittige klim komt. Dit was nu natuurlijk ook weer het geval. John koos niet voor de gemakkelijke, vlakke route langs de Kyll maar stuurde zijn manschappen richting Gondorf. De laatste klim van dit Eifelweekend, maar zeer zeker niet de minste. Alle zeilen moesten alweer bijgezet worden en ouderwets kreunend kwam het Hijgend Hert boven. Missie geslaagd, zullen we maar zeggen. Als toetje kregen we nog een mooie afdaling naar Philippsheim en na 50 km. met alweer ruim 850 hoogtemeters kwam er een eind aan ons fietsweekend. Vlug alles inladen en toen naar huis. Door enkele files duurde het wat langer maar om 5

uur was toch iedereen thuis. Volgend jaar zullen we zeer zeker weer zo'n trip plannen., want dit was weer prima bevallen.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 31 MEI

SCHIEFERSBERG-GRIJZEGRUBBEN

Aan het vertrek 9 pedaalridders te weten Jo Storms , Paul Steskens , Roger Deckers , Fred Stoffels , Wil van Montfort , Cor vd. Varst , Har Valkenburg , Henk Swillens en Chris Hannen.

Gezien het aantal plankers, 3 stuks, was er niemand bang voor deze etappe tot een goed einde te brengen. In de buik van het peloton wist niemand hoe de windrichting stond, zo trouw bleven de plankers op kop. Zo heel af en toe kwam er een kreet vanuit de groep temporiseren en hier werd ook gehoor aan gegeven. Tot aan de Schiefersberg was nog alles compleet, onze Cor koos hier eieren voor zijn geld en vervolgde hier jammer genoeg zijn eigen koers. Van Ulestraten, naar Valkenburg richting Hulsberg. Hier kreeg onze jongste bediende (Paul) een wel heel charmante Engelstalige renster op zijn vizier, alleen vergat hij indruk op haar te maken en bleef hij in de buik van het peloton fladderen.

Vanuit Oirsbeek had Paul nog een verrassing, richting Klein Doenrade een kort venijnig klimmetje met veel bladeren op het wegdek waar Jo verschillende keren aan het doorslippen was met zijn gladde achterbandjes.

Nadat Jo had besloten niet mee te draaien over de neutrale weg ging het spel op de wagen, het tellertje kwam niet meer onder de 35 km. En in een zucht zaten we in Kingswood. Hier werd nog een extra lus gedraaid door Mariahoop en bij Stefanie werd nog door de harde kern een pint gedronken. Met een tocht van 90 km achter de kiezen is dit wel aan te bevelen.

Groet.

Le grand plateau

DONDERDAG 29 MEI

BEDEVAARTROUTE WITTEM

Aan het depart om 8:45 van Suister zijde, en ik hoop dat ik compleet ben (degenen die er wel bij waren en niet genoemd zijn, svp aanvullen, en degenen die genoemd zijn en er niet waren dit svp ook laten weten om de klassementen niet te vervuilen!!):

Paul S., Roger D., Fred K., Fred S., Har F., Bart R., Erwin K., Wil v. M., Roy v. M.(?), Jo S., Jan S. en Michiel P. die de complete rit wilden rijden, en Henk S. en Chris H. die bij vertrek aangaven bij Valkenburg af te draaien vanwege andere verplichtingen in de middag.

De opkomst vanuit Montfort viel dit jaar een beetje mager uit: Rick M, Geert J., Geert C. (?) en Arthur B. waren de voorop rijders. Later hebben we nog een tijdje gezelschap gehad van Hein, die echter ook weer voortijdig is afgedraaid.

Gezamenlijk vertrokken richting Geulle, alwaar de plaatselijke hellingen ras door eenieder beklommen werden. Hierna door naar Amby van waaruit door het veld de klim naar Berg en Terblijt genomen werd.

Chris en Henk zijn hier ergens afgedraaid.

Via via de afzink naar Valkenburg en door Schin op Geul koers naar Wittem. Hier wederom de goede

volgorde: eerst de Gulpenerberg, dan pauzeren. Nadat de goden in de kapel in Wittem gunstig gestemd waren voor de terugreis, werd deze snel gestart. Richting Eys weer even warm trappen en dan richting Mingersberg. Deze langste klim van de dag is ook goed verteerd door iedereen. Vanaf hier een heel stuk omlaag, maar langzaam draaiden we tegen de wind in. Via Hoensbroek terug over de Zandberg en langzaam werden de kilometers een beetje merkbaar. In het laatste stukje werd de wind goed voelbaar: vanuit Saeffelen naar Waldfeucht moest op de lange glooiing zelfs goed doorgetrapt worden om de snelheid er een beetje in te houden. Montfort werd uiteindelijk via Maria Hoop bereikt, alwaar Suist en FGVTT afscheid namen van elkaar. In Sint Joost/Hingen is de Suist groep vervolgens met 115 km op het klokje ook ontbonden. Verdere bijzonderheden zijn er niet te vermelden - lekker gefietst!

Fred

MAANDAG 26 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

PANNESHOPP-GANGELT

Code GEEL, volgens Piet Paulusma. Het zou behoorlijk nat gaan worden. Toch waren er nog 10 dappere Pensionado's aanwezig voor deze alweer 18de rit van dit seizoen. Wil, Har, Har, Piet, Geert, Hub, Jo, Sef, Lex en John waren de mensen die zich niet lieten afschrikken door een voorspeld regenbuitje. Er werd gekozen voor een ritje dat af zou hangen van de kleur van de lucht. Als een volleerd meteoroloog nam Sef de leiding op zich. Met een oog gericht op het wolkendek stuurde hij ons richting Saeffelen. Hier vielen nog wel enkele druppeltjes maar dat mocht geen naam hebben. Hoe hij het deed is ons een raadsel maar volgens John reed hij steeds richting de buien. Toch wist hij steeds net op tijd af te buigen en we hielden het warempel droog. Via de voor Sef karakteristieke binnenweggetjes kwamen we op plaatsen waar we nog nooit waren geweest. Dit is de grote charme van het rijden bij de Pensionado's. Je weet nooit waar je terecht komt en iedere week komen we op nieuwe plaatsen. Uiteindelijk kwamen we, via Panneshopp, uit in Rimburch en van hieruit ging het richting Schinveld. John wist een stopplaats in Hohenbusch maar die schijnt zo goedkoop te zijn geweest dat ze nu voorgoed gesloten is. Jammer, maar voor Sef geen punt. Via het natuurgebied langs de Rode Beek stuurde hij ons richting Gangelt. De runderen keken nog wel eventjes verbaasd op maar gelukkig gingen ze op tijd aan de kant. Omdat we nog wat weinig kilometers op de klok hadden gingen we via een omweg zodat we bij Hamacher aankwamen met toch ruim 60 km. op de teller. De serveerster had weer eens ander kleurtje haren maar het gebak was zoals vanouds heerlijk. Onder het genot van de taart en de koffie kwamen de verhalen weer goed los. Maar toch kregen we toen ook ons deel van de regen. Het begon te druppelen maar gelukkig werd het scherm uitgedraaid zodat we toch nog droog ons gebak soldaat konden maken. Na de welverdiende pauze werd de thuisreis aanvaard. Het geluk was blijkbaar op want net buiten Gangelt begon het te regenen. De regenjasjes kwamen te voorschijn en er werd besloten om rechtstreeks naar huis te rijden waar we, met 80 km. op de teller, na een leuke rit nat aankwamen. Fiets poetsen en dan is het leed weer geleden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 24 MEI 2014

Een mooie dag voor deelnemer Jo V, want hij vierde vandaag zijn zoveelste verjaardag. Maar ook Har V had deze week een jaarring erbij gekregen dus met deze feestvarkens waren de versnaperingen achteraf vrij goedkoop. Maar eerst moest er gefietst worden. Fred, Roger, Jan S, Jan L. Wil van M en Roy, Har F, Jo V, Jo S, Michel, Michiel, Leon, Cor, Annie, Henrie en Henk waren de dapperen die de wind trotseerden, want waaien deed het en vooralsnog pal op de neus. Wil en Leon nestelden zich op kop en zo ging het snel richting Maaseik. Daar werden de knooppunten opgepakt en snelden we via Heppeneert richting de bossages achter Maaseik en Niel -bij - As. Prachtige route maar met zo'n grote groep en met ons tempo niet altijd even veilig en het constante draaien en keren en ook het steeds weer optrekken zorgde voor de nodige onrust in de groep, maar gelukkig ging het allemaal goed. Afslag 56 misten we in eerste instantie maar in tweede instantie lukte het wél en zo reden we uiteindelijk over de dijk naar Maaseik. Hier ging het tempo serieus omhoog, zodanig zelfs dat hier en daar geen versnellingen meer over waren. De protesten van achteruit waren niet van de lucht maar vooraan landden deze verzoeken toch niet zo goed waardoor het tempo toch steeds maar weer werd opgevoerd. Dit is niet de eerste en waarschijnlijk ook niet de laatste keer, maar uiteindelijk ging het gas er dan toch af en konden we enigszins herstellen voor de brug in Echt. Daar wilden ze het nog eens weten en in gestrekte galop ging het bergop. Daarna gingen links en rechts toch mensen naar huis maar er bleven er genoeg over om nog even gezellig bij Paula op het terras te ploffen. Daar speelde de st Jooster band Deraan Deraan niet onverdienstelijk enkele nummers van Jansse Bagge en ook Spider Murghy Gang en Die Eisbären waren te horen in een lekker beat. Ondertussen werden de rondjes van de feestvarkens soldaat gemaakt terwijl Fred en Roger nog even terugkoppelden over hun Luxemburgtrip en bezoek aan de Canyon fabriek in Koblenz. Dit alles in een lekker zonnetje en op een lekker druk terras, al met al niet verkeerd dus. Daarna helaas afrekenen en naar de douches.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 22 MEI

7 HEUVELEN SCHINVELD

Vandaag geen route voor zoonabbidders. Aan het vertrek 8 atleten uit het peloton, Ralf B, Roger D. Sef L. Bart R. Fred S. Jo S. Har V. en Chris H. Iedereen had gekeken naar de buienradar en de route zou naar alle waarschijnlijkheid de buien vermijden. We hebben inderdaad nog een minuutje extra gewacht op Jo V. (voor de eieren) maar aan de horizon kwam niemand meer uit St. Joost. In volle galop naar de neutraleweg met de wind op de neus, spijtig genoeg zij Har V. ik ga mijn eigen koers maken en draaide richting Posterholt. Net aan het begin van de neutraleweg haalden we Bonenstro uit Susteren in en deze bleef kleven tot in Schinveld. Bij het afdraaien van de neutraleweg klonk uit het achterwiel bij Chris een harde knal, een flinke Jaap in de achterband, dit varkentje werd snel geklaard. De kortste weg werd genomen naar de 7 heuvelen door Schinveld richting Brunssum, de klimmers gingen voor de denkbeeldige punten en draaiden alles uit de kast, of het spannend is geweest kan ik helaas niet vertellen, het gezichtsveld was voor mij te gering. Aan het stoplicht werd op iedereen geduldig gewacht, en van hieruit werd gekozen voor de mooie route van Roger D. van hieraf werd bij iedereen de grote molen gelegd, het leek wel een ploegentijdrit. Maar met dit tempo bleven we de buien en de windstoten ver voor. Jo S. nam de korste weg naar Susteren, Zef L. naar de Boesj en wij kachelden door richting het Hingen.

In Peij werd al eens gekeken op de fiets klokjes ieder was tevreden en voldaan.
Net voor de buien thuis.

Vriendelijke groeten.

Le Grand Plateau.

MAANDAG 19 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MERBECK-LOVENICH

Het was zomer, en dat was dus ook te zien aan de opkomst. Maar liefst 16 ridders gaven acte de Presence. De grootste verrassing was de benjamin van Suist, Paul Steskens. Hij had extra een dag vrij genomen om eens een keer met de oudjes mee te fietsen. Door zijn aanwezigheid is wel de gemiddelde leeftijd een flink stuk gedaald. Speciaal voor Jan hadden we de rit naar de bakker in Lovenich op het programma staan want hij wilde voor zijn vakantie toch hier nog eventjes op bezoek. Hub kreeg de leiding in handen en stuurde ons richting Vlodrop. Wil, net terug van vakantie, nam natuurlijk de kop weer in en het duurde dan ook niet lang of hij kreeg te horen dat het te hard ging. Hierna temperde hij en kon iedereen goed volgen. Het klimmetje door het bos in Birgelen werd door iedereen in zijn eigen tempo genomen. Wel kon je goed merken dat sommige mensen die de Grenslandklassieker gereden hadden nog zware benen hadden. Dit gold echter niet voor Sef die gisteren zelfs de 215 km. had gereden. Hier was vandaag niets van te merken, wat een klaskbak. De route was weer prachtig. Mooie natuur en heel rustige wegen. Welke plaatsen we allemaal aangedaan hebben is teveel om op te noemen maar Hub stuurde ons trefzeker door het Duitse land. Op een gegeven moment kon Lex een gat in de weg niet ontwijken en hierdoor reed hij lek. Toen we stilstonden merkten we pas hoe warm het was. Er kwam zowaar zweet te voorschijn. Met assistentie van Har, Wil en Henrie werd het klusje geklaard en konden we verder. Even later werd er nog eens gestopt omdat de buitenband niet helemaal goed zat maar hierna liep alles perfect. Zo kwamen we na 70 km. aan bij de bakker waar we netjes om de beurt onze bestelling plaatsten. 4 Suisters kochten zelfs samen een lekkere vlaai en deze werd mooi opgediend op bordjes met bestek. Wat wil een mens nog meer? Binnen was het te warm dus werd de lekkernij buiten soldaat gemaakt. Een mooi gezicht, allemaal die Suisters naast elkaar op het stoepje. Om een uur waren we weer startklaar en omdat Wil graag om half drie thuis wilde zijn, werd er even overleg gepleegd. Wil Nissen en Hub bedachten een kortere route en alsof ze door hun ploegleiders ingeseind werden, zo gepland werd er gereden. Het tempo lag nu wat hoger maar iedereen was warmgereden zodat dit geen probleem was. Precies om kwart over twee kwamen we, met 110 km. op de klok, weer aan in Montfort zodat Wil nog ruim op tijd thuis kon zijn. Een kleine delegatie nam nog even plaats op het terras bij Terry aan de kerk en hier kwam zowaar alweer vlaai op tafel. Een heerlijke dag en iedereen tevreden, zo moet het toch!

Het Fluitend Hert

Korte beschrijving van het weekend L'burg: we waren onder ons tweeën, Roger en Fred, overigens beiden zonder Marmotte 2014 ambities! Na een kort bezoek aan de Canyon vestiging in Koblenz naar Vianden gereden. Bij aankomst bij het hotel verwelkomd door Jean en Maria. Hier is niets veranderd - huisvesting en eten waren weer voortreffelijk, en Jean vertelt nog altijd schuine moppen.

Rond 14:30 vertrokken voor een route Echternach. Vanwege onwennigheden met Garmin, is de eerste route van ca 75 km een beetje uitgelopen naar 95, met de nodige beklimmingen. Even na

achten waren we terug en konden aanschuiven aan het diner.

Zaterdag hebben we een route van 135 km van de JNC 2013 gereden. Geweldig mooie, maar ook zware tocht. Na terugkomst in Vianden hadden we oorspronkelijk gedacht nog 30 km extra te doen (de 165 km uitvoering), maar we waren dusdanig vermoeid dat we hiervan afgezien hebben.

Zondag ochtend nog een ronde van 60 km (Mont Nicholas) gereden waarna, na douchen en een lunch de thuisreis aanvaard.

Samenvattend: we hebben een geweldig mooi weekend gehad, fantastisch weer, mooie routes en zoals vanouds een leuke lokatie.

We kunnen alleen maar voor de fietsers naar Philipshem hopen dat ze soortgelijk weer hebben!

Fred

ZONDAG 18 MEI

GRENSLANDKLASSIEKER

Akelig vroeg, om half acht, stonden 11 rijders klaar voor deze pittige klus. Het was nog wat frisjes en daarom hadden de meesten toch maar armstukken aangetrokken. Dit bleek echter de verkeerde keuze want al heel snel moest alles weer uitgetrokken worden en dan heb je dus extra bagage. In Spaubeek pikten we de route op en in een lekker tempo, natuurlijk aangegeven door Leon, werd koers gezet naar Valkenburg. De aanloop gaf al enkele onbekende klimmetjes zodat we vol verwachting waren voor de rest van de route. In Valkenburg mochten we de Cauberg opgaan, altijd een pittige klim. Hier ontspoon zich het eerste gevecht, natuurlijk niet voor de eerste plaats want dat is bij Suist wel duidelijk. Vandaag werd er een bittere strijd uitgevochten om niet de rode lantaarn te moeten dragen. Normaal is dit een voorrecht van John maar vandaag leverde hij verwoede strijd om enkele andere Suisters te verslaan. Het lukte hem zowaar om enkele keren niet als laatste boven te komen maar hiervoor moest er wel weer ouderwets gekreund worden. De meeste keren kwam hij echter op zijn vertrouwde stekkie boven waar door de groep netjes op hem werd gewacht. Johan en Chris zouden tot Valkenburg meerijden maar het beviel hen zo goed dat ze er nog een stukje aanplakten. In Banholt namen we afscheid van deze twee kleppers en met 9 ging het verder. We kregen alweer verschillende heel leuke, nieuwe stukken voor de wielen zodat het een lust was om hier vandaag te fietsen. Met de drukte viel het reuze mee en het tempo werd mooi in de hand gehouden. De Camerig werd dit keer op een heel andere manier beklommen. Vanuit Mechelen via allerlei "kruip-door, sluip-door" weggetjes, die toch heel goed waren te berijden, bereikten we Buitenlust waar we de oude vertrouwde route weer konden oppikken. Omdat het zo'n prachtig weer was besloten de mannen en een vrouw om in Vijlen, op het vertrouwde adres, een koffiestop te maken. Henk wilde vroeg thuis zijn en hij besloot om alleen door te rijden. De acht overgebleven rijders zochten een plekje in het zonnetje en ze lieten zich de vlaai goed smaken. Er zijn vervelender dingen in het leven zullen we maar zeggen. Jan stelde nog eventjes de derailleur van Piet goed af want hij kon niet naar het kleinste blad schakelen. Dat dit niet zo'n probleem was blijkt uit het feit dat hij overal goed boven kwam. Beresterk zullen we maar zeggen. Het opstappen was eventjes moeilijk want we zaten er werkelijk heerlijk. Na de pauze kregen we nog 3 hellingen, vanuit Nijswijler de Kruisberg op, vanuit Eys naar Mingersberg en als toetje de Vrakelberg. Wat een pokkeding is dat toch. Piet was blij dat hij nu wel klein kon schakelen want op het middenblad hier omhoog is alleen voor de echte klimgeiten. Hierna ging het steeds gemakkelijker. Leon hield het tempo mooi strak en zo bereikten we om kwart voor twee alweer het Hingen. Bij Stephanie op het terras was het vandaag goed toeven zodat de afsluiting dit keer wat langer duurde, maar met dat heerlijke weer was dat geen bezwaar. Al met al, een behoorlijk pittige route, 140 km., ruim 1300 hoogtemeters en toch geweldig genoten. Wat kan het leven van een fietser toch mooi zijn.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 17 MEI

ROSENTHAL

Eindelijk zomer. Heerlijk zonnetje en bijna geen wind, wat wil een fietser nog meer. Ondanks dat er verschillende grote kleppers een weekendje Luxemburg hadden gepland en Har v.d. Vorst weer eens op vakantie was waren er toch maar weer 15 ridders present. Er werd rustig begonnen en met een gangetje van net onder de 30 werd er tegen de wind in richting Montfort gereden. De afwisselingen verliepen prima en de stemming zat er goed in. Net voor het Reutje was het echter alweer mis. Jan Laugs had voor de zoveelste keer lek. Werkelijk om moedeloos van te worden. Met hulp van Har werd het bandje verwisseld maar de nieuwe binnenband bleek te groot. Toch maar opgepompt en Jan besloot om rechtstreeks naar Peter Fincken te gaan om dit euvel voorgoed op te laten lossen. Bij Peter monterden ze een nieuw velgint en met een nieuw binnenbandje kon Jan weer vertrekken. Zo heeft hij toch nog een kleine 60 km. gefietst, nu zonder problemen. Hopelijk is het nu opgelost en kan hij normaal meedraaien. De rest reed na dit oponthoud verder en met steeds wisselende kopmannen ging het rap richting Rosenthal. Hierna namen Leon en Ton de koppositie over. Ton had 5 weken niet gefietst, zei hij maar of dit wel zuivere koffie is betwijfel ik. Hij verzwakte namelijk geen moment en bleef constant een hoog tempo aanhouden. Zo bereikten we zeer snel Leifahrt waar Ton eindelijk het stokje overgaf. Leon bleef natuurlijk vooraan want voordat we deze klepper moe krijgen moet er toch veel gebeuren. Zo reden we met hetzelfde tempo door maar tenslotte moest Ton toch de tol betalen voor zijn vele kopwerk. Natuurlijk werd er getemperd en in een iets rustiger tempo ging het richting St. Joost waar we bij Paula op het terras de rit nog eens bespraken. Heerlijk in het warme zonnetje met een lekker drankje, dat is nog eens echt genieten. Ook kwam de rit van morgen, de Grenslandklassieker, ter sprake. Het schijnt dat er een flink aantal Suisters van plan zijn om deze trip te gaan maken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 15 MEI

GANGELT

Eindelijk weer eens droog weer. Hoogstwaarschijnlijk hadden sommige ridders nog geen vertrouwen in de weersvoorspellers want er waren maar 12 ridders present. Andere jaren waren we hier heel blij mee maar de laatste tijd zijn we toch wel wat meer gewend. Roger, Fred, Wil v. M., Annie, John, Har F., Jo S., Ralf, Cor, Henrie, Erwin en Chris waren de matadores die aan de meet stonden. Om de groep te splitsen waren er wat weinig deelnemers dus er werd besloten om in een groep te rijden. In de beginfase werd het ouderwetse wisselen zelfs in praktijk gebracht en warempel, het lukte ook nog. Maar toen in Koningsbosch de grote kleppers voor aan het front verschenen was dit niet meer nodig. Net zoals bij de Pensionado's ging Wil nu ook bijna niet meer van kop af. Wel hield hij het tempo perfect rond de 30, dus het kan wel. Iedereen kon prima mee en de klimmetjes, wel niet zo steil, werden dan ook mooi als groep genomen. Zo werden de kilometers gezellig kletsend afgelegd in perfecte weersomstandigheden. John stuurde de groep niet door Sittard maar koos voor de optie Hillensberg. Dit ging prima en, na Henrie in Nieuwstadt en Jo in Susteren afgeleverd te hebben kwamen we ruim binnen de 2 uur weer terug op het Hingen. Iedereen had goede zin en was het volledig eens met de leus van John: "LEKKER GEFIETST". Gelukkig dit keer zonder valpartijen want

de laatste tijd is het toch verschillende keren misgegaan.

Het komende weekend gaan er een aantal Suisters naar Vianden om wat extra klimkilometers te maken met het oog op de Marmotte. We wensen hen veel succes en de thuisblijvers kunnen ook hun hart ophalen aan de ritten op zaterdag en zondag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 12 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RUND UM HAUSEN

Wat een verschil met vorige week. Toen een heerlijk fietsweertje en nu echt herfst. Een harde wind, lage temperatuur en de buienradar voorspelde ook niet veel goeds. Toch waren er nog 11 dapperen aanwezig om 10 uur. Har, John, Wil, Piet, Hub, Sef, Jo S, Henk, Jan L, Lex en Annie. Omdat de buienradar aangaf dat rond 2 uur de buien echt zouden losbarsten werd er besloten om een ritje te maken rondom Echt, zodat we altijd, als het zou gaan beginnen, snel weer thuis konden komen. Eerst werd er koers gezet naar Maaseik, waarna we richting Thorn reden. Wil en Jo namen de honneurs waar en ze hielden zich zowaar netjes aan de snelheid zodat er gezellig in gesloten formatie kon worden gereden. Het ging voortreffelijk en met een schuin oog de wolken in de gaten houdend werd er gekozen voor de optie Grathem. Omdat het zo lekker ging nam Wil bij de Heelderpeel de afslag richting Horn en van hieruit naar Roermond. Het leek wel alsof ze bang waren om weer tegen de wind in te moeten maar eens moest het er toch van komen. Hub nam nu het heft in handen en stuurde richting Asselt, Boukoul en zo via Asenray richting Roermond. Voorbij de gevangenis ging het mis. Annie lette even niet goed op en ondanks de waarschuwingen van de frontlinie raakte ze een paaltje. Hierdoor maakte ze een flinke smak. Gelukkig bleef de schade beperkt tot wat blauwe plekken en kon ze haar weg vervolgen. De laatste tijd is het wel vaak prijs bij Suist. Eerst op de donderdag bij Stevensweert met Fred, Wil en Hub. Daarna bij de sluis alweer met Fred, vorige week Peter en nu Annie. Nu mag het wel weer ophouden. De zin was nu wel een beetje over en er werd besloten om via Melick en St. Odiliënberg naar huis te rijden, ook gezien het feit dat het richting half een liep. Wil stuurde ons nog door Linne en via de boerenbond reed een grote delegatie naar Paula war we onder het genot van een kopje koffie de voorvallen nog eens bespraken. Na enkele drankjes ging iedereen huiswaarts en rond half twee was iedereen thuis. Even later begon het inderdaad flink te regenen, dus buienradar had het dit keer wel bij het juiste eind. De beslissing om er een kort ritje van te maken was dit keer dus de juiste geweest en hopelijk komen de voorspellingen voor het komende weekend uit. Er wordt namelijk lekker voorjaarweer gemeld, dus las dit juist is kunnen we dan weer eens lekker in korte broek rondfietsen.

Het Fluitend Hert

,

ZATERDAG 10 MEI

Het was deze zaterdag werkelijk bar en boos. 's Morgens begon het te regenen, en niet zo'n klein beetje ook. Om half een, de geplande vertrektijd, viel het hemelwater met bakken uit de lucht dus ik neem aan dat er vandaag niemand is gaan fietsen. Als ik het mis heb en er is toch iemand zo dapper geweest om de weergoden te trotseren, horen we dat graag.

John

,

DONDERDAG 8 MEI

HERFST????

Het wil maar niet lukken op de donderdagen in Mei. Vandaag alweer royale plensbuien. het lijkt wel of we na het voortreffelijke voorjaar opeens zijn doorgeschooten naar de herfst. Of er mensen zijn die toch gefietst hebben zullen we nog wel horen.

Ja, ze waren er toch: 2 Suisters, Roger en Fred, die na deze avond in elk geval het abonnement op buienradar hebben opgezegd.

Omdat genoemde site vermeldde dat het vanaf 18:45 droog zou zijn waagden beiden het er op. Om 18:32 werd vertrokken voor de rit. Aangezien de route niet zo bekend was, is niet helemaal conform routeboek gereden, maar we hebben ons best gedaan.

Bij thuiskomst hadden we in elk geval ruim de afstand voor de donderdagavond er op zitten.

Laten we de positieve punten van de avondrit benadrukken:

- Roger zijn zadelpen maakte geen lawaai meer (bedankt Jan S)
- Fred zijn schoenen zijn redelijk waterdicht: wat er in liep kwam er niet meer uit
- Naast veel regen was er ook veel wind, waardoor het leek alsof we nat waren van het zweten
- We konden goed trainen in op kop rijden

Volgende week donderdag de herkansing op goed weer!

Fred

MAANDAG 5 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MALPIE-BUDEL

Wat een heerlijk weertje op deze Bevrijdingsdag. Dit was ook te zien aan de alweer geweldige opkomst. Maar liefst 15 rijders waren om 9 uur weer present voor deze langere rit. De "vaste" deelnemers, Har, John, Wil, Geert, Piet, Hub, Sef, Jo S. en Henk. Ook weer van de partij was Roger en, na een tijdje uit de running te zijn geweest, Jan Laugs. De "nieuwelingen" die dit jaar voor de eerste keer meereden waren: Leon Renet en Jo Vergoosen, Michiel Penders en de collega van Leon, André Kerff. John had zijn huiswerk gedaan en deelde aan verschillende mensen een briefje uit met daarop de route. Dat hij dit ook aan Wil v. Montfort gaf was een foutje want Wil hoefde nu nergens voor te wachten en kon de route blindelings rijden. Hij nam dan ook meteen weer de koppositie in en, vergezeld van Hub, werd er meteen de sokken in gezet. Een tempo van ruim boven de 30 was vandaag gebruikelijk. Waar zijn de tijden gebleven dat er bij de Pensionado's lekker rustig werd gereden? Omdat niemand problemen had met dit tempo werden de kilometers rap verwerkt. Af en toe lieten Har en John, als ze het te gortig vonden worden, een gaatje vallen en dan werd er vooraan meteen geminderd. Leon kwam zich nu ook vooraan melden en zoals bekend weet je het dan wel, maar John hield de grote kleppers goed in de hand zodat we mooi in een gesloten formatie de kilometers verslonden. Zo bereikten we via een prachtige route al spoedig alweer de Nederlandse Kempen waar de rustplaats was gepland in Strijp bij fietscafé "De Hospes". Heerlijk in het zonnetje

lieten we ons de vlaai goed smaken maar na een half uurtje moesten we toch alweer verder. Met tegenzin hesen we ons weer op ons ros en vervolgden we onze weg. De wind kwam nu van voren maar Wil, nu vergezeld van Henk, hield het tempo strak. Deze twee heren merken schijnbaar niet dat het waait. Omdat er achter deze kopmensen toch nog gezellig gekletst werd was duidelijk dat iedereen het naar zijn zin had. Zo bereikten we zonder problemen al even na 2 uur St. Joost waar we bij Paula op het kermisterras neerploften. Hier werd door enkelen ook nog een stukje vlaai soldaat gemaakt, maar dit mag wel na zo'n snelle rit. Dat de pensionado's nog steeds gekke streken niet schuwen bleek weldra. Toen Paula vroeg wie er met haar in de rups wilde bood Jan spontaan aan om haar te vergezellen. John en Jo wilden niet achterblijven en trokken ook de stoute schoenen aan en stapten ook in deze snelle attractie. Het was gezellig op het terras en zelfs Peter kwam nog even aansluiten. Hij had Annie naar het werk gebracht en dacht dat het in dit heerlijke weertje zeer zeker goed toeven was op het terras. Opeens kwamen we er toen achter wat de reden is van het geweldige rijden van Wil. Hij versprak zich en moest toen zijn geheim prijsgeven. Het blijkt dat hij rijdt op Biffie-worstjes, dus de verkoop van deze lekkernij zal zeer zeker een flinke boost gaan krijgen. Met tegenzin stonden we, na de vaste 3 consumpties, toch maar weer op en werd de thuisreis aanvaard. Volgende week is het vertrek alweer om 10 uur. Wat de route dan wordt zullen we nog wel bekijken maar het wordt toch weer eens tijd dat we bij de bakker in Lövenich op bezoek gaan, dus wie weet volgende week.

Het Fluitend Hert

1

ZATERDAG 3 MEI, MURPHY'S LAW

I proudly present the "Dirty Dozen" van vandaag: Henrie, Cor, Jan Sevriens, Roger, Fred, Leon, Lex, Peter, Har V, Henk, Jo en Michiel. Wat een dag zeg! Koud onderweg startte Roger al een heftige discussie met Cor en Henrie. Het kwam er op neer dat laatstgenoemden achterin moesten fietsen als ze toch geen kopwerk verrichtten. Argumenten over en weer tot op de Slek. Daarna keerde de rust weer. Ik hoop in elk geval dat de open dialoog niet leidt tot definitieve afmeldingen bij Suist. Jo stelde voor om Sittard te mijden en instemmend reden we via Nieuwstad, Millen naar Susterseel en zo de Hillensberg op. Dan via Doenrade naar Oirsbeek en dan via het centrum naar Amstenrade. Vlakbij het kasteel aldaar lagen plots van die smerige varkensruggen die het fietspad van de rijbaan scheidten. Achterin had Peter deze te laat in de gaten en reed er tegenaan. Hij raakte uit zijn evenwicht en week uit naar de rijbaan waar hij op de vluchtheuvel viel, net voor een stadsbus die de bocht vanaf het kasteel net aan het maken was. Flink geschrokken van het gebeurde konden we verder maar Peter kreeg gaandeweg toch teveel last van zijn heup en draaide ergens tussen Aalbeek en Hulsberg al richting Schimmert. Har besloot met hem mee te gaan omdat hij wellicht ook last had van zijn maag die hem al geruime tijd parten speelt. Wij vervolgden voorzichtig onze weg en bevonden ons vrij vlot op weg naar Geulle. Daar reed Jo lek dus het volgende oponthoud. Daarna weer verder, de Snijdersberg op. In de klim had Jo weer een afloper, weer achter en hij reed de klim op een lege achterband. Boven weer een bandje omleggen, in een lekker zonnetje, dat weer wel en ondanks alles was de moraal nog goed. Nu konden we ons opmaken voor het slotakkoord met een flinke tegenwind. Leon maalt daar niet om en geassisteerd door Roger en Henk ging het crescendo..... totdat bij Jan met een flinke knal een spaak de geest gaf. Tenminste dat dachten we, maar een nadere inspectie wees uit dat die spaak een stukje uit de naaf had gebroken, dus dat wordt weer sleutelen. Een geluk dat Jan een begenadigd mechaniker is die dat wel weet te verhelpen, maar dat zorgde weer voor het nodige oponthoud. Lex belde al met het thuisfront dat het wat later werd met die koffie en vlaai bij Paula voor 55 + ers bij de opening van de kermis aldaar. De rest ging gelukkig goed maar dit moest

uiteeraard geëvalueerd worden bij Steffanie. Michiel, Roger, Leon, Fred en Jo lieten alles nog eens de revue passeren alvorens ook zij besloten naar huis te gaan. Een rit om snel te vergeten. Tot slot vanaf deze plaats beterschap gewenst aan Peter en Har. We hopen dat de kwetsuren meevallen en dat de maagklachten van Har ook snel tot het verleden zullen horen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

DONDERDAG 1 MEI HOMMELHEIDE

18.30 UUR: De regen komt met bakken uit de lucht. Geen fietsen dus. Maar om 19.30 uur was het zowaar droog en dus trok Jo de stoute fietsschoenen aan om even uit te waaien. Het druppelde bij het vertrek alweer maar eenmaal omgekleed waagde hij het erop. In Montfort begon het echter al harder te regenen en in redelijk korte tijd waren de voetjes al kletsnat. Maar het deerde hem niet en na Vlodrop en Posterholt besloot Jo de hele route af te rijden. Dat kon net voor het donker. Zo gezegd zo gedaan. Zo richting Koningsbosch werd het zowaar droog maar bij Reijans begon het weer te druppelen. Helemaal voor het donker heeft hij het niet gehaald maar door de fietspaden was het toch veilig fietsen. Eenmaal thuis stond toch een kleine 50 km op de teller, drijfnat maar het is allemaal goed gegaan dus toch lekker getraind.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

DONDERDAG 1 MEI

HOMMELHEIDE

Om een uur vanmiddag zag ik de bui, letterlijk en figuurlijk, al hangen. Het werd langzaamaan steeds donkerder. Dus nam ik het besluit om snel om te kleden en in mijn eentje vanmiddag de geplande route te rijden. Voordeel van een Pensionado. Natuurlijk telt dit niet voor het aanwezigheidsklassement, maar ik heb toch maar mooi mijn kilometers kunnen maken. Om half vier was ik weer, helemaal droog, terug en even na 5 uur begon het te regenen. Hoogstwaarschijnlijk heeft niemand de stoute schoenen aangetrokken en is toch vertrokken om half zeven. Als dit het geval is geweest zal de betreffende persoon behoorlijk nat zijn geworden en zullen we zeer zeker horen of er iemand heeft gereden.

Het Fluitend Hert

,

MAANDAG 28 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

VOERSTREEK

De hele zondag buikpijn gehad van de spijt omdat we de verkeerde beslissing hadden genomen. Verder ook nog eens een Luik-Bastenaken-Luik die niet veel voorstelde. Het is dus duidelijk dat we voor de Pensionado's deze maandag kozen om de rit van zondag naar de Voerstreek nog eens over te doen. 12 rijders waren present. Hierbij ook Rog r, die zondag deze rit ook al had gemaakt. Verder waren Har en John, Wil v. M. en Wil N., Hub, Geert en Piet, Henk, Lex, Annie en Jo. Het weer was vandaag weer voortreffelijk, lekker temperatuurtje en bijna geen wind. Wil nam zoals gewoonlijk de kopplaats in en met een tempo van rond de 30 ging het, zoals Jo het zo goed omschrijft, in rechte lijn richting Withuis. Om de beurt kwam er een andere rijder Wil gezelschap houden en zo kwamen we in rap tempo aan bij de afslag naar links. Hier begon het klimwerk met een stuk vals plat naar St. Pietersvoeren. Omdat John de rit op zijn Tom-tom had staan werd nu doorgereden naar St. Maartensvoeren waar de afslag naar Ulvend meteen werd gevonden. Deze mooie klim werd door iedereen in zijn eigen tempo gedaan. Boven stond dit keer de supportersclub van John niet, deze zullen wel op zondag paraat hebben gestaan. In Ulvend wilden sommigen al aan de koffie maar dit was toch nog wat vroeg zodat we doorreden naar Gulpen. Hier werd op de markt gestopt bij de "Zwarte Ruiters", voor de meesten wel bekend. De koffie en de vlaai was weer voortreffelijk en na deze welverdiende rustpauze ging het verder. De Ingbergrub was ook geen probleem en zo reden we in het voor de Pensionado's bekende lekkere tempo huiswaarts door het prachtige Zuid-Limburgse land. Na Spaubeek moesten we Wil eventjes tot de orde roepen want hij hield toch wel erg consequent het tempo boven de 30. Natuurlijk werd er getemperd en werden de laatste kilometers in gesloten formatie afgelegd zodat we, na 115 kilometer, om kwart voor 3 weer aankwamen op het Hingen. Als we zien dat er op zondag over deze rit vier en een half uur is gedaan mogen we beslist niet mopperen want met een rustpauze in 4 uur en 3 kwartier is echt snel genoeg. Komende maandag staat de rit naar de Malpie op het programma. Een vlakke rit van 130 km. en daarom vertrekken we dan om 9 uur.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 27 APRIL, VOERSTREEK

Rectificatie: Ook een kennis van Jan Sevriens, bekend als d  kapper van Susteren  n benadigd Blues muzikant, heeft meegereden!

Eens even zien; John niet, Leon niet maar Michiel, Chris, Roger, Michel, Peter, Jo, Rick, Geert en Jos "de Schilder" uit Montfort, Bart en Jan Sevriens hadden er een goed oog in gehad wat het weer betrof. Het was al droog en de buien trokken, in tegenstelling tot ons, noordwaarts. Het eerste stuk was goed te navigeren want de eerste bocht linksom was in Visé. Daar was Chris al afgedraaid; had kennelijk andere plannen. Er was al stevig doorgetrapt ondanks de stevige bries op de neus, dus toen we de Voerstreek indraaiden en we van de ergste tegenwind verlost waren, voelde dat als een verlossing. De klimmetjes kwamen daarvoor echter in de plaats, dat wil zeggen als je die tenminste kunt vinden. Na een drietal vergeefse pogingen (lees verkeerde -, doodlopende - of grindwegen ingeslagen te hebben) vonden we de oplopende weg naar Ulvend dan toch nog. Daarna de afzink naar Slenaken en Slenaken uitrijdend rechtsaf naar Beutenaeken, Euverem en Gulpen waar de Ingbergrub op het program stond. Jo bemerkte dat hij hier vreemd genoeg bijna nooit is geweest; de klim zei hem niets, net als Ulvend trouwens, dus alleen al om tomtom-technische redenen een geslaagde rit. Daar kwam nog bij dat de zon zich steeds meer liet zien en dat de armstukken hier en daar opgeborgen konden worden. Denkend aan de thuisblijvers kregen we op die manier steeds meer moraal die ons dan ook gezwind over of door het Ravensbos heen hielp. Daarna via Schimmert bijna

de normale weg terug. Voor de grap opperde Roger geloof ik om nog even Sweykhuisen te doen. Prompt klonk het commando "rechts", waardoor dit werkelijkheid werd. Het werd echter Sweykhuisen "light" want bij de kerk linksaf en door Daniken naar Munstergeleen. Daar parallel langs het spoor en zo weer richting de normale route door Sittard. Bij de werkzaamheden aldaar konden we gelukkig wel doorfietsen en zo ging het gezwind richting Nieuwstad en zo over de Hei weer terug. Nog vóór 13.30 uur plaatsen Michiel, Michel, Roger, Jo en Peter de fietsen bij Steffanie om te evalueren. Omdat de zon zo goed haar best deed, hebben we haar inspanningen niet beschaamd en hebben daarom uiteraard op het terras plaatsgenomen. Eind goed al goed.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 26 APRIL

HORN-MAASEIK

Na de regenrit van afgelopen donderdag, die voor de rijders in de A-groep niet zo best was verlopen, stonden de matadores weer klaar met hun mooi gepoetste karretjes. Wat was er donderdag nu precies gebeurd? Het schijnt dat, door de regen en het gladde wegdek, Fred onderuitschoof. Hub en Wil v. M. konden hem niet meer ontwijken en daardoor vielen deze twee heren ook. Gelukkig bleef de lichamelijke schade beperkt tot enkele schaafwondjes en konden ze allemaal hun rit vervolgen. Vandaag waren we weer met een groot aantal. Maar liefst 19 rijders waren present om half twee. Even later sloot ook nog Jo Storms aan. Nieuweling voor vandaag was Rick Mehlkop die het ook weer eens bij Suist wilde proberen. Henk was de man van de route en hij mocht op kop plaatsnemen en het tempo bepalen. Verstandig als hij is bleef dit binnen de perken en met een gangetje van net boven de 30 ging het richting St. Odiliënberg. Hier weer het nieuwe fietspad en zo naar Linne voor de oversteek van de Maas. Door het drukke verkeer op de route en een tegemoetkomende auto ging het achter de stuw alweer mis. De koplopers moesten door de auto afremmen en de mensen achteraan, die het gat dat was ontstaan bij het oversteken van de stuw aan het dichtrijden waren, zagen dit te laat zodat het harmonica-effect ontstond. Fred was alweer de ongeluksvogel en hij kon Hub niet meer ontwijken waardoor hij voor de tweede keer deze week het asfalt kuste. Gelukkig ook nu weer alleen wat schaafwondjes, nu aan de andere kant, zodat we toch weer verder konden. Henk stuurde ons over de mooie binnenweggetjes door Horn, richting Baexem en zo naar Grathem. Nu kwamen Rick en Leon de kopplaatsen innemen en zoals dat meestal gaat wordt er dan wat harder gereden. John, die vandaag als een echte veldheer van achter uit alles in de smiezen hield, hierbij uitstekend geassisteerd door zijn twee luitenanten Jo en Har, die hem voortreffelijk uit de wind hielden, moest op een gegeven moment ingrijpen. Fluks stootte hij langs de groep naar voren en riep de twee snelheidsduivels tot de orde. Dit duurde een paar kilometer en toen begon het spelletje opnieuw, maar John was onverbiddelijk en ten tweede male liet hij zich zien aan het front. Nu wisten de kopmannen hoe de hazen liepen en vanaf nu bleef het tempo binnen de perken zodat de groep mooi compleet bleef. Via de Belgische knooppunten werd Maaseik bereikt en Henk stuurde ons nu over een iets andere route dan gepland, we reden nu namenlijk via Susteren en de Hei naar de Sleik. De weg naar de boerenbond werd weer gebruikt om de aanwezige adrenaline te verwerken want er kwam weer een tempoversnelling waarbij snelheden van dik boven de 40 werden bereikt. Gelukkig ging het allemaal goed en konden we, na precies 80 km., de rit gaan evalueren bij Stephanie. Hier stond de Oranjevlaai klaar en met een zeer sterk kopje koffie, waarvan de gaten in je sokken dichttrokken, werd deze versnapering verwerkt. Nog enkele afzakkertjes en zo werd er weer afgesloten. Hopelijk is het weer morgen zodanig dat we de geplande rit normaal kunnen laten doorgaan.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 24 APRIL

LINNERHEIDE-SUSTEREN

Vandaag hebben we dan toch de al lang voorspelde regen gekregen. Om half zeven hing boven het zuiden een donkere wolk. Of hierdoor sommige mensen zich hebben laten weerhouden om te komen, wie weet. Wel aan het vertrek stonden de echte bikkels, 14 in getal. Jo kwam nog eventjes kijken wie de dapperen waren. Zelf was hij wat laat vanuit zijn werk, anders was hij er vast en zeker bij geweest. De deelnemers van vandaag waren: Fred, Roger, Har F., Chris, Ton, John, Wil v. M., Bart, Roy, Henrie, Hub, Erwin, Jo S. en Jack Waayen. Waarlijk een select gezelschap. De route ging via Montfort naar St. Odiliënberg waar we het nieuwe fietspad namen. Hier begon het langzaam te druppelen. Te weinig om de rit af te breken maar wel genoeg om flink nat te worden. Chris zette zich hier weer op kop en meteen ging het tempo omhoog. Wel zodanig dat iedereen nog kon volgen, maar John zag de bui al hangen en hij besloot wijselijk om niet in de val te trappen. Een tempo van rond de 32 is voor hem genoeg. Jac Waayen bleef netjes bij John en de rest verkoos om het wiel van Chris te volgen. Waar zijn toch die mensen die ook rustig willen fietsen? Nu gaat iedereen met de snelle groep mee en dan maar klagen dat het zo hard gaat. Zelf schuld, dikke bult. In Linne was de weg opengeboken en John en Jac sloten aan bij de kopgroep. John besloot om naar rechts te gaan en zo weer op de geplande route uit te komen. Jac en Erwin vergezelden hem. De rest hebben we vanaf hier niet meer gezien. Waar deze kleppers gereden hebben en hoe het ze is vergaan zullen we nog wel te horen krijgen. Dat Erwin klaar is voor de A-groep is ook duidelijk. Hij zette zich op kop en met een tempo van rond de 34 km. deed hij netjes zijn werk. Af en toe mocht Jac ook eens overnemen maar Erwin deed toch het meeste werk. John bleef wijselijk in het wiel en reed daardoor toch voor zijn doen alweer te hard. Tussen Ohé en Laak bleek Erwin niet meer te houden en hij sloeg een flink gat. Omdat hij de weg nog niet goed weet was hij gedwongen om te wachten zodat we met zijn drieën de kanaaldijk bereikten. Hier brak Jac de rit af en reed snel naar huis, want hij had hoge nood en was bang dat het anders fout zou gaan. Erwin en John maakten de rit wel af volgens het boekje en bereikten weer het Hingen met ruim boven de 30 gemiddeld. Zeiknat, maar omdat het niet koud was geen probleem. Lekker fietsen is anders maar we hebben het niet altijd voor het zeggen.

Het Fluitend Hert

,

MAANDAG 21 APRIL,

MAAS PEEL LANG

Vanaf Horst waren we blijkbaar nog met zijn twaalfen. Jo zigzagde bekwaam door Horst en alras waren we op weg naar Melderslo en Broekhuizen, het noordelijkste punt van deze route. De weg hiernaartoe was nog met stevige tegenwind maar we hadden voldoende vaardige kuiten aan boord om dit varkentje te wassen; en zo geschiede. In Broekhuizen haaks rechtsom en in één klap zag de wereld er een stuk plezanter uit; weg wind en hallo lentezon. Leon en Wil nestelden zich aan kop en zo denderden we in no time naar Grubbenvorst. Jo wou aanvankelijk door maar doordat we op het tijdschema inmiddels dik vóór lagen, besloot ook hij de remmen kortstondig dicht te knijpen bij de ijscoupenkoning Kleven, waar ze ook vlaai en koffie bleken te hebben. Na een korte pauze ging het in een flink tempo richting Sevenum, want we hadden de wind lichtjes mee en Leon en Wil waren weer de dirigenten van het orkest. Daarna terug naar Maasbree en Baarlo waar de wind op de kant stond en licht hinderlijk was maar door beide tenoren hadden we daar niet zo veel last van. Van Baarlo naar Helden en van Helden naar Roggel was het helemaal feest; wind pal van achteren en dat was duidelijk merkbaar op de tellertjes. Niemand had daar echter moeite mee want er was geen enkele wanklank te horen. Dan nog een laatste roffel vanaf Heythuysen naar huis over de bekende wegen en

ook nog even via het laatste ommetje langs de Sawin in Maasbracht-Beek en toen zat het er al op. Om 13.45 uur ! waren we op Sint Joost waardoor Jo toch nog ruim op tijd thuis was en bij wijze van uitzondering eens niet meeding om onder het genot van een lekkere pint de rit te "evalueren". Prachtige opkomst, prima weer, geen pech en een leuke homogene groep; kortom een geslaagde Paasmaandagmorgen en een stukje middag. Hoe het fluitend hert bij Beekman en Beekman en nog een ander sujet komt, is deze reporter een raadsel want daar heeft Jo het nog nooit over gehad; wel over Jan van de Griendt (Griendtsveen), over Toon Kortooms (Mijn kinderen eten Turf) en Jan Beckers van het gelijknamige frikandellenimperium. Beide laatste liggen begraven op het Kerkhof van Griendtsveen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 21 APRIL

MAAS-PEEL ROUTE KORT

Op deze Paasmaandag was het weer volle bak op het Hingen. De animo voor de langere ritten is gelukkig weer toegenomen nadat we het vorig jaar ingevoerd hebben dat er gesplitst gaat worden. Maar liefst 23 rijders hadden het vroege uur getrotseerd en stonden vol goede moed om 8 uur klaar. Hierbij waren ook de twee mensen uit het zuiden, André en Erwin, die meegaan naar Philippsheim. Opvallend was het grote aantal Pensionado's die ook deze reguliere maandagrit mee wilden rijden. Het is dus toch een verslaving, dat ritje op maandag. Omdat deze groep in zo'n grote getale vertegenwoordigd was werd besloten om het tempo aan te passen aan de oudjes. Waarschijnlijk had niet iedereen dit meegekregen want steeds als er nieuwe mensen op kop kwamen moest er door John weer naar voren gereden worden om dat duidelijk te maken. Zo bleef het tempo, tegen de wind in, steeds eventjes boven de 30 km. De grote mannen voelen blijkbaar niet dat het waait, zo sterk zijn ze. Van achter uit kwam geen commentaar, dus dit tempo kon iedereen goed volgen. Via de bekende weg ging het richting Buggenum en Kessel. Hier was er eventjes een probleempje met de juiste route maar John zorgde er voor dat we toch op de juiste weg bleven. De wisselingen aan kop liepen lekker en in een vloek en een zucht bereikten we Grashoek. Johan was intussen in Helden afgebogen naar huis want hij moest vroeger thuis zijn. In Grashoek begon het prachtige stuk door de Peel. Via Grientsveen en Helenaveen ging het richting Horst. Jo dacht natuurlijk weer aan de gebroeders Beekman en Beekman, en er was nog iemand, wie dit was ben ik vergeten. Bij de rotonde in Horst werd eventjes gestopt om de splitsing goed te laten verlopen. De animo voor de langere afstand was geweldig. Maar liefst 12 rijders kozen voor de optie Grubbenvorst. De overige 10, 8 Pensionado's en de twee gastrijders, draaiden af richting Sevenum waar bij de kerk een koffiepauze was gepland. De koffie en de vlaai was weer voortreffelijk. Na deze welverdiende pauze ging het, met de wind in de rug, huiswaarts. Henk was niet meer van de koppositie weg te slaan en met hulp van vooral Hub werd er, voor de pensionado's in ieder geval, een straf tempo aangehouden. De teller is de hele rit niet meer onder de 30 gekomen. Het weer was goed, de temperatuur liep langzaam op en de moraal was prima, wat wil je nog meer. De weersvoorspelling was dat er kans was op een buitje. De enige regen die wij onderweg tegen kwamen was een verkeerd afgestelde gazonsproeier zodat we toch nog wat druppeltjes meepikten. Hopelijk hebben de mensen van de lange afstand het ook droog gehouden

want om half 3 vielen er op het Hingen toch enkele druppels. De rit werd netjes afgemaakt en via Montfort ging het naar Het Hingen. John kreeg wel nog flink de mantel uitgeveegd want deze B-groep had bij thuiskomst toch ook 145 km. op de teller. Maar als excuus gaf hij op dat hij dat bewust niet had verteld want anders waren er weer mensen die niet mee durfden omdat ze het te veel vonden. De lange afstand werd door iedereen goed verteerd en met een gemiddelde van dik boven de 29, (veel te veel voor de Pensionado's), kwamen we om half twee weer aan op het Hingen. Niemand klaagde dus met recht kunnen we stellen: "LEKKER GEFIETST"

Het Fluitend Hert

,

ZATERDAG 19 APRIL AMSTEL GOLD RACE

De eerste afspraak van het tweeluik dit paasweekend. Een heel pak volk om 8.00 uur aan het départ. Klokslag 8.00 uur was de geneutraliseerde start. Met nog weinig wind werden de eerste kilometers afgelegd en zo schoot het lekker op. In Elsloo was het tijd voor de eerste afkorting van John. Vooraan reden we rustig door om dit rustig te laten verlopen. Maar de verbazing was groot toen we nog maar met vijf overbleven. Leon, Roger, Fred, Bart en Jo. Naar het hoe en waarom kunnen we slechts gissen maar er waren op zeker deelnemers die dit varkentje al vaker met verve hebben gewassen. De omstandigheden waren goed; hadden nog geen meter kopwerk hoeven doen dus waarom niet meegegaan, vroegen we ons af. Veel tijd besteedden we er niet aan want er moest gefietst worden; via Catsop naar de top van de Slingerberg en dan helemaal terug naar de Adsteeg. Daarna via Ulestraten de afzink naar Meerssen waar de drukste klim op het program stond, de Lange Raarberg. Bijna alle routes komen hier samen dus het was zoals altijd druk. Op het fietspad haalden we continu mensen in maar er was amper genoeg ruimte. Plots twee meter voor ons: een tegenligster op het fietspad. Niemand van die klunzen voor ons gaf aan dat er een tegenligger was en dat dit niet in tranen eindigde, mag welhaast een wonder worden genoemd. Het is dat zowel wij als de jongedame in kwestie geen schrikachtige sturbewegingen maakten, anders was dat echt verkeerd afgelopen. Maar goed, iedereen gaat vervolgens over tot de orde van de dag. Daarna zaten we in de buurt van Klein Vink en Wijnandsrade waar het op en af gaat en ook goed gestuurd moet worden. Via Swier naar Voerendaal waar we gezelschap kregen van een 12 jarige deelnemer die met zijn vader ook met een route bezig waren. Die snaak reed de stenen uit de straat en met een gangetje van zo'n 34 km uur zat hij nog op het gemak tussen ons in. Pas op de holle weg van Klimmen naar Ransdaal raakte hij met zijn vader achterop; voorwaar geen schande. Daarna een ampetant lang stuk weg, vals plat omhoog tot op de top van de Fromberg, die we daarna nog eens op mochten. We waren vrij vroeg en hadden geen last van zwalkende fietsers. Zo langzaam begon bij ons het sap in de kuiten ook op te geraken, maar we mochten nog in Ransdaal dat kl... weggetje omhoog, dan Sibbergrub en Cauberg. Dat ging wel goed, maar het begon toch al redelijk te kraken. Vervolgens Brakkeberg af en de Geulhemmer weer op, weer op het tandvlees. Maar het ergste was dat we windtegen terug mochten. Gelukkig hadden we Leon Renet die niet zo goed in de gaten had dat het waaide, zo leek het. Wij kozen wijselijk zijn wiel want we wisten inmiddels hoe laat het was. Met hulp van Roger en Fred heeft hij, en dus ook wij, we de klus geklaard waarna we om 13.15 uur weer op het Hingen waren. Daar troffen we nog wat restanten van de andere groep die dus qua tijd net zo goed met ons hadden kunnen rijden. Annie en Peter namen nog even plaats bij ons op het terras; de anderen hadden zich om onduidelijke redenen binnen gepositioneerd. Ondertussen druppelde de middagploeg

binnen voor hun rit, duidelijk jaloerse blikken werpend op onze kloeke pinten en andere heerlijkheden. Zij weg, de binnengroep hield het ook voor gezien en Cor arriveerde te laat en had verkeerd geanticipeerd op het routeschema van deze middag. Het leek erop dat men een andere route had uitgekozen en dat Cor het kind van de rekening hiervan is geworden, jammer. Fred was niet weg te slaan uit het zonnetje en achter zijn "bolleke Palm" maar nadat we even op hem hadden ingesproken, was het goed. Afrekenen en met zeer stramme benen naar de douches. Multatuli (wat zou ik hiermee toch bedoelen?)

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Verslag van groep 1

Zoals de Razende reporter terecht opmerkte, was de groep die koos voor de kortere afstand behoorlijk groot. Maar liefst 12 rijders kozen deze optie. Inderdaad waren er verschillende mensen die best de langere afstand kunnen rijden maar misschien met het oog op de rit van maandag kozen ze voor de korte versie. De groep bleef netjes bij elkaar en zonder problemen werden de kilometers afgelegd. Wel hebben wij de Ingbergrub en de Cauberg overgeslagen. Te druk voor ons zwartrijders, zullen we maar zeggen. Het stuk tegen de wind werd op kop verzorgd door Henk en Wil, die heel strak ruim 30 bleven rijden. Ook deze twee kleppers voelen blijkbaar geen wind. Nadat John op een gegeven moment toch een gaatje moest laten vallen werd er geminderd zodat we toch "En Groupe" aankwamen op het Hingen rond de klok van half een. Stephanie deed extra voor ons open zodat we binnen, want volgens ons was het nog behoorlijk fris, de rit konden evalueren. Om kwart over een ging iedereen naar buiten waarna, zoals Jo beschrijft, Annie en Peter nog even aansloten. De rest had andere verplichtingen dus snel huiswaarts.

Het Fluitend Hert

VERSLAG VAN DE MIDDAGRIT

Op het depart was het een drukte van jewelste. De kanjers van de Goldrace waren de koers aan het evalueren bij Stefanie op terras. Klokslag half twee ging een groep de kenedymars tegemoet rijden. En de dapperen, Michiel P. - Ton R. - Henry en Chris met de waarschuwing van de vroege vogels, het waait wel hard, vertrokken ze richting Montfort. Met de wind op de neus bleven Michiel en Ton hun uiterste best doen op kop om de km. teller niet onder de 30 te laten komen. In Montfort ging het mis, de verkeerde afslag ingeslagen, maar er zijn vele wegen naar Putbroek, zelfs via een landweg kwamen we in Putbroek aan en van hieruit in galop met de wind in gat naar Koningsbosch. Richting ILLbrink mochten we Cor vd. Varst welkom heten, en hij nam direct plaats in de buik van de groep. Na een paar tips van Ton over de bezienswaardigheden in Susteren, hier staakte trouwens Henry de strijd en ging huiswaarts, via de rotonde wat in de maak is naar Baakhoven. Door de kern van Buchten, zo naar Papenhoven over de Ruitersdijk, hier liepen nog mensen vd. de 40 km mars vanuit Sittard. Gezien het aantal kilometers namen we Stevensweert mee in de route, en boven op de sluis van Maasbracht was pas het eerste malheur, spijk kapot bij Chris in het achterwiel, ter plekke de spijk dubbelgevouwen en de kortste weg naar huis.

Een ieder vond het goed genoeg geweest en voldaan werd de douche opgezocht.

Gr. Le grand plateau.

NOG EEN KEER DONDERDAG 17 APRIL

Op speciaal verzoek van, ik noem geen namen, Roger nog even een postscriptum van Donderdag. Ik begin in Kessenich want tot dan was er sprake van een "peloton complet". Wil en Roger namen daar het voortouw en op de licht hellende weg kwam er een afscheiding in twee groepen. Ergens voor Geistingen monsterden we naarstig het achterland maar letterlijk in geen velden of wegen een spoor van de anderen. Naar alle waarschijnlijkheid hadden de anderen een andere route richting Aldeneik gekozen. Enfin, Wil wierp zich op als wegkaptein en loodste ons vakkundig door Geistingen en zo richting en ook door Aldeneik. Eenmaal weer op het Hollands stelde Jo voor om de brug in Roosteren over te steken en zo terug. Meer kilometers is zelden een probleem en toen werd voorgesteld om via Susteren en de Hei terug te gaan, was ook dat gelijk goed. Wegens wegwerkzaamheden moesten we omrijden via Dieteren en ook dat was dus geen probleem. Nu dat was opgelost wilden enkelen het nog even weten. Richting de Sleek stoomde Chris naar voren, driftig opschakelend en dat voorspelt meestal weinig goeds. En Jawel hoor, het tempo vloog omhoog en het was aanpikken geblazen. Jo besloot aanvankelijk aan deze gekkigheid niet mee te doen maar omdat alle anderen dat wel deden heeft hij in de achtervolging zijn spreekwoordelijke uit de broek moeten rijden om weer in het wiel te komen. Maar de koek was nog niet op want richting boerenbond kreeg Wil het nog eens op zijn heupen. Hij bleef maar versnellen en hier en daar moesten ze plooiën. En daarna keerde de rust weer, na een slordige 47 km. Iedereen direct naar huis want de mannen en vrouw (chapeau Annie) moesten gesoigneerd worden voor de Amstel van Zaterdag.

Een verlate A Vous Hilversoom

De Razende Reporter

DONDERDAG 17 APRIL

Thorn-Maaseik

Of de voorspelde regen verschillende deelnemers heeft afgeschrikt, wie weet. Of was het het snelle rijden van de laatste twee donderdagen? Toch waren er nog 16 rijders present op het Hingen. Alweer twee nieuwe deelnemers voor dit seizoen. Alf v. Gemert uit Montfort en Jos Steins uit Linne, die samen met Fer Naus was gekomen. Alle twee hebben ze al eerder meegereden, dus helemaal nieuw waren ze niet. Klokslag half zeven zette John de groep in beweging. Hij hield zich perfect aan zijn woord: het klokje werd meteen op 30 gezet. Omdat dit tegen de wind was, had niemand goesting om hem aan de kop te helpen. Dus moest hij het eerste stuk helemaal alleen opknappen. In Ohé en Laak kreeg hij pas hulp van Jo Storms. De grote kanonnen hielden zich netjes uit de wind. Stille voor de storm soms?? Met de wind in de rug ging het tempo iets omhoog en geleidelijk aan kwamen er verse krachten op kop. Toch bleef het heel goed te volgen. Hebben de woorden van Jo toch hun invloed gehad?? De Col de la Meuse werd nog als een groep genomen en toen ging het via Wesseem naar Thorn. Het fietspad langs het beekje is wandelpad geworden, maar de Suisters slingerden tussen de afzettingen door en zo kwamen we op de weg naar Kessenich. Hier kwamen de grote mannen op stoom en het tempo werd opgevoerd. John hield het voor gezien en bleef netjes rond de 30 doorrijden. Cor, Ton, Jos Steins en Fer bleven bij hem en zo was de afscheiding alweer een feit. De

hoofdmacht verdween langzaam uit beeld en in de tweede groep kweet Fer zich uitstekend van zijn taak. Met een gangetje van net boven de 30 hield hij een strak tempo aan dat door de anderen goed was te volgen. Zo werd Maaseik vlug bereikt en daarna over de bekende weg langs het kampje terug naar Echt. Bij Jos was de sju er nu toch wel van af zodat we nog eventjes moesten temperen. Op de Col du Canal kregen we een spijgende demarage van: ja, jullie lezen het goed: Cor v.d. Varst. In een tempo van dik boven de 30 bedwong hij deze pukkel. De rest was blij dat ze hem konden volgen. Dus we zien maar weer, alles komt goed!!! Met een mooi gemiddelde van 30, prima voor de "Langzame" groep, kwamen we weer terug op het Hingen. Alweer lekker gefietst, dus het kan wel. Hoe de snellere het er verder van af hebben gebracht zullen we nog wel horen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 14 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

3 LANDEN TOUR

Het weer speelde vandaag niet zo goed mee. Om 10 uur was het nog behoorlijk koud. Alleen Har Fijen durfde het aan om met korte broek te komen. Wat een bikkell, zeg. De rest was goed ingepakt tegen de kou. Met 13 rijders vertrokken we om 10 uur. Har F., Har v.d. V., Piet, Geert, Hub, Sef, Lex, Wil v. M., Jo en John, Wil H, Annie en Henk S. waren de deelnemers van vandaag. Omdat er een behoorlijke wind uit Noordwestelijke richting stond werd besloten om eerst via de gebruikelijke weg richting veer in Obbicht te gaan. Wil en Sef hielden het tempo meteen behoorlijk straf. Iedereen probeerde achter deze twee kleppers een beschut plaatsje te zoeken. John lukte dit natuurlijk heel goed want hij en Cor v.d. Varst zijn op dit punt niet te kloppen. Lex weet nog niet zo best hoe hij uit de wind moet rijden, wat hem later in de rit behoorlijk parten zou spelen. Hub moest ons in Obbicht weer verlaten want hij is volop bezig met klussen in de tuin, dus hij moest weer eerder naar huis. Van hieruit ging het over de knooppunten naar Rekem waar we de bossen indoken. Zo konden we redelijk beschut de terugweg tegen de wind goed verwerken. De terugweg door de bossen was weer fantastisch. Wat is ons Belgisch Limburg toch een mooi fietsland. In Eisden werd, op aanraden van John, de Turkse bakker maar weer eens opgezocht. Hier misten we echter Jan, die dat de vorige keer voortreffelijk op wist te lossen. Nu pakte iedereen zelf iets waarbij de gebakjes varieerden van Donuts tot brood met geitenkaas. Alleen John dacht aan de snelle suikers en pakte een flinke portie Baklava bij de koffie. Je moet toch wat bij kunnen zetten in zulk koud weer. Na deze rustpauze werd de trip weer, onder de voortreffelijke leiding van Wil v. Montfort, voortgezet. Langs het kanaal was echter het fietspad opengebroken. Een tsunami had de hele kade met fietspad weggeslagen. Dus maar weer teruggereden en nu nam Har Fijen het commando over. Via Leut ging het weer terug naar het veer waar we de Maas weer overstaken. Nu werd er gekozen voor de route over Guttecoven en hier werd besloten, om toch aan de kilometers te komen, om Sef weer naar huis te begeleiden. Dus nam Sef het roer nu over en via allerlei leuke binnenweggetjes werd Koningsbosch bereikt. Bij Lex was ondertussen de bodem in zicht. Hij kreeg het steeds moeilijker maar eerst hebben we hem nog een tijdje laten afzien. Want in de koers is het een ijzeren wet dat altijd een rekening wordt vereffend. Vorige week liet je ons afzien op de weg naar Montfort, dus nu kreeg Lex een koekje van eigen deeg. Natuurlijk duurde deze martelgang niet lang en werd het tempo aangepast zodat we toch samen, lekker fietsend, de terugweg via Koningsbosch en Sevriens weer naar het Hingen maakten. Omdat we onderweg toch enkele buitjes over ons heen hadden gekregen werd besloten om meteen naar huis te gaan. 115 km. op de teller, behoorlijk afgezien in de wind, dus een lekkere douche was wel verdiend.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 12 APRIL

BEMELEN-KLEVERSBERG

Cor, Piet, Harald Wilms, Michiel Penders, Johan, Jan Sevriens met schoonzoon, Jo Storms, Wil van Montfort, Jongeman op een oudere Pinarello (familie van Wil misschien, even de gegevens doorgeven in het gastenboek aub!), Michel, Henrie, Fred, Roger, Jo, Peter Winteraeken, Ralf, Theo Jacobs, Henk, Ton, Sef en Har Valkenburg waren de fietsers van vandaag. Om 13.30 uur ging deze indrukwekkende stoet van start richting de eerste afspraak, Col de Canal. De pas was sneeuwvrij en zo konden we zonder veel problemen verder richting Roosteren. Vooraan waaide het stevig maar voor de meesten bood het grote peloton voldoende beschutting. Met een vaartje van zo rond de 30 km/uur schoot het lekker op. En weer hadden we een hachelijk moment met een auto met aanhangwagen die wel heel dicht langs de dijbenen passeerde en dan niet per ongeluk; wat bezielt zulke mensen, zeker als ze meer dan voldoende plaats hebben om probleemloos te passeren. Hoofdschuddend vervolgden we onze weg. Via Bunde naar Itteren waar Michiel zich ontpopte als iemand met veel tomtomcapaciteiten. Via Borgharen dwars door Maastricht met een paar onvermijdelijke stoplichten maar desondanks waren we vrij vlotjes bij de Bemelerberg. Jo V mocht de meute tot aan het hotel aanvoeren maar toen kwamen de voorposten van de cavalerie dan toch voorbij en was het voor iedereen flink doorstampen tot aan Gasthuis. Daar linksaf naar Berg, of Terblijt waar na wat geslalom de Geulhemmerberg door iedereen gemakkelijk werd bedwongen; we reden hem namelijk af :). De Kleversberg ging ook goed en dan de afzink naar Spaubeek waar om onduidelijke reden de en vaart er helemaal uit was. Men was verteld dat het rechtsaf ging naar Sweykhuisen maar slechts tot aan de kerk waar het routeboek linksaf aangaf. Sef zag in de klim dat zijn riante positie in de voorste gelederen in gevaar kwam en riep nog voor de kerk "LINKS". De voltallige kopgroep sloeg op commando linksaf waardoor het "groepje Sef" weer vooraan reed. Via Daniken rechtdoor naar Munstergeleen en via Leyenbroek nog naar Millen en zo binnendoor naar Susteren waar zo stiekempjes het afscheid nemen begon. Uiteindelijk bleven Fred, Roger, Har V, Peter en Jo over om bij Steffannie nog even te evalueren. Alles goed gegaan en dat met zoveel volk en met toch nog een prima gemiddelde. Kortom een geslaagde middag.

A Vous Hilversoem maar weer

De Razende Reporter

,

DONDERDAG 10 APRIL

Verslag vanaf de Roer in Vlodrop.

Hier en daar maakten ridders nog de oversteek naar groep 1 en weg waren we. Een man of vier /vijf zorgden voor het stevige tot zeer stevige kopwerk waardoor het daarachter alle hens aan dek was. Nauwelijks tijd om naar wat dan ook te kijken. Uiteindelijk is dan het resultaat dat er weer mensen zijn achtergebleven; Cor en de buurman van Bart meen ik. Dat werd pas op het einde

geconstateerd. Het kijkt er erop dat in groep 1 wordt geprobeerd om hoe dan ook mensen te lossen en om echt zo hard mogelijk te rijden. Soms ging het kwik richting de 50 km/uur en dat is toch echt te gek. Ik dacht dat het de bedoeling was om harder dan de andere groep te rijden maar dat het niet een soort kopie van de Klink moest worden; die rijden immers ook alles op de kant en eenmaal eraf is het succes en tot ziens. Als men dit van plan is, dan graag even melden zodat we in drie groepen kunnen rijden. Nu sluiten 16 mensen met goede moraal aan om harder dan de andere groep te rijden maar binnen de kortste keren barst de hel los alsof we in de laatste twee kilometer van Milaan San Remo volle bak de sprint aan het voorbereiden zijn... Alleen het is NIET Milaan San Remo en ER IS OOK GEEN SPRINT NA TWEE KILOMETER. Ik zou zeggen: rij toch gewoon 35 km/uur of zo. Dat is een klap harder dan de andere groep en om moe te worden, neem je gewoon meer kopwerk voor je rekening maar dan niet 1 km tegen 48 km/uur (poeh poeh, kijk mij eens hard kunnen fietsen, lekker belangrijk), maar bijv. 10 km tegen 35km/uur. Op die manier hoeft niemand te lossen en is toch iedereen tevreden. Nu houd ik ermee op want ik zit hier in mijn vrije tijd opvoedkundige teksten te typen terwijl het niemand lijkt te interesseren.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter
DONDERDAG 10 APRIL

VLODROP

Alweer volle bak op het Hingen. Aangemoedigd door de verhalen van vorige week, waarin duidelijk werd dat er in twee groepen gereden gaat worden, kwamen de Suisters in grote getale opdagen. Maar liefst 23 rijders waren er present. Sommigen wel op het laatste nippertje, maar half zeven is half zeven. Precies op de klok van half zeven zetten Annie en John de karavaan alweer in beweging. Enkelen waren hierop niet bedacht en daardoor moesten ze meteen beginnen met een fikse inhaalrace. Opletten heren, de koers wacht op niemand, dat weten jullie toch!! Het tempo werd, zoals afgesproken, meteen op 30 gezet en bij de Houtstraat was de groep weer compleet. Net achter het tankstation klonk al de kreet: "LEK". Gelukkig was Jan Sevriens aanwezig dus het klusje was snel gefikst. In gesloten formatie koersten we via Sevriens en Maria Hoop naar Vlodrop. Rustig afwisselend had iedereen het prima naar zijn zin. Na het oversteken van de Roer ging Chris zich met het kopwerk bemoeien en werd het tempo opgevoerd. Ondanks dat het nog wel te doen was liet John zich toch terugzakken. Voor hem is een tempo van ruim 30 wel genoeg. Met 7 rijders werd zodoende een "Langzame" groep gevormd. Toch hielden de 6 heren en Annie er een pittig tempo op na want aangekomen op het Hingen stond er toch een gemiddelde van ruim 31 km. op de teller. Ruim voldoende voor een donderdagavond. De "Snellere" groep verdween langzaam uit het zicht en hoe het deze 16 heren verder vergaan is horen we misschien nog wel. We kunnen wel stellen dat de tweede groep lekker heeft gefietst. Als er in de "Snelle" groep ook zo over gedacht wordt zijn we op de goede weg en kan iedereen op de donderdag een keuze maken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 7 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BORGHAREN-MARGRATEN

Na de geweldige rit van vorige week werd er vandaag besloten om alweer richting zuiden te gaan. Om 10 uur stonden 10 rijders klaar. Har F., Har v.d. V., Piet, Geert, Hub, Sef, Lex, Wil v. M., Jo en John. Vooral van Sef was dit een geweldige prestatie. Hij had zich de opmerking van vorige week ter harte genomen en kwam vandaag fietsen ondanks dat hij gisteren ook de Volta Classic had gereden, maar dan wel de 150 km. Met een groep grote kleppers van Echt. De wind was zuidelijk, dus langs het kanaal nam Wil v. Montfort resoluut de kop. Hub, die niet de hele rit mee zou rijden, knapte toch zijn deel van het werk op en hield Wil vooraan gezelschap. Later kwam hier Har v.d. Vorst en tenslotte Sef om Wil te assisteren. Onderweg kwamen we Henk Swillens nog tegen die al terugkwam van zijn trainingsritje. Het leek wel alsof er geen wind stond, zo strak hield Wil het tempo. Hub zag in Stein een mooie roodharige schoonheid fietsen en hij besloot om meteen om te keren en deze dame te vergezellen. Of hij de hele thuisreis dit gezelschap heeft gehad is niet bekend. Toen Wil bij Elsloo even van kop af wilde voelde niemand zich geroepen om zijn plaats in te nemen, dus bleef hij maar doorgaan. John stuurde de groep via Itteren en Borgharen naar Maastricht. Omdat hij zei dat hij naar de Nachtegaal wilde stuurde de kop resoluut deze richting uit. Van hieruit moesten we toch ergens omhoog. De Geulhemer leek de geschiktste want om de Brakkeberg te beklimmen, daar had niemand zin in. Hierna kregen we een prachtig stuk, via Terblijt naar Gasthuis en zo richting Margraten. De natuur was prachtig. Nog veel meer bomen en struiken in volle bloei, een genot om hier te mogen rijden. Het tempo werd aangepast aan het natuurschoon en in een gezapig tempo bereikten we Margraten. Chriske had nog dicht, dus maar door richting Valkenburg, waar we neerstreken op het terras van Café Oase, voor de Pensionado's een bekend adres. De koffie en de vlaai was weer prima en na deze welverdiende rustpauze kreeg Sef de taak om ons via Koningsbosch naar huis te brengen. Dat is hem wel toevertrouwd en via alweer voor ons nieuwe binnenweggetjes kwamen we tenslotte aan op Koningsbosch. De groep besloot om de Montfortanen netjes thuis af te leveren en koerste richting Maria Hoop en zo naar Montfort. Hier kregen we weer eens een perfect staaltje linkeballen voorgeschoteld. Lex, die al de hele rit aan het klagen was dat hij er niet goed bij zat pakte bij het oversteken van het fietspad de binnenbocht en knalde meteen volle bak door. Hij zette er zo de sokken in dat slechts een enkeling hem kon volgen. Diegenen die niet meteen aanpikten waren gezien. Met een gangetje van dik boven de 40 kon je het gat zelfs niet meer dichtrijden, zo hard knalde hij door. Het spreekt vanzelf dat we zijn geklaag nu voortaan niet meer serieus nemen, dus in het vervolg niet meer klagen maar fietsen, Lex. John stelde voor om bij het Cafeeke aan de Kirk de rit af te sluiten. Zijn ex-schoonzoon, Terry, heeft dit café overgenomen en John wilde wel eens zien hoe dit ging. Met 5 personen streken we neer op het terras voor een glaasje fris of een een kopje koffie. Har Fijen was zo goed om een rondje te geven en ook Piet was zo goed om dit te doen. Har en Piet, bedankt. Terry had het goed voor mekaar en na deze rustpauze gingen Piet en Geert naar huis en Har, Lex en John reden rustig uitfietsend huiswaarts waar we na 115 km. op de teller om half vier aankwamen. Voor 4 mensen betekende dit dat ze in de 12 ritten die de pensionado's tot nog toe hebben gereden in dit jaar al de grens van de 1000 km. hebben gehaald. Har F., Har v.d. V. en John staan al op 1100 en Wil heeft er precies 1000. Iedere keer present zijn levert veel trainingskilometers op. Hopelijk blijft het goede weer nog een tijdje aanhouden want op deze manier is het een genot om te fietsen.

De groep op het terras in Valkenburg.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 6 APRIL

VOLTA LIMBURG CLASSIC

ZONDAG 6 APRIL

VOLTA LIMBURG CLASSIC

Vandaag zijn we dus begonnen aan het echte werk. De Volta Classic stond op het programma. 5 rijders stonden om 8 uur klaar. Roger, Fred en Bart Rams gingen voor de 120 km. en Annie en John kozen voor de 85 km. Om half negen waren we op ons bekende plekje, de kerk van Mariadorp. Er waren meer mensen die dit plekje intussen gevonden hebben want er was nog nauwelijks plaats. Binnen een kwartiertje waren we gereed voor de eerste serieuze proef van dit jaar. De drie grote mannen gingen meteen fluks van start en we hebben ze niet meer gezien. Hoe het hun vergaan is zullen we nog wel vernemen. Annie en John reden in het welbekende tempo van John door het schitterende Limburgse land. Maandag was het mooi, maar wat we vandaag te zien kregen sloeg werkelijk alles. De hele natuur stond in bloei en in een met alle kleuren bloesem getooid Limburg was het heerlijk fietsen. De ene helling na de andere kregen we voor de wielen maar als je in je eigen tempo kunt blijven rijden is er geen centje pijn. 10 verschillende hellingen waren het vandaag met een totaal van een kleine 1200 hoogtemeters. Sommige klimmen zoals de Loorberg waren wel bekend maar klimmen met de namen Voi de Morts en Les Waides zeggen alleen voor de kenners iets. Dus het was weer flink afzien maar met goede moraal en gezond verstand gebruiken kom je een heel eind.

Goed gebruik makend van de verschillende groepjes, zodat we uit de wind, die behoorlijk stevig was, konden fietsen, bereikten we zonder een centje pijn om half een alweer de thuisbasis in Eisden. Vlug inpakken en rap naar huis naar de buis voor de Hoogmis van het wielrennen, de Ronde van Vlaanderen.

Het Hijgend Hert (de hellingen waren toch behoorlijk pittig)

ZATERDAG 5 APRIL

20 deelnemers als ik Theo Jacobs meetel. (ik twijfel of hij er was). Annie, Peter, Henk, Fred, Roger, Har Feijen, Chris, Ton, Giel Penders? (van TWE), Frans v/d Goot, Cor, Paul, Jo, Henrie, Theo Jacobs, Har Valkenburg, Har v/d V, Wil Hodzelmans, Jo Storms en Leon Renet. Verder was het lekker fietsweer en Cor wist een nieuw fietspad van Berg naar Linne; inderdaad prachtig. Verder wist, Har V nog steeds niet de weg naar de stuw in Linne, toch eens beter opletten onderweg Har en Paul koos in de aanloop naar zijn eerste marathon toch voor een rit op de fiets. De tom-tommers van dienst, Har v/d V en Jo namen plaats in de voorste gelederen en loodsten het pelotonnetje soepeltjes richting Buggenum en Neer. De rugwind was daar voorlopig einde oefening en menigeen zocht een goed heenkomen(lees uit de wind). Daarbij waren een aantal onverwachte manoeuvres die een beroep deden op het anticipatievermogen van andere deelnemers. Deze acties leidden duidelijk niet voor staande ovaties en mijn advies is om bij dergelijke acties je te realiseren dat medesuisters dit waarschijnlijk niet verwachten met allerlei hachelijke situaties tot gevolg. Via Kessel-Eik draaiden we af naar Helden en daar de toeristenweg richting Neer maar niet helemaal want voor Neer rechtsaf via de bekende weg naar Roggel waar we wederom via de toeristenroute naar Heythuysen reden. Daar nog een ampetant stukje naar Leveroy waar we bij de kerk linksom naar Baexem koersten. Inmiddels was duidelijk dat velen waren gekomen maar dat weinigen zich geroepen voelden om vooraan de kastanjes uit het spreekwoordelijke vuur te halen. De Volta Limburg en andere koersplannen temperden hier en daar duidelijk de dadendrang... en dat is misschien maar goed ook!. Het laatste stuk verliep ook vlekkeloos waardoor iedereen tevreden de meet haalde. Vermeldingswaardig is nog dat Har Feijen blijkbaar ergens onderweg is afgedraaid en dat verder iedereen, ook een aantal aanwezige pensionado's het flinke tempo heel goed kon bijbenen, geen wanklank gehoord. Met een man of acht ploften we nog neer bij Paula in een lekker zonnetje; echt genieten geblazen. Na een paar versnaperingen was het dan toch echt schluss. Perfecte middag gehad.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

DONDERDAG 3 APRIL, "RITJE ACHTER DE DERNIES"

Het door John genoemde kwintet scheidde zich inderdaad stapsgewijs af en Jo, Chris en Bart maakten solo de oversteek, alhoewel Jo zich nadrukkelijk in het wiel van Chris nestelde om hem de aansluiting te laten maken. Daarna zette vooral Roger de toon waarbij de rest wijselijk zijn wiel koos. Roger gaf wederom blijk over een puike conditie te beschikken. Fred en Jo weten sinds afgelopen zondagmorgen hoe de hazen lopen als Roger er eens goed voor gaat zitten. Chris, Fred, Bart en ook Jo namen toch regelmatig over maar Roger reed zo hard dat van hem overnemen bijna niet mogelijk was. In zijn wiel was het echter goed vol te houden en doordat we toch rondraaiden, hadden we allemaal het idee dat we meededen. Omdat de kilometers werkelijk onder de wielen door vlogen besloten we door te rijden tot Posterholt en dan via het Reutje terug. Het werd nooit meer rustig en misschien zouden we de andere groep nog in het zicht krijgen richting Sint Joost en Kranenbroek. Dat was echter niet het geval en eenmaal bij Steffanie aangekomen wilde Bart op zijn buurman wachten.

Wij deelden mee dat we een langere lus hadden gereden en dat de andere groep waarschijnlijk al door was. Bart draaide daarom af richting school en kantoor en de anderen besloten er nog eentje te vatten alvorens naar huis te gaan. En zo zat de eerste donderdagavondrit er dan ook weer op.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 3 APRIL

KONINGSBOSCH-MONTFORT

Voor deze eerste donderdagavondrit kwamen 16 deelnemers opdagen. Hierbij alweer enkele nieuwelingen. Jo Storms, die al verschillende keren met de Pensionado's heeft meegereden en Roy v. Montfort en Jac Waayen, die het vorig jaar ook verschillende keren present zijn geweest. Aan de vraag van John om in twee groepen te rijden werd geen gevolg gegeven. Dus nam hij zelf maar het initiatief en samen met Hub v. Eck werd de eerste rij gevormd. Het tempo werd op 30 gezet en de rest bleef netjes volgen. Het wisselen, lange tijd niet meer toegepast omdat enkele sterkeren steeds de koppositie innamen, lukte vandaag wel weer. Alleen was het voor sommige nieuwelingen weer even wennen. Toen echter Roger en Fred op de kop kwamen werd door deze twee kleppers het tempo langzaam opgevoerd. Omdat John en Hub stug vol bleven houden met 30 door te rijden, werd er langzaam een gat geslagen. Enkelen keken dit eventjes aan en bij Illbrink kwam er reactie. Bart, Chris en Jo maakten de oversteek zodat er vooraan 5 rijders kwamen. De rest bleef netjes zitten waar ze zaten en zo zagen we de eerste groep langzaam uit het zicht verdwijnen. In groep 2 kon John het tempo toch ook niet in de hand houden zodat hier ook langzaam het tempo werd opgevoerd, mede omdat we nu de zwakke wind in de rug kregen. Gelukkig kon iedereen dit goed aan en zo werd er, lekker doorwisselend, in een fluks tempo richting Putbroek gereden. Op de weg naar Montfort kwamen Har v.d. Vorst en Har Fijen op kop en deze twee Pensionado's lieten eventjes zien dat ze toch heel wat in de benen hebben. Het tempo kwam akelig dicht bij de 40, maar niemand kwam in de problemen. Vanaf Montfort richting St. Joost werd er weer getemperd maar onder de 30 is het nergens meer gekomen. Zo bereikten we na een klein uurtje weer het Hingen. Hopelijk kunnen we tijdens de komende donderdagritten ook zo netjes rijden want op deze manier is het echt "Lekker Fietsen".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 31 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BLOESEM RIT FROMBERG

En alweer een hoofdprijs. Eind maart en een temperatuur boven de 20 graden, wat wil je nog meer. Daarom was het weer gezellig druk om 10 uur op het Hingen. De vaste kern was natuurlijk weer aanwezig. Sef had zich afgemeld want hij had gisteren een zware rit gehad en nam een dagje rust. Alsof zo'n klasbak als Sef niet kan uitrusten bij het tempo van de pensionado's. Verder waren Henrie en Fred vandaag er niet erbij. Wel weer Annie die we ondertussen toch wel bij de vaste deelnemers kunnen tellen. Wel moest ze op tijd thuis zijn i.v.m. werk. Wat een vies woord bij dit groepje!!! Wil Nissen had zaterdag de taak gekregen om een mooie route te bedenken die ons door het prachtige Zuidlimburg zou moeten voeren. Hier staat namelijk alles prachtig in de bloei en het was werkelijk een

genot om in dit lekkere weertje hier te mogen rijden. Via de Duitse Selfkant ging het richting Gangelt en van hieruit binnendoor naar Hoensbroek. Vanaf nu ging het stiekem op en af zodat de klimmers vandaag weer goed aan hun trekken kwamen. In Voerendaal kregen we de eerste pittige klim te verwerken, de Bergweg naar Ubachsberg. Boven werd natuurlijk gewacht op de langzameren want ook hier is er nog steeds een behoorlijk verschil. Vooral de prestatie van Wil Hodzelmans en de mannen uit Montfort mocht er zijn. Wil had gisteren een ritje van 135 km. gemaakt en Hub, Piet en Geert waren gisteren met de zondaggroep van Montfort mee geweest en daar wordt behoorlijk doorgetrokken. Annie nam boven in Ubachsberg met pijn in het hart de korste weg naar huis zodat ze toch nog op tijd zou komen. De rest reed verder door het prachtige heuvellandschap, de afdaling vanuit Trintelen en toen naar Wittem. Wil Hodzelmans vond het maar niks dat er niet eventjes gestopt werd voor een lekker glaasje Gerardusbier, maar John was, zoals gewoonlijk, onverbiddelijk, doorrijden!! Vanuit Wijlre werd de zijkant van de Eysenerbos genomen. Een onbekend, venijnig klimmetje. Boven werd eventjes gestopt om een fotootje voor het thuisfront te maken en toen ging het verder richting Fromberg. Nu werd het toch wel tijd voor een koffiestop dus werd uitgekeken naar een geschikte locatie. Maar hierbij hadden we minder geluk. Verschillende uitspanningen die normaal open zijn waren, omdat het nog pas maart is, dicht. Zo stonden we achtereenvolgens voor een gesloten deur in Klimmen, Schimmert en bij de molen in Oensel. Intussen had Har v.d. Vorst ook nog te maken met een lekke achterband dus het liep eventjes niet zoals gepland. Via Spaubeek ging het naar Puth waar Har Fijen zijn ogen goed openhield. Hij zag in een flits een café dat wel open was en kneep meteen in de remmen. De groep was hem heel dankbaar want hier waren we echt aan toe. Wil, Jo en Jan hadden eventjes niet opgelet en reden door. Maar ze bemerkten spoedig dat ze nog maar alleen waren en keerden meteen op hun schreden terug zodat we voltallig aan de vlaai konden beginnen. Na deze welverdiende pauze ging het richting Hillensberg en zo via Höngen en Koningsbosch terug naar Huis. Jo draaide in Höngen af naar huis en de rest kwam na 105 prachtige kilometers met een klein 800 hoogtemeters aan op St. Joost waar Har, Har, Wil en John nog eventjes aanlandden bij Paula. Deze had zich de kritiek van de vorige week toch wel aangetrokken en zorgde nu wel voor vlaai. De vier Pesionado's wezen dit aanbod niet af en voor de tweede keer deze dag werd er een lekker stukje verorberd. Er zijn vervelender dingen in het leven. Na enkele consumpties werd de thuisreis weer aanvaard. Wil, bedankt voor de prachtige rit en wat de volgende week op het programma zal staan zien we dan wel weer.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 29 MAART

MERKELBEEK-GANGELT

Voor deze laatste rit in de wintertijd stonden om half twee 21 rijders klaar op het Hingen. Hierbij weer een nieuwe rijder, Robert v.d. Donck uit Dieteren. Een oud-wedstrijdrijder, dus die weet echt wel hoe de hazen lopen. De opkomst is geweldig, mede dank zij het prachtige weer van de laatste tijd natuurlijk. Omdat er weer zo'n grote groep was werd er besloten om in twee groepen te rijden. De snelle jongens namen het voortouw en met 7 vertrokken ze voor de rit. Niemand wist precies hoe de route liep maar het was mooi weer en daarom maakte dit allemaal niet zo veel uit. De tweede groep vertrok even later en nam de geplande route via Dieteren. Hier zagen we Paul Steskens nog in hardloopoutfit. Aan het trainen voor Rotterdam? Jo bleef netjes vooraan en hij wist ons prima op de goede weg te houden. In Munstergeleen troffen we opeens weer de mensen van de A-groep. Het bleek dat Jan Laugs lek had. Het is wel opvallend dat de gebroeders Laugs zo vaak lek rijden, ondanks nieuwe bandjes voor Jan. Misschien niet hard genoeg gepompt, wie zal het zeggen? De tweede groep dacht: "Dat fiksen ze wel", en reed rustig in het mooi aangepaste tempo door. Boven op de beklimmingen, zoals de Windraak, werd netjes gewacht zodat de groep mooi compleet bleef. Via

de welbekende weg door Merkelbeek bereikten we Brunssum waar we de zwaarste klim van deze dag kregen, de 7-heuvelenweg. Het eerste stuk bleef de groep compleet maar halverwege werd de gaskraan toch opengedraaid en dus ontstonden er weer flinke verschillen. Boven werd natuurlijk gewacht en Fred stelde voor om van de route af te wijken en een alternatief door Duitsland te nemen. Dit werd eventjes in de groep gegooid en unaniem werd voor dit alternatief gekozen. Dus voor Brunssum ging het naar rechts en via Hohenbusch naar Stahe en zo kwamen we uit in Gangelt. Een prachtig stukje, bedankt Fred. De route voerde ons verder via Hastenrath naar Saeffelen. Hier zagen we tot onze verbazing de A-rijders ook weer. Ze hadden ook gekozen om na de 7-Heuvelenweg via Duitsland te rijden. Zo blijkt maar weer dat er meerdere wegen naar Waldfeucht leiden en dat de rijders van Suist toch allemaal dezelfde gedachten hebben. Lekker fietsen en dan zien waar we uitkomen. Dit motto is door de Pensionado's op maandag al vaak in de praktijk gebracht en nu beginnen we er dus ook mee tijdens de reguliere ritten. Prima, zolang iedereen het hiermee eens is moet dit ook kunnen. Nu werd er gezamenlijk verder gereden en in een mooi tempo van ruim boven de 30, ook al stond er wat wind, ging het richting Haaren. Als iemand het even moeilijk kreeg werd er netjes gewacht zodat we als voltallig peloton Duitsland weer konden verlaten. Henrie was al eerder in Saeffelen afgedraaid naar Nieuwstadt en de rest ging mee tot Montfort waar de Montfortanen netjes werden afgezet. Een grote groep besloot om de rit (toch weer 90 km.) af te sluiten bij Paula waar we onze collega's van de andere fietsgroep uit St. Joost nog troffen. Na enkele consumpties werd de thuisreis aanvaard. Komende donderdag beginnen we met de avondritten. Hopelijk zijn er dan ook weer voldoende deelnemers om in twee groepen te kunnen rijden want zoals het nu gaat bevalt het prima.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 24 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

OSPEL-MEYEL

De afvaardiging vanuit Montfort heeft vandaag royaal de plank misgeslagen. Om half tien kreeg de secretaris van de Pensionado's een telefoontje van Piet dat het in Montfort aan het regenen was. Daarom hadden deze mensen geen zin in het wekelijkse ritje. Op het Hingen was het echter droog waardoor om 10 uur toch maar weer 11 mensen klaar stonden voor hun traditionele uitje. Sef Laugs, die van Koninsbosch komt zei dat het daar ook regende maar hij fietst zo graag dat hij dat voor lief nam. Een wijs besluit zou later blijken. Verder waren aanwezig Har F., Har v.d. V., Wil H., Wil v. M., John, Fred, Lex, Jo en als gastrijders Peter en Annie. Omdat John het weer toch niet helemaal vertrouwde werd besloten om een ritje rond Echt te gaan maken. Het plan was een drielandenrit. Eerst ging het richting Maaseik. John en Wil H. namen de kop, dus het tempo was echt à la Pensionado's. Er vielen zelfs enkele druppeltjes dus iedereen zat met een beetje angst op de fiets. Vanuit Maaseik richting Kessenich en warempel, het werd steeds beter. De lucht klarde op en er verscheen zowaar een flets zonnetje. Het besluit werd genomen om richting Stramproy te rijden en van hieruit zouden we dan bepalen wat de rit zou worden. Sef had zich de woorden van Jo toch wel aangetrokken en bij zijn kopbeurt, die zowat de hele rit heeft geduurd, hield hij weer mooi een tempo van net rond de 30 aan. Aan het gekwebbel in de groep was te merken dat niemand hier ook maar enige moeite mee had. Het molentje draaide mooi rond en om beurten werd de tweede kopplaats ingenomen door de andere rijders. Ik denk dat iedereen vandaag zijn werk vooraan wel gedaan heeft en zo hoort het ook. Omdat de zon steeds meer begon te schijnen werden de plannen aangepast. Har v.d. Vorst kreeg de opdracht om ons richting de Grote Peel te sturen. Dit deed hij voortreffelijk en via Ospel kwamen we na 2 uur aan bij het bezoekerscentrum. Maar hier kregen we toch een flinke domper te verwerken. Het centrum gaat pas per 1 april open op maandag, dus we waren een week te vroeg. Op de banken buiten in het zonnetje werd toch maar even een banaantje weggewerkt en de koffie moesten we er maar bij denken. De terugreis werd gepland via de weg om de Grote Peel heen

richting Meyel. Voor sommigen was dit weer een heel nieuwe ervaring. Lange, rechte wegen met bijna geen verkeer. Wel kregen we opeens gezelschap van een viertal reeën die naast ons in een weiland een poosje met ons meerenden. Wat een prachtige dieren, en wat een snelheid kunnen die ontwikkelen. Na Beringe en Panningen draaiden we rechtsom richting Roggel. We dachten nu de wind mee te krijgen maar dit feestje ging niet door. De wind was gedraaid en we kregen alweer kopwind, maar Sef en Wil v. M. namen nu de honneurs waar en dan weet je het wel. Zonder dralen werd het tellertje op de 30 gehouden en de groep zat lekker uit de wind. In Baexem was bij Lex het beste ervan af. Hij miste duidelijk de koffiestop. Het tempo werd aangepast en in een iets rustiger tempo ging het huiswaarts. Een grote groep besloot om te gaan kijken of er bij Paula misschien nog een stuk vlaai te halen was en streek neer bij het Heukske. Jammer genoeg was er geen vlaai voorradig maar de koffie of een glaasje fris smaakte voortreffelijk. Na 115 km. hadden we dit best verdiend. Het weer werkte voortreffelijk mee vandaag dus was het weer een geslaagde trip.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 22 MAART 2014

KRUISBERG WATERVAL

Ondanks de Maartse buien waren we met negen, maar dat het weer een zware wissel trok op het deelnemersveld was duidelijk. Roger, Har V, Jo, Chris, Ton, Paul, nieuwkomer Leon Heber (familie van Jo van Pol), Leon en Sef. Leon Heber en Sef hadden de oversteek gemaakt van de fietsclub van Echt waar blijkbaar niemand anders was komen opdagen. Zo gingen we met 1 groep op weg. Niet voor lang want bij Aasterberg stond nieuwe Leon lek. Met assistentie van Chris werd de klus geklaard. In Obbicht was het weer raak, Ton lek. eenmaal weer op weg ging het goed tot even voor Bunde, weer iemand lek nadat Sef even de hele groep aan flarden had gereden, in mijn ogen een volledig overbodige actie want uiteindelijk moet er toch gewacht worden en ben je effectief langzamer dan dat je een gelijkmatig tempo onderhoudt. Daarna kruisberg en Waterval waar iedereen zijn best deed om zo snel mogelijk boven te geraken maar toch een beetje op reserve. Vervolgens rechtsaf naar Schimmert en met de wind in de rug naar Spaubeek. We besloten niet door Sittard te rijden maar rechtsaf naar Schinnen, Oirsbeek, Doenrade, Hillensberg af en zo richting Susteren. Bij het voormalige Hells Angels chapter gingen de hemelsluizen vol open en we besloten te schuilen onder het viaduct even verderop. Nadat het was opgehouden met regenen ging het verder en werden we alsnog drijfnaat van het opspattende water van medesuisters en van de eigen wielen. Gelukkig droogde de weg redelijk snel omdat de zon ook weer ging schijnen. Maar in Susteren reed Jo toch ook weer lek, dat kon er ook nog wel bij. Maar weer een bandje omgelegd en zo gelukkig zonder verder onheil Steffannie bereikt waar Roger, Har en Jo nog even een drankje nuttigden. Door het vele oponthoud konden ze niet al te lang blijven want het was al etenstijd. Maar we hebben toch de rit kunnen rijden, ondanks het slechte weer. Ik haal Georg Stumpf maar weer eens uit de mottenballen want wat hij zei, geldt nog steeds! fahrradfahren ist nichts für weiche Eier, en slecht weer is nu eenmaal onderdeel van een buitensport.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 17 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WIL HODZELMANS KORT

Wil was er zelf jammer genoeg niet bij, maar er werd toch besloten om de rit, die Wil het vorig jaar gepland had, vandaag te verrijden. Het weer was een stuk minder dan vorige week, alleen Lex dacht dat het warm genoeg was en hij kwam in korte broek. De rest, Har F. Har v.d. V., John, Jan, Sef, Fred, Hub, Piet, Geert en Jo Storms waren warm gekleed om 10 uur present. De 3 Willen waren vandaag afwezig, evenals Henrie. Wil v. Montfort en Wil Hodzelmans hadden last van een stevige verkoudheid en ze vonden het beter om vandaag niet te fietsen. In een lekker tempo ging het richting Maaseik waar we de knooppunten, mooi uitgezocht door Wil, begonnen te volgen. Het was een geweldig mooie route door de Belgische bossen van Limburg. Vooral bij Zutendaal was het prachtig. Een uitgestrekt meer maar ook enkele pittige hellingen van een procent of 10. Je krijgt het nu eenmaal niet voor niets. Wil, heel hartelijk bedankt voor deze mooie route en zo gauw je weer present bent zullen we zeer zeker deze rit nog een keer overdoen. Sef nam vandaag het meeste kopwerk op zijn schouders en hij hield voortreffelijk de meute in bedwang. Als er iemand harder dan 30 wilde gaan rijden werd hij meteen vermanend toegesproken door Sef. Hierdoor was het voor iedereen heel goed te doen en we hebben werkelijk heerlijk gefietst. De route was goed te vinden en zo kwamen we al vlug aan in Rekem. Wel had Jan eventjes problemen met zijn tellertje maar Hub loste dit vakkundig op zodat Jan de rest van de rit zonder teller verder moest. Een nieuw magneetje en dan zal het wel weer lukken. Omdat het toch wel koud was werd besloten om hier niet te stoppen en door te rijden. Langs de Maas ging het, met de wind in de rug, probleemloos richting het veer bij Obbicht waar we na 80 km. aankwamen. Omdat sommigen toch wel toe waren aan een kopje koffie werd bij café Lombok in Nattenhoven gestopt. Sef, Fred en Jo reden van hieruit meteen door want Sef moest vandaag wat eerder thuis zijn. De 8 overblijvers namen plaats in de grote tent die bij het café was aangebouwd en hier lieten ze zich de koffie en het warme appelgebak met slagroom goed smaken. Dit zijn toch de krenten in de pap. Na deze welverdiende pauze ging het huiswaarts. In Grevenbicht namen we de weg langs de Maas en zo kwamen we, met 100 km. op de teller, weer terug in Echt. Dat niemand in de problemen was gekomen bleek uit het feit dat de laatste klim, de Col du Canal, in gesloten formatie werd genomen waarbij de snelheid niet onder de 30 is gekomen. Iedereen had nog voldoende sap in de kuiten om dit probleemloos te volbrengen. Dus alweer, een prachtige rit, geweldige natuur en een lekker tempo. Zo is het iedere maandag weer volop genieten.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 15 MAART 2014

Nog even over afgelopen zaterdag. Twee groepen dus en groep1 stooft weg. Richting Maasbracht was er al een af. Geen idee waarom want door het forse tempo had je gelijk al de volle aandacht nodig om niet naast het fietspad te belanden. De eersten hebben zicht maar daarachter is het dan gewoon gevaarlijk. Jo werd dat wat al te gortig en trok de stekker eruit en liet zich uitzakken. In Maasbracht werd toch gewacht en was de boodschap blijkbaar aangekomen. In Heel zakte Fred mechanische pech door de groep en hij liet weten dat we door konden rijden. Zo ging het gezwind door Beegden en zo richting Buggenum en Neer. Daar kregen we de wind pal tegen maar de sterkeren namen hun verantwoordelijkheid. Via de Napoleonsbaan terug naar Neer maar door een omleiding werd dat nog een flink ommetje voordat we richting Roggel konden sturen. Leon had zich inmiddels aan kop genesteld en in slagorde achter hem namen we plaats. Zo bereikten we Roggel en via de Mortel ging het rechtsaf naar Heythuysen. Ook daar was de weg opgebroken en daar werd even een sanitaire stop ingelast. Tot onze verbazing werden we daar bijgehaald door groep 2. Hoe hard hadden die dan wel niet gereden. Bij stukjes en beetjes kwam die aap uit de mouw. In Neer was duchtig afgekort,

vandaar. Dan via de bekende dorpen terug waarbij Roger nu de honneurs waarnam in een deftig tempo maar dankzij hem en ook omdat de wind niet meer zo tegen zat was het redelijk te doen. Voor Panheel had een deelnemer een aflopende ketting maar ook hij zwaaide ons door. Door dit akkefietje was de groep wel in tweeën gebroken en groep 1 keek niet op of om. Pas vlak voor de brug kwam de rest er weer bij, zij het dat twee nog licht vooruit waren. Halverwege de brug raapten we hen op maar toen ging alsnog het gas erop. Jo en Leon lieten ze uitrazen en zouden in de afdaling wel weer bijkomen. Maar wederom werd niet meer op of omgekeken en uitbollen was er niet bij. Vol gas denderden ze Maasbracht binnen, de wegomleggingen volgend en met Leon en Jo dus op achterstand. Met een 100 m achterstand draaiden de voorsten plots om, route kwijt en bovendien waren we nog maar met enkelen. Waar de rest nu weer gebleven was, Joost mag het weten. Nadat Jo de aanwezigen nog even liet weten wat hij van het rijgedrag vond, werd weer koers gezet naar Stevensweert en Laak. Leon hield het tempo strak en in zijn kielzog kwamen we eindelijk aan de brug in Echt. Halverwege de brug was de tank van Jo he-le-maal leeg en stond geparkeerd met volledig verzuurde benen. Maar we hadden het gered en zo werd op het Hingen nog even uitgepuft onder het genot van een drankje.

Alsnog A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 15 MAART

NEER-LEUDAL

Het mooie weer was een beetje verdwenen. Op deze zaterdag was het veel frisser dan de laatste dagen en ook stond er een straf windje. Toch kwamen er weer 21 rijders opdagen voor deze zaterdagrit. De namen van de mensen uit Stevensweert en Maasbracht weet ik niet meer precies. Ik dacht dat Johnnie Mols, John v. Ool en Wim Heymans present waren. Verder was er een zekere Peter, die in Maasbracht al afzwaaide, en er waren nog twee mensen uit Maasbracht, die hun naam gezegd hebben maar dit ben ik vergeten. Het fietsen begint na te laten maar het verstand schijnbaar ook. Misschien kan iemand de juiste namen doorgeven aan John zodat hij de lijsten up-to-date kan maken. Zoals afgesproken werden er twee groepen gemaakt. De snellere groep bestond uit 13 mensen en ging klokslag half twee op pad. Even later vertrok ook de tweede groep, maar zowel bij het stoplicht als ook bij de overweg moest groep 1 wachten zodat er steeds weer een samensmelting plaatsvond. Vanaf Berkelaar kon groep 1 doorrijden maar in Maasbracht zagen we al 1 rijder afhaken vooraan. Het schijnt dat Peter het welletjes vond en hij draaide af richting Stevensweert. Wim en John wachtten vanuit groep 1 op hem maar op de brug in Wesseem kregen ze te horen dat hij was afgedraaid. Ze besloten daarom maar met groep 2 mee door te rijden en hebben dan ook het meeste kopwerk gedaan. Tegen de wind in hielden ze een flink tempo aan en daardoor kwam er in Neer alweer bijna een hergroepering. Omdat groep 2 een iets kortere, maar wel veiliger weg nam kwamen ze weer vlak achter de snelle groep aan op het kruispunt. Dit werkte voor enkelen als een rode lap op een stier want het tempo werd behoorlijk opgeschroefd. Blijkbaar wilden ze toch nog aansluiten vooraan. In Heythuisen had een van de mannen uit Maasbracht een sanitaire stop zodat hierdoor de aansluiting toch alweer tot stand kwam. De mannen uit Stevensweert staken over naar groep 1 en ook Peter Winteraeken sloot zich hierbij aan. De overige 8 hielden het rustiger en vervolgden in hun eigen tempo hun weg. Zo bereikten ze zonder problemen alweer het Hingen waar bij Stephanie enkele fietsen tegen de gevel stonden. Omdat de reporter andere verplichtingen had kon hij jammer genoeg

niet ook eventjes binnenwippen, maar volgende keer beter. Hoe het de eerste groep vergaan is horen we misschien nog van de speciale reporter die in deze groep meereed.

Het Hijgend Hert (toch wel flink afgezien, vooral tegen de wind in)

MAANDAG 10 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRÜGGEN-VENLO-WITTE STEIN

Het lijkt wel zomer, zo'n lekker weer is het de laatste tijd. 13 rijders stonden om 10 uur klaar voor de eerste zomerrit van de Pensionado's. Fred kon vandaag niet maar da anderen waren allemaal aanwezig. Nu ook weer sommigen in wintertenuue maar Piet Clout kwam in volledig zomertenuue, dus korte broek en korte trui. Wat een bikkell, zeg. Jo Storms had de nieuwsberichten niet zo goed gelezen want hij kwam pas om 11 uur. Om 10 uur werd er dus vertrokken voor een rit richting Venlo. De route liep tegengesteld aan de terugweg vanuit Kevelaer, dus eerst de beklimming van de Meinweg. Wil v. Montfort en John begonnen als eersten aan deze klim en ze legden er meteen behoorlijk de zweep over. Achter deze twee kleppers werd het op een gegeven moment erg stil. Het bleek dat er niemand over deze twee heen kwam en dus kwamen we in gesloten formatie boven. Van hieruit ging het richting Brügggen. In Heyen nam John zowaar een verkeerde afslag, dus hier blijkt weer dat iedereen fouten kan maken. Gelukkig waren we snel weer op het goede spoor en via de bekende rustige weggetjes ging het richting Kirchbecker See. Geweldig mooi fietsweer, dus het was weer genieten geblazen. Het tempo werd goed aangepast aan de leeftijd van de Pensionado's. dus niemand had ook maar een centje pijn. Vanaf dit punt nam Hub v. Eck de honneurs waar want hij was zondag met de auto de route gaan verkennen. Langs het zweefvliegveld van Venlo vonden we gemakkelijk de weg naar Kaldenkirchen. Nu kregen we wind mee en zo ging het lekker richting Bracht en zo naar de Witte Stein in Reuver. Na 70 km. kwamen we op deze pleisterplaats aan waar we ons uitgebreid installeerden op het beschutte terras van Café De Grens. De koffie en de vlaai was weer voortreffelijk en het echte Pensionado'sgevoel kwam dan ook weer boven. Wat is het toch genieten iedere maandag. Na de welverdiende pauze werd er besloten om via Beesel en Asselt naar huis te rijden. Voor enkelen begon de afstand toch wel te tellen zodat het tempo wat aangepast moest worden. Maar dat is deze groep geen probleem zodat we na 110 km. als een groep de rit konden volbrengen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 8 MAART

OFFICIËLE OPENING ZOMERSEIZOEN

VLAAIENTOCHT ST. LUDWIG-LÜTTENFORST

De opening van ons officiële zomerseizoen viel dit keer samen met de eerste echte lentedag. Beter hadden we het niet kunnen plannen. Maar liefst 20 graden was het en daarom stonden er ook verschillende mensen in echt zomertenuue aan het vertrek, dus korte broek en korte mouwen. Enkelen vertrouwden de weersvoorspellers niet en hadden gekozen voor een winteroutfit, lange broek en dik vest. Voor de rest was er van alles tussenin. John raakte de tel op een gegeven moment kwijt want hij dacht dat er 30 mensen aan het vertrek stonden maar bij het invullen van de presentielijst kwam hij toch echt aan 31 deelnemers, een geweldige opkomst. Hierbij slechts een deelnemer die voor de eerste keer bij SUIST aan het vertrek stond, Aldwin Jonkers uit Merkelbeek. De anderen hebben

allemaal al een keer meegefietst met SUIST. In de presentielijst kunnen jullie de namen wel terugvinden want het is wat veel om dit allemaal op te noemen. De foto's die van deze tocht zijn gemaakt zullen binnenkort op de site worden gezet zodat iedereen nog eens kan nakijken wie er allemaal bij is geweest. Klokslag half twee gaf John het sein om te vertrekken en meteen was er al een probleem om de groep bij elkaar te houden. Het bleek dat Har Valkenburg zijn materiaal verloor en hierdoor eventjes terug moest. Bij zo'n grote groep komt dit bericht laat aan op kop van het peloton maar bij zijn voordeur werd er toch netjes op Har gewacht. Toen we weer compleet waren ging het richting Montfort. Het tempo werd gezet op een snelheid van 28, hard genoeg voor zo'n grote groep. Als je dan achteraan zit moet je na elke bocht of kruising toch behoorlijk aanpoten om weer aan te sluiten. De aanwezige Pensionado's namen het meeste kopwerk voor hun rekening dus werd er vooraan netjes gereden ook al moest er af en toe toch wel geroepen worden. Sommigen zijn nu eenmaal zo sterk dat ze niet in de gaten hebben dat het te hard gaat, maar John liet van achteruit geregeld een brul horen en dit werd goed opgepakt. Zo denderde het grote peloton in een mooie gesloten formatie over de Limburgse wegen richting St. Ludwig. Bij Piet Damen nam Piet Clout natuurlijk de koppositie in want je moet je sponsor toch waar voor zijn geld geven. Toen we de grens overschreden hadden via het grindweggetje werd er netjes gewacht tot iedereen weer was aangesloten. De klimmetjes naar Arsbeck werden als een groep genomen omdat vooraan rustig gereden werd. Zo bereikten we als een groep Oberkrüchten waar Henrie ons een nieuwe weg wilde wijzen. Maar hieraan hebben we toch maar niet meegedaan en we reden verder over de welbekende weg. In de afdaling van de Meinweg spatte het peloton natuurlijk helemaal uit elkaar. Ondanks dat Wil Nissen en Hub v. Eck bijna de hele afdaling de groep mooi bij elkaar wisten te houden konden sommigen zich op het laatst niet meer inhouden en gingen er als een speer van door. In Herkenbosch werd weer gewacht en zo ging het richting St. Odiliënberg, door de Oo. Wil en Jan, twee beresterke Pensionado's, namen nu de kop en meteen ging het tempo drastisch omhoog. Ruim boven de dertig, maar niemand gaf een krimp en zo bereikten we Berg. Voor sommigen was het beste er nu toch wel van af en daarom moest er geminderd worden. Hierdoor verbrokkelde de groep toch enigszins maar gelukkig werd dit vooraan opgemerkt zodat we toch als een groep in St. Joost aankwamen. Enkele rijders gingen rechtstreeks naar huis maar een grote groep van 27 personen streek neer bij Paula voor de vlaai. Het was weer prima geregeld en voor iedereen was er voldoende te krijgen. De rijstevlaai was natuurlijk favoriet en Paula haalde zelfs nog een tweede van dit soort voor de liefhebbers. Na de vlaai werden er nog enkele andere drankjes genuttigd en werd de rit nog eventjes nabesproken. Duidelijk is dat met zo'n grote groep rijden toch wel moeilijk is. Vooraan hebben ze niet in de gaten dat het achteraan af en toe toch wel aanpoten is om de aansluiting te houden, maar vandaag werd dit toch goed opgepakt. Het gemiddelde van vandaag lag op 27,8 km. p/u, iets te hard volgens de krantenberichten maar dit zijn we intussen wel al gewend. Wel is het de bedoeling om, als er op zaterdag zo'n grote groep aan het vertrek staat, toch in twee groepen te gaan rijden, dus komende zaterdag, een helemaal vlakke rit, twee groepen als het aantal deelnemers dit toelaat.

Het Fluitend Hert

Zoaterdag 1 maart

Vols (drielandpunt)

't veurig joar höbbe 5 persone sjaags veur vastelaovend de rit nao Vols gemaakjt. Doe war ut weir eigenlijk net zoa wie vandaag. Bewolkjt en aaf en toe zon. Allein laog doe snee in de buurt vaen Vols en noe niet. Mesjien is det de reeje det vandaag meer deilnummers acte de presence höbbe gegeive.

Op 't Hènge hauwe zich 16 persone verzameldj. Veur de sjtatistieke volgen noe de name: Sjef en John oet Steveswert, Huub en Piet oet mouffert, Wil v.M, Leon, Fred, Annie, Wil v.d.Borgh, Michel, Jan S, Jan L., Frits V., Har v.d. Vorst en Bart Rams. Oei. Ich ben der eine vergeite. De naam sjut mich dalik ongetwiefelt waal te benne. John V. woar um privé grundj vandaag neit der bie en hei hauw mig gevraagjd um ut versjlaag te verzörge. Ig haw waal bedonge det ig mig niet zou bemuije mit de route.

De manne die op kop hōbbe gereje, hōbbe neit allein zelf de route bepaalt mer aug ein tempo aangehaje det veur jederein good te volge waar. Huub haw zien fluitje niet houe te gebroeke um de groep bie-ein te haute. Es hē float, war ut meer om te controlere of ut fluitje ut nog dei. Oppe Slek sloot Frank Thoolen zich nog bie de groep aan, zedet weer mit zien zeventene de route hōbbe vervolgt. Vlak veur Nuusjtad reej Har v.d. Vorst lek en het zelfde gebeurde Bart Rams bouve aan de Putterberg in Puth. Noa ut wissele van de bennebandj ging ut in ein gepasjt ritme noa Vols, woa wir teige kwart veur ein aankoume aan ut drielanjepuntj. Dao woort aafgesjproke det dezelfde waeg zouwe were teruggereje. Mèr doe weer oppe terugwaeg aenkoume in Spaubeek en wolle aafsloan noa Stammenhoaf woort tog aangegeave um de korste waeg noa hoes te numme. Detzelfde gebeurde ein stukske wieer toen Michel euver Sweikese woal rieje. Gelōkkig mèr det weer det neit gedoan hōbbe, wanjt noe zeen weer drōog en teige hauf drie oppe ut Hēnge aangekoume, wo ein paar minse de rit zeen goan evalueren bie Stephanie. Ware weer omgereje, dan ware weer mesjien naat gewoorde. Ein kwarter later nl. reigenede piepestele.

Rest de schriever van dit versjlaag nog te zegge lekker gefits hōbbe en det ziene naam nog mot wère toegevoeg aan de deilnummers

Eine gooje vasteloavend

Alaaf

Har F.

MAANDAG 24 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GANGELT-SCHIN OP GEUL

Het leek wel voorjaar, zo'n lekker weertje hadden we op deze laatste maandag in februari. Daarom stonden er alweer 15 ridders klaar voor de wekelijkse rit. De vaste deelnemers, Har F., Wil v. M., Jan L., John V., Fred K., Har v.d. V., Sef L., Geert C., Wil H., Hub v. E., Lex Q., Annie v.d. V., Henrie J., en twee nieuwkomers. Vanuit Montfort Wil Nissen en vanuit Susteren Jo Storms, die lang geleden ook al bij Suist actief is geweest. Jan had voor vandaag zelfs zijn gloednieuwe Ridley Noah van stal gehaald. Een plaatje en hij fietst ook nog heerlijk volgens Jan. John had een ritje in gedachten via de Duitse Selfkant richting Hoensbroek. Van hieruit ging het dan naar Voerendaal en via Schin op Geul terug richting Hingen. Deze rit staat in het officiële programma van Suist ook gepland en omdat het een nieuwe rit is wilde hij graag enig voorwerk verrichten. John en Hub namen de kop en in een lekker tempo werd er richting Breuchelchen gereden. Hier boog de route af naar het zuiden, dus het bleef wind tegen. In een mooie waaier met op kop Wil en Sef ging het naar Hastenrath. Het tempo was zodanig dat er in de groep lekker gebabbeld kon worden en iedereen had het dan ook naar zijn zin. Via Etzenrade en Merkelbeek kwamen we in Hoensbroek waar we dwars door het centrum reden. In Voerendaal ging het via Kunrade naar Winthagen en hier ging het fout. Op de lange klim naar Winthagen konden de grote kleppers zich niet inhouden en namen afstand van de zwakkere broeders. De route liep echter in Winthagen via een klein zijweggetje naar rechts waar de snelleren geen weet van hadden. John, Geert en Jo bleven hier even wachten en toen ging John maar op zoek naar de anderen. Bij de volgende splitsing stonden verschillende mensen en deze reden netjes mee terug. Annie ging nog achter de anderen aan maar Wil v. Montfort was jammer genoeg al zo ver weg dat we hem niet meer gezien hebben. Na nog een tijdje gewacht te hebben op juiste afslag besloten we toch maar door te rijden in de hoop dat Wil via een andere weg naar Wijlre was gereden. Dit was niet het geval want na een tijdje kregen we telefoon dat hij weer in Kunrade stond. Hierna besloot Wil om maar alleen naar huis terug te rijden en de rest vervolgde zijn weg via Schin op Geul naar Walem. Met de wind in de rug toerden we via Weustenrade, waar de weg klaar was, richting Nuth. Sef reed hier ook nog eens lek. De gebroeders Laugs krijgen hun portie wel de laatste tijd. Na dit kleine oponthoud ging

het richting Oirsbeek en de afdaling van Hillensberg. Nadat we Sef netjes afgeleverd hadden op Koningsbosch kwamen we met 90 km. op de teller terug op het Hingen. Omdat er gedurende de rit steeds lekker rustig was gereden had niemand problemen en kon iedereen met een goed gevoel de rit afsluiten. Alleen jammer dat we onderweg Wil kwijtraakten maar dit is een les voor de toekomst. Als men de route niet weet, wachten op de wegkapitein, want met zo'n GPS krijg je de meest vreemde afslagen. Al met al een heerlijke rit. Komende maandag is het Carnaval, dus dan staat er geen rit gepland en de week daarna, op maandag 10 maart, is het vertrek weer gepland om 10 uur. Het is de bedoeling dat we dan ook weer onze traditionele tussenstop zullen gaan maken, natuurlijk alleen als het weer het toelaat.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 22 FEBRUARI

RONDJE MAAS MAASTRICHT

Op deze alweer prachtige zaterdag was het weer volle bak op het Hingen. John dacht dat er 20 ridders present waren maar bij het invullen van de lijst kwam hij toch maar tot 19 deelnemers. Daarom nu maar de namen en als je hebt meegereden en je staat hier niet bij, dan horen we het wel. De deelnemers waren: Annie, John V., Leon, Fred, Sjef, Johnnie, Har F., Wil v. M., John v. O., Roger, Jan L. Cor, Henrie, Har V., Sef, Jan S., Michèl, en de twee nieuwkomers voor dit jaar, Lyon Ohlenforst en Fer Naus, die in deze drukke carnavalstijd toch nog een gaatje had gevonden in zijn drukke agenda. Omdat de wind zoals de laatste tijd steeds het geval is alweer uit het zuiden kwam werd dit keer gekozen om via de Belgische kant langs de Maas te rijden. De bedoeling van Henrie was om in Stein over de brug te rijden maar vooraan knalden ze gewoon rechtdoor. Het rijden in twee groepen wil maar niet lukken. De snelle jongens durven het toch blijkbaar niet aan om alleen te rijden. Hoogstwaarschijnlijk omdat er dan geen wegkapitein is die de juiste route weet. Dan maar weer allemaal samen, maar voor enkelen gaat dit toch af en toe veel te hard. Als we de hartslagmeters mogen geloven wordt er door enkelen constant in het rood gereden, wat niet zo gezond is. Twee keer bij de Cardiologie in Maastricht op de tafel gelegen is wel genoeg en daarom laat John lopen als het te hard gaat. Gelukkig waren er enkele mensen zo sportief om netjes bij hem te blijven zoals het bij SUIST is afgesproken. Als de rest dit eindelijk in de gaten heeft wordt er gewacht maar het zou toch veel gemakkelijker zijn als er een groep is die wel sneller door gaat rijden. Zoals het nu gaat is het voor beide groepen niet zo mooi fietsen, dus toch maar proberen in het vervolg als we met zoveel zijn. Bij Stein werd er dus rechtdoor gereden en als we niet in Maastricht van het kanaal af moesten hadden ze volgens mij doorgeknaald tot in Luik. Gelukkig wist men vanaf Maastricht hoe de weg terug liep en dus werd er van richting veranderd. Een minder punt was dat toen Jan Sevriens zijn tellertje verloor de groep weer gewoon doorreed. Alleen John V. en Henrie waren zo netjes om op Jan te wachten. Het bleek ook nog dat de grote groep een andere weg reed dan normaal. Dus we waren mekaar kwijt. Waarom niet eventjes stoppen als er iemand pech heeft???? Gelukkig kwamen we achter de stuw in Borgharen weer bij mekaar uit en toen konden we samen de terugreis, met de wind in de rug, beginnen. Of er sommige ridders bij zijn die de bedoeling hebben om wedstrijden te gaan rijden is de vraag. Het tempo werd alweer stevig opgevoerd. Als er mensen zijn die graag zo hard willen rijden, vraag eens informatie op bij Lyon Ohlenforst en schrijf in voor de baancompetitie, dan kun je zo hard rijden als je wil, maar hou bij SUIST eens wat meer rekening met de mensen die dit tempo absoluut niet zo lang kunnen volhouden. Zo kwamen we na 90 km. weer terug in Echt. Of er nog mensen waren die nog eventjes naar Paula zijn gegaan is niet bekend maar zelf had ik er geen zin meer in. Hopelijk kan er komende zaterdag bij de rit naar Vaals wel weer zo gereden worden dat iedereen er een goed gevoel aan over houdt en als er genoeg mensen aanwezig zijn heel graag in twee groepen.

Het Hijgend Hert

MAANDAG 17 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

DUIVELSBOSCH

Bij de pensionado's is de spreuk: "U vraagt, Wij draaien", werkelijkheid geworden. Enkele weken geleden hoorden we in het peloton een opmerking om eens naar de helling van het Duivelsbosch te gaan. Afgelopen zaterdag werd deze opmerking weer gemaakt, dus de routecommissie trok zich dit aan en toog aan het werk. In het weekend werd de route naar het Duivelsbosch gemaakt en op maandagmorgen konden de 15 rijders verrast worden met dit nieuwe plan. De vaste Pensionado's, behalve Lex, die vandaag niet kon, en 3 gastrijders, Annie, Henk en Har Valkenburg. Vol goede moed begonnen we aan dit alweer nieuwe avontuur. Wil en Sef namen de koppositie in en in een rap tempo ging het richting Sleik. Voor enkelen was dit tempo toch wel wat te veel van het goede, dus John spoedde zich naar voren om deze heren tot kalmte te manen. Met 30 tegen de wind in is iets teveel. Het tempo werd meteen tot normale "Pensionado's-waarden" teruggezet en zo konden we in gesloten formatie verder. Via de bekende weg over Breberen ging het naar Birgden. Hier kregen we de eerste keer "Lek". Sef had de pech maar het euvel werd snel verholpen. Via Gilrath ging het naar Teveren en van hier uit naar Rimborg. Nu moesten we de nieuwe route naar het Duivelsbosch zoeken maar Har had zijn huiswerk prima gemaakt en hij voerde ons zonder problemen richting Haanrade. Hier kreeg Sef voor de tweede keer een "Platte", maar ook dit werd snel opgelost. Opeens waren we er. Rechts een klein weggetje het bos in. De welbekende Duivelsberg. Een pittige klim met een stukje van 18 %. Het lag er nat bij en als je probeerde te gaan staan slipte je achterwiel behoorlijk door. Dus zitten blijven en stoempen maar. Iedereen kwam fietsend boven en op de grote weg was het weer prijs. Nu stond Henrie plat maar ook dit werd snel gerepareerd. Met de wind in de rug werd de thuisreis aangevangen. Henrie was hier bekend en zo kwamen we snel op de weg naar Schinveld uit. Via de neutrale weg naar Koningsbosch en zo kwamen we toch weer netjes om half drie terug op het Hingen. 75 Km. op de klok en 15 rijders konden deze klim afstrepen van hun lijstje. Omdat de winter hopelijk op zijn einde loopt is het de planning om na de Carnaval, te beginnen op maandag 10 maart, alweer om 10 uur te gaan vertrekken. Als het weer het toelaat zullen we dan weer beginnen met de ritten van rond de 100 km. en ook de traditionele koffiestop zal dan weer op het programma staan.

Het Fluitend Hert

.

ZONDAG 16 FEBRUARI, SOS

Fred, Roger en Jo hadden zaterdag al voorzichtig besloten om zondag om 10.00 uur nog eens op te stappen. Jo had het sms-berichtje van Fred gemist en zodoende was hij te laat op het appèl. Hij had de mannen echter verwittigd dat hij eraan kwam en zodoende konden we even na 10 toch op weg. Roger zette gelijk de toon richting Roosteren, want als erkend liefhebber van hard fietsen had hij er duidelijk zin in. Fred en vooral Jo hadden het in het begin zwaar om dit tempo te draaien. Wellicht speelde de rit van gister hen nog parten maar dat doet niets af aan het puike rijden van Roger, en dat ook nog op zijn `Bertolli`, Bertolini, Bernini whatever. Via Buchten en Born naar Limbricht. Daar langs het kasteel en zo richting Leenbakker op het industrieterrein Sittard Noord. Daar rechtsaf richting Millen en Tuddern. Roger kent daar de weg als zijn broekzak en navigeerde ons soepeltjes richting Susterseel, Gangelt, Vinteln, Breberen en Saeffelen. Daar verder noordwaarts naar Waldfeucht waar de gaskraan vol open ging en we de 60! even aantikten. Fred stelde voor, omdat het zo lekker liep, om nog verder noordwaarts richting Haaren te gaan. Wij natuurlijk mee en zo geschiede. Met een flink gangetje zeilden we naar Haaren om via Waldeslust weer die Heimat te bereiken. Via Posterholt naar t Reutje waar het verstoppertje spelen voor de wind weer afgelopen was. Het laatste zware stuk tot thuis werd goed samengewerkt omdat Fred en zeker Jo gelukkig hun benen ergens onderweg weer

gevonden hadden. Met bijna 31 gemiddeld hadden we de 70 km afgelegd en ik weet zeker dat er iemand bij was die blij was dat hij het karretje in de schuur kon zetten, poeh.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 15 FEBRUARI

KRUISBERG-WATERVAL

Code "Oranje" was het advies aangaande het weer. Een stevige bries stond er over het Limburgse land. Toch waren er nog 13 dapperen die deze storm durfden te trotseren. Of het schaatsprogramma van de Olympische Spelen mensen heeft thuisgehouden is ook nog een optie. Het waren wel bijna allemaal mensen die normaal in de zg. A-groep van start gaan. Weer 5 deelnemers van de groep Stevensweert, die hun plekje duidelijk hebben gevonden op het Hingen. Bert Steuten was er vandaag niet bij maar hiervoor in de plaats zagen we nu Leon Leurs aan het vertrek. Sjef, Johnnie, John en Wil waren de anderen. Frank Thoolen van de groep van Echt en voor de rest de vaste Suisters Annie, Jo, Leon, Fred. Henk, Wil v. M. en John. Voor John, die normaal vaste deelnemer van de B-groep is, werd het een zware kluit. Hij heeft de hele rit in het "Rood" moeten rijden om deze kleppers bij te houden, maar omdat hij maar enkele mensen bij zich had die het normaal ook wat rustiger aan doen moest hij wel. De grote mannen hadden toch nog een beetje medelijden met hem en hielden hem netjes uit de wind. Af en toe moest hij een gaatje laten vallen maar zodra dit opgemerkt werd liet men het tempo zakken. Gezien de flinke zuidenwind stelde John voor om maar weer eens de Kruisberg op te zoeken. In gesloten formatie werd er richting Bunde gereden. Johnnie had voor vandaag zijn mooie racekarretje uit het vet gehaald want hij voorzag toch wel een straf tempo. Jammer genoeg had hij zijn bandjes niet zo goed in orde want hij reed maar liefst 3 keer lek. De eerste keer was bij de waterzuivering in Urmond. John, Annie en Leon Renet besloten om langzaam verder te rijden en in Bunde op de groep te wachten. Na de depannage kwam de hoofdgroep in Bunde weer vlug bij de 3 en zo ging het verder richting de Kruisberg. Van hieruit naar Waterval, waar het voor Johnnie de tweede keer raak was. Alweer hetzelfde protocol. Het bandje werd gewisseld en de kleine groep reed weer in een rustig tempo door tot boven. Hier kwam weer de hergroepering en toen ging het, met de wind in de rug, in een sneltreinvaart via de Adsteeg weer richting kanaal. De grote mannen moesten ook nu af en toe inhouden want een snelheid van tegen de 40 is voor het Hijgend Hert toch echt teveel. De thuisreis werd gemaakt over de Graetheide maar in Baakhoven was het voor de derde keer raak. Alweer die achterband van Johnnie. Nu werd besloten dat de groep van Stevensweert bij Johnnie bleef. Ook Wil v. Montfort hielp mee met het klusje en de rest reed in een rustig tempo huiswaarts. Jo, Fred en John besloten om er toch nog maar eentje te gaan pakken bij Paula, want dat hadden ze wel verdiend. Met ruim 75 km. op de teller in zo'n fikse wind is geen peulenschilletje. Al met al toch een geslaagde rit, al heeft het Hijgend Hert behoorlijk moeten afzien. Hopelijk zijn er de volgende week wat meer rijders voor de B-groep present zodat we dan weer in twee groepen kunnen rijden. Want altijd zo door te moeten kachelen kan bruintje niet meer trekken en voor de snelle jongens is het niet leuk als ze steeds met de handrem erop moeten rijden..

Het Hijgend Hert

MAANDAG 10 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HALLAMBAY

Drie keer is scheepsrecht, is de uitdrukking. Dit is prima van toepassing voor de rit naar de Hallambay. Na het uitstellen in januari, wat achteraf niet nodig bleek te zijn, en het slechte weer van afgelopen zaterdag probeerden de Pensionado's het vandaag alweer. 's Morgens om 9 uur viel er nog een regenbui, dus werd er volop getelefoneerd of de rit wel door zou gaan. John hield dit keer zijn poot stijf en antwoordde dat hij het wilde proberen. Dus om 11 uur stonden maar liefst 12 rijders klaar. 9 Vaste deelnemers en 3 gastrijders, Annie, Har Valkenburg en Jan Sevriens. Niet aanwezig was vandaag de delegatie uit Montfort en ook Henrie verscheen niet op het appèl. Of ze misschien in de war waren gebracht door de verkeerde vermelding van de datum in het programma, waar stond dat de rit op maandag 11 februari zou plaatsvinden? De bedoeling was om te kijken hoe ver we konden komen, want de voorspellingen waren zodanig dat we konden rekenen op enkele buitjes. Iedereen had dan ook uit voorzorg een regenjasje bij zich. Wonder boven wonder bleef het de hele dag droog. De "Buffel" moet hierboven toch wel in een goed blaadje staan, want hij had het weer prachtig voor ons geregeld. Wil en Jan namen de koppositie zoals gewoonlijk in en in een lekker rustig tempo werd er zuidwaarts gereden. Zoals het bij de Pensionado's gebruikelijk is alweer via een andere route want de kopmensen reden dit keer via Baakhoven en Graetheide en in Berg a/d Maas werd pas het kanaal overgestoken. Hierna de bekende route over Klein Meers en Bunde, Amby en Rijckholt naar Withuis. Gezellig babbelend werden de kilometers afgelegd en omdat er nog geen wind stond bereikten we de Hallambay zonder problemen na 2 uurtjes. De mensen die hier voor de eerste keer kwamen schrokken toch wel eventjes maar de klim werd door iedereen goed verteerd. De een wat sneller dan de ander maar allemaal kwamen we goed boven. Het weer was nog steeds prima en zowaar prikte er eventjes een mager zonnetje door het wolkendek. Er werd besloten om de thuisreis dit keer via België te laten verlopen. Het kanaal werd opgezocht en zo reden we over mooie, verkeersvrije paden richting Rekem. Intussen was de wind opgestoken en omdat die uit het Noordoosten kwam moest er dus geduwd worden. Wil en Sef namen nu de koppositie in en het tempo werd mooi aangepast. Dit ook omdat er enkele mensen meereden die nog niet veel kilometers in de benen hadden. Omdat het toch nog behoorlijk frisjes was werd de koffiepauze overgeslagen, ondanks het feit dat we ongeveer bij "De Oude God" over de stoep reden. In Eisden werd ook de Turkse bakker genegeerd en via een nieuw paadje, uitgezocht door Har en Wil, die zogenaamd erg weinig fietsen, maar toch overal de weg weten, kwamen we terecht in Leut. Het fietspad langs de Maas was behoorlijk duwen tegen de wind in maar de kopmensen hielden een mooi rustig tempo aan. Zo kwamen we, zonder een spatje regen en geen pechgevallen, na vier en een half uur met een tevreden gevoel weer aan op het Hingen. Onze opdracht was vervuld, voor de verjaardag van de "Buffel" hadden we de trip naar de Hallambay gemaakt! Hopelijk kunnen we het volgend jaar meteen de rit rijden op de geplande dag.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 8 FEBRUARI

WIM BOGIE MEMORIAL

Het weer was niet al te best. Daarom was er maar 1 rijder present om 11 uur op het Hingen. Dit was onze echte "FLANDRIËN", Michèl van Smoorenburg. Wat hij precies heeft gereden is niet bekend, maar wel een diepe buiging voor deze bikkels die zich niet laat weerhouden door een beetje regen. Voor de mensen die het niet aandurfdren is er op maandag 11 februari nog een laatste kans bij de rit van de Pensionado's. We vertrekken dan om 11 uur bij John.

MAANDAG 3 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

PRUMMERN

Het echte pensionado's-gevoel steekt behoorlijk de kop op. Ideale weersomstandigheden, een heerlijk zonnetje en een lekker temperatuurtje, wat wil een mens nog meer. Door deze prima condities stonden dan ook maar liefst 13 rijders klaar om 11 uur. Jan had voor een setje nieuwe bandjes gezorgd zodat we hier niet naar hoefden om te kijken. Omdat de wind vandaag uit het oosten kwam werd besloten om dus maar weer eens richting "Die grosze Heimat" te rijden. Het tempo bleef lekker gematigd en iedereen kon uitstekend volgen. Als er af en toe iemand toch wat harder wilde liet men tactisch een gaatje vallen en de koplopers wisten dan meteen dat dat niet de bedoeling was. Gelukkig hoefde dit maar een keer te gebeuren en toen bleef de groep netjes bij elkaar. Via de welbekende weg werd er richting Prummern gekoerst. Af en toe kwam er een nieuw stukje weg uit de hoge hoed tevoorschijn, want altijd hetzelfde is ook niet alles. Vanaf Lindern kregen we wind mee wat meteen te merken was. Het tempo werd verhoogd tot 30 km. p/u. Dat het voor iedereen makkelijk te doen was bleek uit het feit dat bijna iedereen zijn kopwerk deed en in de groep werd er volop gekletst. Een heel ontspannen sfeertje, mag je wel zeggen. Zo reden we via Putbroek naar Montfort en op deze weg besloten Wil en Geert het tempo aan te geven, een teken dat ze echt nog wel wat over hadden. Enkelen besloten om Wil netjes thuis af te leveren en zo kwam er na 75 km. weer een eind aan een fantastische rit. Als er komende zaterdag ook zo gereden wordt zal de afstand voor niemand een probleem worden.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 2 FEBRUARI 2014

Na de oproep van Henk deden de sociale media zijn werk. 12 deelnemers maar liefst. Henk, Jo, Fred, Roger, Leon, Jan en Sef Laugs, Piet en Cor uit Montfort, Har Feijen, en Annie en Peter. Het werd een rondje Stramproy, Maaseik via Linnerweerd en Horn. In een rustig tempo en badend in het zonlicht reden we opbouwend van 27/28 km richting Montfort naar zo rond de 30 km om het vervolgens daarbij te laten. Iedereen op het gemak, handjes op het stuur, heel lekker "fitsen". Het enige minpunt waren de drie leuke banden van de familie Laugs; Jan heeft hierbij gewonnen met 2-1. Deze ongemakken bedierven de feestvreugde echter geenszins want in een lekker zonnetje is zelfs het dépanneren een ontspannende bezigheid. Na 74 km waren we weer terug, nadat we eerder al Har Feijen en Sef hadden zien afdraaien. Snel een sopje maken om te poetsen want er lag toch wel veel zout op de weg. De conclusie is een zeer geslaagde SOS (Suist on Sunday).

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

,

MAANDAG 27 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KRUISBERG-VISWEG

Hetzelfde liedje alweer. 10 deelnemers. Nu wel weer Hub en ook weer Lex. Sef was vandaag afwezig en voor de rest waren het de vaste gasten die trouw iedere week aanwezig zijn. Eerst werd de rit van afgelopen zaterdag nog eventjes doorgenomen. Maar al vlug ging het over tot de orde van de dag: " Waar gaat het vandaag naar toe? " Er werd weer eens besloten, omdat er toch wel een straf windje uit het zuiden kwam, om langs de Maas richting Bunde te rijden. Eerst namen Har F. en Lex de kop, maar na een tijdje kwamen toch weer de vaste mensen, Wil en Jan, hun plaats innemen. In een lekker tempo werd er mooi rustig tegen de wind in gereden. Iedereen kon goed volgen wat tot gevolg had dat er in de groep volop gekletst werd. Zo kwamen we er ook achter waarom Har Fijen zaterdag zo vlug afboog. Hij blijkt ook besmet te zijn met het " Hallambayvirus ", want vrijdag is hij ook alleen naar deze smerige klim gereden. Het moet niet gekker worden met de Suisters, want nu beginnen sommigen toch wel wat rare trekjes te vertonen. Wacht maar mooi af tot 8 februari, dan kunnen we samen deze trip maken. In Bunde wilde Hub eventjes laten zien dat hij toch wel heel wat in zijn mars heeft, want hij wilde de Denneberg oprijden. Natuurlijk werd hiervan afgezien want John stuurde de groep resoluut door naar zijn geliefde Kruisberg, die hij dit jaar toch wel al een keer of 5 heeft beklommen. Hier aangekomen mochten Geert en John de kop nemen en de rest van de groep bleef netjes achter dit tweetal zodat we als een gesloten peloton boven kwamen. Hierna ging het de Biesenberg af en toen toverde John alweer een verrassing uit de hoge hoed. Hij stuurde iedereen rechtdoor de Visweg op, voor velen een totaal nieuwe klim. Jammer genoeg kreeg Jan hier lek, zodat we eventjes wat oponthoud hadden. Vlug het bandje gewisseld en toen naar de top, halverwege de Raarberg. Met de wind in de rug werd er nu huiswaarts gekoerst. In gesloten formatie ging het gezwind via Schimmert en Spaubeek naar Sittard. Omdat John om 2 uur thuis moest zijn reed hij hier rechtdoor, vergezeld van Hub en Lex. De andere 7 namen nog een ommetje via Duitsland. Na 70 km. kwam John precies om 2 uur thuis aan, prima timing. Hopelijk hebben we komende zaterdag ook weer goed weer en kunnen we dan weer een leuke rit maken. Als we weer met zoveel zijn, zullen we zeker weer in twee groepen gaan rijden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 25 JANUARI 2014

Een slordige 20 snellere deelnemers kozen het ruime sop richting Montfort. Tot op het laatste moment werd getalmd wie met welke groep zou meegaan. Na een paar honderd meter bleek dat sommigen op het allerlaatste moment andere plannen hadden gemaakt want ze waren er al gelijk niet bij; gewoon blijven staan denk ik. Met de wind in de rug werd hard gereden maar niemand in de problemen. Route was ongewis; richting Duitsland was het enige dat werd gefluisterd. Roger had de blauwdruk voor vandaag grofweg in zijn hoofd. Via Reutje, Posterholt en dan richting JABA circuit maar niet helemaal want een slingertraject voerde ons richting Karken, Heinsberg, Schierwaldenrath en uiteindelijk Teveren en Ubach Palenberg. Zo nu en dan kwam van achteren de kreet "rustig" waarna gehegroepeerd kon worden. Ergens onderweg zijn we toch Huub van Eck kwijtgespeeld. Niemand wist hoe en wat. Er werd niet letterlijk gestopt waardoor initiatieven om terug te rijden in de kiem werden gesmoord. Op dat moment was de collegialiteit ver te zoeken. Snelle groep of niet, in zo'n geval gewoon stoppen en mensen de gelegenheid geven om polshoogte te gaan nemen en ook om terug te keren in de groep (Maar mensen in de problemen moeten ook zelf goed aangeven dat het te snel gaat). Dat terugrijden gaat moeilijk als de groep doorrijdt in onbekend gebied waardoor de hulpverleners uiteindelijk zélf alleen komen te rijden en kunnen zorgen dat ze thuishkomen. Als je zelf met pech staat, is het echter wel lekker dat je hulp krijgt van je kompanen. Maar ja, we gingen dus verder en na Ubach Palenberg naar Schinveld in een hoog tempo waardoor het achterin flink aanpoten was. gelukkig hadden we de wind overwegend mee. Via Jabeek naar Süsterseel en daar

zagen we Huub plots voor ons rijden. Net op het moment dat we bij hem kwamen, reed Stan lek. Op onze kreet LEK knepen wij in de remmen maar Huub reed gewoon door, waarschijnlijk behoorlijk in zijn wiek geschoten door hetgeen was gebeurd. Lek verholpen en wij via Millen naar Havert en via Aan Reijans over de Slek naar het Hingen terug. Naar de Slek werd alles nog eens flink op de kant gezet en moesten we nog flink onze voeten gaan uitkuisen om het wiel te houden. Bij de boerenbond bleek dat we Leon Renet ook nog waren kwijtgespeeld. Als het zo hard gaat is het helaas ieder voor zich en God voor ons allen en is er geen tijd om achterom te kijken of alles nog compleet is. Na het ontbinden van de optocht zijn Fred, Jo, Henk en Roger nog bij Paula neergeplofd en hebben we er een paar op kosten van Roger naar binnen gekiept ter gelegenheid van zijn 49e verjaardag. Namens de redactie nog van harte proficiat Roger. Zo kwam weer een eind aan een enerverend middagje fietsen. Er is voorlopig weer gespreksstof genoeg.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 25 JANUARI

HEINSBERG-GILRATH

Het kan niet op bij SUIST. Het schijnt dat de rijders van andere groepen ontdekt hebben dat het bij SUIST deze winter goed toeven is. Maar liefst 27 rijders stonden in winterse omstandigheden klaar voor het wekelijkse ritje. Hierbij de oude bekende Jan Sevriens en twee nieuwelingen, Wil Heymans en ??? v. Ool. De voornaam ben ik vergeten, maar het zijn er ook zoveel de laatste tijd en ik word al een jaartje ouder, dat zal ook wel meespelen. Of de naam Wil Heymans goed is hopen we dan maar. Als er iets niet klopt, graag een aanvulling naar John. Omdat het de vorige week op het eind nogal rommelig was werd er besloten, gezien de alweer geweldige opkomst, in twee groepen te rijden. De " snelle" groep, maar liefst 20 rijders, besloot om onder supervisie van Jo een rondje Selfkant te gaan maken. Hoe het ze vergaan is zullen we nog wel horen. De " langzame " groep bestond dus uit 7 rijders. Peter en Annie, Cor, Henrie, John, Har v.d. Vorst en Har Fijen. Cor wist een mooi verkeersvrij fietspad richting Heinsberg dus besloten we om dit maar eens op te gaan zoeken. Via Montfort ging het richting Maria-Hoop, waar Har Fijen afdraaide want hij had aangegeven dat hij maar een half uurtje zou meerijden. Hierna naar Breuchelchen en Haaren waar we op het prachtige fietspad uitkwamen. Nauwelijks verkeer en prima weg, wat wil je nog meer. Eenmaal in Heinsberg aangekomen werd het commando overgenomen door John en via Laffelt ging het toen richting Straeten. John besloot om de lus via Ueterath naar Linnich te rijden en van hieruit terug over Suggesterath. Het tempo was heel goed te doen en iedereen deed zijn kopwerk, zodat de snelheid er lekker in bleef zonder dat er iemand in de problemen kwam. In Hochheid ging het linksaf en via Hatterath naar Gilrath. Hierna kregen we de wind vol in de rug zodat er ook eventjes royaal boven de 30 gereden kon worden. Vooral Henrie liet zich van zijn beste kant zien en het ging hem vandaag veel beter af dan vorige week. In Breberen namen we afscheid van Henrie die rechtdoor richting Nieuwstadt ging. Do overige 5 reden via Bocket en Waldfeucht terug naar huis waar we na een lekker ritje van 75 km. Met een mooi gemiddelde van ruim 27 aankwamen. Niet slecht voor een winterse dag. Iedereen was het er roerend mee eens dat er " lekker " gefietst was. Zo kan het dus ook en in het vervolg zullen we, als er zo'n grote opkomst is, steeds in twee groepen gaan rijden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 20 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE ECHT

Alweer 10 rijders present om 11 uur. Dezelfde mensen als vorige week, met uitzondering van Hub, die vandaag niet kon. Hiervoor in de plaats stond Wil Hodzelmans na lange tijd weer aan het vertrek. Omdat de weersvoorspelling aangaf dat het rond half twee zou gaan regenen werd besloten om een rondje rond Echt te fietsen. Via de route van de Kernentocht ging het richting Dieteren en Baakhoven. Van hieruit naar Susteren en zo werd Nieuwstadt bereikt. Het tempo was lekker rustig wat ervoor zorgde dat er alweer volop gekeuveld kon worden in het peloton. Het etentje van afgelopen zaterdag werd nog een besproken en voor we het wisten bereikten we alweer Susteren, waar Jan lek reed. Met vereende krachten werd dit euvel snel verholpen en nadat de meesten een banaantje opgepeuzeld hadden konden we weer verder. Over de Hei naar Koningsbosch en toen kregen we een lange, rechte weg tot bijna in Posterholt. Via het Reutje reden we richting Montfort. Het werd intussen steeds mistiger en ook omdat het voor Wil de eerste keer na lange tijd was werd besloten om het voor vandaag hierbij te laten. Met een lekker gemiddelde van net 27 en 50 km. op de klok was het een prettig ritje. Het mag best wel eens wat minder zijn, een beetje rust is helemaal niet slecht in de wintertijd. Volgende week kunnen we hopelijk weer wat meer kilometers maken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 18 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ETENTJE BUGGENUM

Dat de verstandhouding bij de Pensionado's wel goed zit blijkt uit het feit dat er zich maar liefst 30 personen aangemeld hadden voor het jaarlijkse etentje met de partners. 16 mensen die in 2013 een of meerdere keren hebben deelgenomen aan de ritten van dit selecte groepje binnen SUIST waren, vergezeld van hun partners, om half zeven aanwezig in restaurant "Oppe Berg" in Buggenum. Wil v. Montfort had het geregeld en het was voortreffelijk. Bedankt Wil, je mag het het volgend jaar weer verzorgen. Een geweldig buffet stond voor ons klaar en Wil had een "all in" prijs afgesproken met de eigenaar. De aanwezige personen lieten zich het eten goed smaken. Er was volop keus en voor iedereen wat wils. In een gezellige sfeer hebben we hier vertoefd en onder het genot van een lekker drankje werd ook eens over iets anders verteld dan altijd maar over het fietsen. Nadat iedereen zijn buikje rond had gegeten bleven we nog eventjes nakaarten onder het genot van een drankje en om 10 uur werd de tent gesloten en ging iedereen voldaan naar huis. De kilo's die we er bij hebben gekregen zullen we, met dit zachte voorjaar, wel weer snel kwijt zijn.

Een volledig tevreden Pensionado.

ZATERDAG 18 JANUARI 2014,

MEINWEG VICA VERSA

Weer een bak volk, maar ja wat wil je ook met dit weer. Daar komt bij dat inmiddels bekend is dat bij Suist gewoon doorgefietst wordt waardoor mannen met goesting uit de omringende plaatsen de weg naar het Hingen inmiddels weten te vinden. 23 deelnemers waren het uiteindelijk (meen ik). Gekozen werd een verkeersluwe route richting de Meinweg (Vlodrop Statie)en dan via een lus weer terug over

de Meinweg (Herkenbosch). Er werd redelijk goed gecommuniceerd zodat de groep bij elkaar bleef. De weg was nagenoeg droog en de zon scheen, genieten dus. Eenmaal op Duits gebied draaiden we van de wind weg en kon hier en daar gerecupereerd worden. De Meinweg af ging in gestrekte galop maar beneden werd gewacht en zo door de Oo naar St O'berg. Wat daarna gebeurde weet ik niet. Geheel onverwachts ging het richting Linne ipv Montfort. Hier en daar begonnen de kilometers en het tempo zijn tol te eisen en dan is zo'n extra lus funest. Vooraan ging ineens het gas erop. Een paar keer werd nog een beetje gewacht maar zodra de aansluiting een feit was, hup daar gingen ze weer. Daarna werd vooraan niet meer op of om gekeken en diegenen die zich lieten uitzakken om de achterblijvers een lift te geven werden ook aan hun lot overgelaten. Dan heb je bijna de hele rit samen afgelegd en dan moet op het laatste stuk nog alles uit elkaar gereden worden; ik begrijp dat niet. Vervolgens aan de rotonde in Montfort was de groep letterlijk niet meer te zien. Har Feijen, Leon Renet, Har v/d Vorst, Jo V en Henrie zijn maar rechtdoor naar St Joost gegaan en zagen ver voor hen nog een tweetal (John en Lex ?) rijden. Cor en Huub zullen wel in Montfort zijn gebleven maar waar de rest is gebleven, geen idee. Jo besloot nog even naar Paula te gaan want als de meute over Maasbracht zou rijden, kwamen ze vanzelf daar langs (althans de kans was aanzienlijk). Maar ook dat gebeurde niet, dus na een paar pinten zocht ook deze verongelijkte Suister zijn heil elders. Leuk eerste deel, waardeloos laatste deel.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

,

MAANDAG 13 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE HUB

Nadat de rit vorige week jammer genoeg was afgelast, wat achteraf helemaal niet nodig bleek te zijn, maar achteraf praten is gemakkelijk, stonden er dan voor deze eerste rit van 2014 toch alweer 10 rijders klaar. Vanuit Montfort Hub, Piet en Geert, uit Echt Har F., Jan en Fred, van St. Joost Har V., uit Maasbracht Wil, van Koningsbosch Sef en van het Hingen John. Zoals gewoonlijk wist niemand waar naar toe te rijden dus gooide Hub een balletje op en stelde voor om een verrassingsroute te rijden. Inderdaad stuurde hij ons over allerlei nieuwe wegen richting Hoensbroek. Van hieruit toverde hij nog enkele beklimmingen uit de hoge hoed, Vuilnisberg, Putherberg en Windraak was ons deel. Dus al met al toch een behoorlijk pittige rit voor januari maar gelukkig werd er weer met verstand gereden en, ondanks dat de grote kleppers in het begin wel wat al te fel van leer trokken, bleef het tempo na enkele keren geroepen te hebben binnen de perken. Een mooie intervaltraining, zullen we maar zeggen. Afwisselende snelheden en een gevarieerd parcours en met 70 km. op de klok kwamen we terug in Koningsbosch waar we afscheid namen van Sef. Har V. en Wil v. M. besloten om de mensen uit Montfort netjes naar huis te brengen en de overige 4 reden rustig huiswaarts, waar we na 80 km. Aankwamen. Een mooie rit om het seizoen te beginnen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 11 JANUARI

OPOETEREN

Nadat de rit van afgelopen maandag was afgelast omdat er regen was voorspeld, die niet is gekomen!!!, lieten de Suisters zich dit keer niet van de wijs brengen. Ondanks dat er enkele druppeltjes vielen om half twee waren er maar liefst 24 deelnemers voor deze rit. Hierbij ook de oudgediende Frans v.d. Goot, die na 2 jaar weer zin had in het fietsen, en weer twee nieuwe deelnemers van de groep Stevensweert, Bert Steuten en John v. Ool. Deze mensen hebben de weg naar het Hingen gevonden. Prima, zolang ze zich maar aan de regels houden en dat deden de 4 rijders voortreffelijk. Verder een hele serie Suisters die het vorig jaar ook steeds mee hebben gereden. Teveel om allemaal op te noemen. Kijk maar eens in de presentielijst, dan kun je zien wie er allemaal al aanwezig is geweest dit jaar. Omdat er een Zuidenwindje stond stelde Jo voor om de rit richting Opoeteren over de Belgische knooppunten te rijden. Dan hadden we niet zoveel last van de wind, meende hij. Dus vertrok de grote meute richting Maaseik. In een lekker tempo werden de eerste kilometers afgelegd. Ondertussen was het wat harder gaan regenen maar niemand die zich hier iets van aantrok. Na een kleine 20 km. ging bij John langzaam het kaarsje uit, wat niet gek is na zijn rare fratsen van gisteren. Hij had het namelijk in zijn hoofd gehaald om alleen naar de Hallambay te gaan, en zo'n rit van 110 km. is voor hem toch wel wat veel. De hartslagmeter gaf aan dat hij steeds in het rood zat, dus moest hij het tempo wat laten zakken. Gelukkig waren er enkele Suisters die medelijden met hem hadden en ook zij minderden het tempo. Zo kwam er een natuurlijke schifting tot stand en konden de sterkeren lekker doorrijden. Met zo'n grote groep is dat een heel goed idee dat we, als er nog eens zoveel deelnemers zijn, meteen bij het vertrek moeten aangeven. Maar het noodlot sloeg weer onverbiddelijk toe. In Opitter stond de snellere groep plotseling stop. Twee rijders tegelijkertijd lek. Alweer Leon en de andere weet ik niet zeker, ik dacht Sef. De tweede groep zag dat er voldoende deskundigheid aanwezig was en reed in het rustige tempo door. Enkele snelleren haakten ook aan zodat deze groep nu uit 10 rijders bestond. Zo ging het lekker over de mooie fietspaden en het zonnetje liet zich zowaar alweer zien. Maar even voorbij Elen sloeg de pechduivel ook toe bij de rustige groep. Har v.d. Vorst trapte zijn ketting doormidden. Dit kwam niet omdat hij zo beresterk is maar hoogstwaarschijnlijk zat er ergens iets fout. De rest van de rit heeft hij het gemakkelijk gehad want collegiaal als we zijn werd hij netjes naar huis geduwd. Dat deze mensen ook wel wat in hun mars hebben bleek uit het feit dat de snelheid nauwelijks daalde. Mannen en Annie, bedankt voor deze mooie hulp. Zo kwam deze groep rond 4 uur weer terug in Echt en werd Har netjes tot thuis geduwd door de mannen van Montfort. John besloot nog eventjes bij Paula binnen te wippen waar na een paar minuten ook enkele andere Suisters, Jo, Fred en Har V., aanlandden. Zij wisten te vertellen dat Jo ook nog een keer lek had gereden wat het aantal op 3 bracht. Omdat Fred jarig was werd er hier eentje op gedronken en na de geweldige verhalen van Jo over zijn vakantie in Lapland moesten we, om nog voor de duisternis thuis te komen, alweer naar huis.

Het Hijgend Hert (na de rit van gisteren was het toch wel zwaar)

ZATERDAG 4 JANUARI

NIEDERBUSCH

Ondanks dat er veel regen was voorspeld waren er toch 11 dapperen die het aandurfdn om voor de eerste rit van het seizoen 2014 naar het Hingen te komen. De oliebollen moesten er toch af, zullen ze wel gedacht hebben. Fred, Roger, Har F., Har v.d. V., Peter en Annie, John, Jan, Sjef, Johnnie en ook weer aan het vertrek na zijn operatie Leon waren de deelnemers. Omdat er een straffe wind uit het Zuidoosten stond werd besloten om richting Gilrath te gaan. John wist een nieuwe route over

Niederbusch en iedereen was het hiermee eens. Samen met Annie nam John de koppositie in en in een rustig tempo ging het richting Sleik. Hier namen Johnnie en Leon de koppositie over wat tot gevolg had dat het tempo meteen flink werd opgeschroefd. Natuurlijk werden ze meteen tot de orde geroepen en in een voor iedereen goed te volgen tempo ging het via Breberen richting Gilrath. Op kop werd er geregeld gewisseld zodat iedereen zijn steentje bijdroeg. Via het fietspad langs de Rode Beek ging het richting Gangelt, maar op een gegeven moment kwam het commando "Links" wat betekende dat we richting Niederbusch gingen. Van hieruit naar Hohenbusch en zo kwamen we uit in Brunssum. In Schinveld ging Peter rechtdoor, waarschijnlijk omdat hij eerder thuis moest zijn want het tempo was heel netjes. De rest reed via Amsterrade richting Thull en zo via Doerrade naar Jabeek. In Hasterrade kwam voor de eerste keer dit seizoen de vervelende kreet "LEK". Het was Leon op zijn mountainbike. Omdat het bandje maar heel langzaam leegliep werd geprobeerd om met pompen verder te komen. Het opblazen met een patroon lukte niet zo best zodat een ouderwetse pomp uitkomst moest bieden. Van hieruit werd er naar Saeffelen gereden waar bij een tankstation gestopt werd om de band verder op te pompen. Met het nippeltje van Annie werd geprobeerd om er lucht in te krijgen maar dit lukte niet. Johnnie kwam toen met een nieuwe patroon op de proppen en hem lukte het wel om de band op te pompen. Zo konden we onze weg vervolgen en Leon heeft de rest van de rit probleemloos uit kunnen rijden. Na 70 km. kwamen we aan op het Hingen waar enkelen toch nog eventjes bij Stephanie binnenwipten voor een lekkere kop koffie of chocomel.

Het Fluitend Hert